

Text označený [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...] obsahuje obchodní tajemství účastníků řízení.

UOHSX002X8BS

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S13/2009/KD-12816/2010/850/EDo

V Brně dne: 26. 8. 2010

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve správním řízení sp. zn. S13/2009/KD zahájeném dne 21. 1. 2009 z moci úřední podle § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 21 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění platném do 31. 8. 2009, ve věci možného porušení § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění platném do 30. 6. 2001, a § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění platném do 31. 8. 2009, **jehož účastníky jsou společnosti:**

Samsung SDI Co., Ltd., se sídlem 428-5, Gongse-dong, Giheung-gu, Yongin-si 446-577, Korejská republika, zastoupená advokátem Mgr. Tomášem Fialou, Ph.D., se sídlem Praha 2, Italská 27, na základě plné moci ze dne 22. 11. 2007,

Chunghwa Picture Tubes, Ltd., se sídlem 1127 Heping Rd., Bade City, Taiwan, zastoupená advokátem Mgr. Danielem Čekalem, se sídlem Praha 1, Jungmannova 34, na základě plné moci ze dne 20. 10. 2009,

Koninklijke Philips Electronics N.V., se sídlem Groenewoudseweg 1, 5621 BA, Eindhoven, Nizozemské království, zastoupená advokátem JUDr. Pavlem Dejlem, LL.M., Ph.D., se sídlem Praha 1, Jungmannova 24, na základě plné moci ze dne 5. 2. 2009,

Technicolor S.A., se sídlem 1-5, rue Jeanne D'Arc, 92130 Issy Les Moulinaux, Francouzská republika, zastoupená advokátem Dr. Radanem Kubrem, se sídlem Praha 1, Jáchymova 2, na základě plné moci ze dne 1. 10. 2009,

Panasonic Corporation, se sídlem 1006, Kadoma, Kadoma City, Osaka 571-8501, Japonsko, zastoupená advokátem JUDr. Martinem Nedelkou, Ph.D., se sídlem Praha 1, nám. Republiky 1079/1a, na základě plné moci ze dne 24. 2. 2009,

MT Picture Display Co., Ltd., se sídlem 1-15 Matsuo-cho, Kadoma City, Osaka 571-8504, Japonsko, zastoupená advokátem JUDr. Martinem Nedelkou, Ph.D., se sídlem Praha 1, nám. Republiky 1079/1a, na základě plné moci ze dne 23. 2. 2009,

Toshiba Corporation, se sídlem 1-1, Shibaura 1 - chome, Minato-ku, Tokyo 105-8001, Japonsko, zastoupená advokátem JUDr. Ivo Jandou, Ph.D., se sídlem Praha 1, Na Příkopě 8, na základě plné moci ze dne 26. 2. 2010,

LG Electronics, Inc., se sídlem LG Twin Towers 20, Yeouido-dong, Yeongdeungpo-gu, Seoul 150-721, Korejská republika, zastoupená advokátem JUDr. Alexandrem Césarem, se sídlem Praha 1, Klimentská 46, na základě plné moci ze dne 23. 2. 2010,

vydává v souladu s § 67 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, toto

r o z h o d n u t í :

I. Účastníci řízení, společnosti:

- **Samsung SDI Co., Ltd.**, se sídlem 428-5, Gongse-dong, Giheung-gu, Yongin-si 446-577, Korejská republika,
- **Chunghwa Picture Tubes, Ltd.**, se sídlem 1127 Heping Rd., Bade City, Taiwan,
- **Koninklijke Philips Electronics N.V.**, se sídlem Groenewoudseweg 1, 5621 BA, Eindhoven, Nizozemské království,
- **Technicolor S.A.**, se sídlem 1-5, rue Jeanne D'Arc, 92130 Issy Les Moulinaux, Francouzská republika,
- **Panasonic Corporation**, se sídlem 1006, Kadoma, Kadoma City, Osaka 571-8501, Japonsko,
- **MT Picture Display Co., Ltd.**, se sídlem 1-15 Matsuo-cho, Kadoma City, Osaka 571-8504, Japonsko,
- **Toshiba Corporation**, se sídlem 1-1, Shibaura 1 - chome, Minato-ku, Tokyo 105-8001, Japonsko,
- **LG Electronics, Inc.**, se sídlem LG Twin Towers 20, Yeouido-dong, Yeongdeungpo-gu, Seoul 150-721, Korejská republika,

tím, že prostřednictvím pravidelných vzájemných kontaktů a schůzek **určovali ceny barevných obrazovek pro televizory (CPT)**, a to formou pevně stanovených cen, cenových rozpětí a minimálních cen, **uzavřeli a plnili zakázanou dohodu o určení cen**, která vedla k narušení hospodářské soutěže na trhu barevných obrazovek pro televizory (CPT) na území České republiky,

čímž porušili:

a) **zákaz obsažený v § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění platném do 30. 6. 2001**, a to jednotliví účastníci řízení v období:

- **Samsung SDI Co., Ltd.**, se sídlem 428-5, Gongse-dong, Giheung-gu, Yongin-si 446-577, Korejská republika, v období od 7. 9. 1998 do 30. 6. 2001;
- **Chunghwa Picture Tubes, Ltd.**, se sídlem 1127 Heping Rd., Bade City, Taiwan, v období od 7. 9. 1998 do 30. 6. 2001;
- **Koninklijke Philips Electronics N.V.**, se sídlem Groenewoudseweg 1, 5621 BA, Eindhoven, Nizozemské království, v období od 21. 9. 1999 do 30. 6. 2001;
- **Technicolor S.A.**, se sídlem 1-5, rue Jeanne D'Arc, 92130 Issy Les Moulinaux, Francouzská republika, v období od 25. 3. 1999 do 30. 6. 2001;
- **Panasonic Corporation**, se sídlem 1006, Kadoma, Kadoma City, Osaka 571-8501, Japonsko, v období od 15. 7. 1999 do 30. 6. 2001;
- **Toshiba Corporation**, se sídlem 1-1, Shibaura 1 - chome, Minato-ku, Tokyo 105-8001, Japonsko, v období od 6. 3. 2000 do 30. 6. 2001;
- **LG Electronics, Inc.**, se sídlem LG Twin Towers 20, Yeouido-dong, Yeongdeungpo-gu, Seoul 150-721, Korejská republika, v období od 7. 9. 1998 do 30. 6. 2001,

b) **zákaz obsažený v § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění platném do 31. 8. 2009**, a to jednotliví účastníci řízení v období:

- **Samsung SDI Co., Ltd.**, se sídlem 428-5, Gongse-dong, Giheung-gu, Yongin-si 446-577, Korejská republika, v období od 1. 7. 2001 do 30. 4. 2004;
- **Chunghwa Picture Tubes, Ltd.**, se sídlem 1127 Heping Rd., Bade City, Taiwan, v období od 1. 7. 2001 do 30. 4. 2004;
- **Technicolor S.A.**, se sídlem 1-5, rue Jeanne D'Arc, 92130 Issy Les Moulinaux, Francouzská republika, v období od 1. 7. 2001 do 30. 4. 2004;
- **Panasonic Corporation**, se sídlem 1006, Kadoma, Kadoma City, Osaka 571-8501, Japonsko, v období od 1. 7. 2001 do 31. 3. 2003;
- **MT Picture Display Co., Ltd.**, se sídlem 1-15 Matsuo-cho, Kadoma City, Osaka 571-8504, Japonsko, v období od 1. 4. 2003 do 30. 4. 2004;
- **Toshiba Corporation**, se sídlem 1-1, Shibaura 1 - chome, Minato-ku, Tokyo 105-8001, Japonsko, v období od 1. 7. 2001 do 31. 3. 2003.

II. Dle § 7 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění platném do 31. 8. 2009, se účastníkům řízení, společně:

- **Samsung SDI Co., Ltd.**, se sídlem 428-5, Gongse-dong, Giheung-gu, Yongin-si 446-577, Korejská republika,
- **Chunghwa Picture Tubes, Ltd.**, se sídlem 1127 Heping Rd., Bade City, Taiwan,
- **Koninklijke Philips Electronics N.V.**, se sídlem Groenewoudseweg 1, 5621 BA, Eindhoven, Nizozemské království,
- **Technicolor S.A.**, se sídlem 1-5, rue Jeanne D'Arc, 92130 Issy Les Moulinaux, Francouzská republika,
- **Panasonic Corporation**, se sídlem 1006, Kadoma, Kadoma City, Osaka 571-8501, Japonsko,
- **MT Picture Display Co., Ltd.**, se sídlem 1-15 Matsuo-cho, Kadoma City, Osaka 571-8504, Japonsko,
- **Toshiba Corporation**, se sídlem 1-1, Shibaura 1 - chome, Minato-ku, Tokyo 105-8001, Japonsko,
- **LG Electronics, Inc.**, se sídlem LG Twin Towers 20, Yeouido-dong, Yeongdeungpo-gu, Seoul 150-721, Korejská republika,

plnění zakázané a neplatné dohody specifikované v části I. výroku tohoto rozhodnutí do budoucna zakazuje.

- III. Dle § 22 odst. 2 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění platném do 31. 8. 2009, se níže uvedeným účastníkům řízení za porušení § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění platném do 31. 8. 2009, podle části I. b) výroku tohoto rozhodnutí, **ukládá pokuta, a to společnosti:**

- **Chunghwa Picture Tubes, Ltd.**, se sídlem 1127 Heping Rd., Bade City, Taiwan, ve výši **6.400.000,- Kč** (slovy: šest milionů čtyři sta tisíc korun českých),
- **Technicolor S.A.**, se sídlem 1-5, rue Jeanne D'Arc, 92130 Issy Les Moulinaux, Francouzská republika, ve výši **13.858.000,- Kč** (slovy: třináct milionů osm set padesát osm tisíc korun českých),
- **Panasonic Corporation**, se sídlem 1006, Kadoma, Kadoma City, Osaka 571-8501, Japonsko, ve výši **10.373.000,- Kč** (slovy: deset milionů tři sta sedmdesát tři tisíc korun českých),
- **MT Picture Display Co., Ltd.**, se sídlem 1-15 Matsuo-cho, Kadoma City, Osaka 571-8504, Japonsko, ve výši **9.430.000,- Kč** (slovy: devět milionů čtyři sta třicet tisíc korun českých),
- **Toshiba Corporation**, se sídlem 1-1, Shibaura 1 - chome, Minato-ku, Tokyo 105-8001, Japonsko, ve výši **11.726.000,- Kč** (slovy: jedenáct milionů sedm set dvacet šest tisíc korun českých).

Uložené pokuty jsou splatné do 90 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

- IV. Dle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkům řízení, společností **Samsung SDI Co., Ltd.**, se sídlem 428-5, Gongse-dong, Giheung-gu, Yongin-si 446-577, Korejská republika, **Chunghwa Picture Tubes, Ltd.**, se sídlem 1127 Heping Rd., Bade City, Taiwan, **Koninklijke Philips Electronics N.V.**, se sídlem Groenewoudseweg 1, 5621 BA, Eindhoven, Nizozemské království, **Technicolor S.A.**, se sídlem 1-5, rue Jeanne D'Arc, 92130 Issy Les Moulinaux, Francouzská republika, **Panasonic Corporation**, se sídlem 1006, Kadoma, Kadoma City, Osaka 571-8501, Japonsko, **MT Picture Display Co., Ltd.**, se sídlem 1-15 Matsuo-cho, Kadoma City, Osaka 571-8504, Japonsko, **Toshiba Corporation**, se sídlem 1-1, Shibaura 1 - chome, Minato-ku, Tokyo 105-8001, Japonsko, **LG Electronics, Inc.**, se sídlem LG Twin Towers 20, Yeouido-dong, Yeongdeungpo-gu, Seoul 150-721, Korejská republika, a to každému jednotlivě, **ukládá povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou 2.500,- Kč** (slovy: dva tisíce pět set korun českých).

Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

- V. Ve správním řízení sp. zn. S13/2009/KD **nebylo prokázáno** porušení § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění platném do 30. 6. 2001, jakož i porušení § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění platném do 31. 8. 2009, uzavřením dohod o **omezení nebo kontrole výroby a o rozdělení trhu v oblasti barevných obrazovek pro televizory (CPT)** účastníky správního řízení.
- VI. Ve správním řízení sp. zn. S13/2009/KD **nebylo prokázáno** porušení § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění platném do 30. 6. 2001, jakož i porušení § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění platném do 31. 8. 2009, uzavřením dohod o **určování cen, omezení nebo kontrole výroby, rozdělení trhu, včetně výměny citlivých obchodních informací, v oblasti barevných obrazovek pro monitory (CDT)** účastníky správního řízení.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zahájení správního řízení

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále též „Úřad“) zahájil dne 21. 1. 2009¹ z moci úřední správní řízení sp. zn. S13/2009/KD ve věci možného porušení § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění platném do 30. 6. 2001, resp. § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění platném do 31. 8. 2009, s účastníky řízení, společnostmi **Samsung SDI Co. Ltd.**, se sídlem 428-5, Gongse-dong, Giheung-gu, Yongin-si 446-577, Korejská republika – původně (do 21. 3. 2010) se sídlem 673 – 7 Maetan-dong, Youngtong-gu,

¹ Oznámení o zahájení správního řízení – viz I. č. 2 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

Suwon, Korejská republika (dále též „Samsung“), **Samsung SDI Germany GmbH**, se sídlem Ostendstrasse 1-14, 12459 Berlín, Spolková republika Německo, **TDP sp. z o.o.**, se sídlem ul. Okulickiego 7/9, 05-500 Piaseczno, Polská republika, **Koninklijke Philips Electronics N.V.**, se sídlem Groenewoudseweg 1, 5621 BA, Eindhoven, Nizozemské království (dále též „Philips“), **LP Displays International Limited**, se sídlem 308 Des Voeux Road Central, ING Tower, 6th Floor, Sheung Wan, Hong Kong – nyní na adrese Unit 1203-1213, 12/F., China Merchants Tower, Shun Tak centre, 168-200 Connaught Road Central, Hong Kong, **Chunghwa Picture Tubes, Ltd.**, se sídlem 1127 Heping Rd., Bade City, Taiwan (dále též „Chunghwa“), **Daewoo Electronics Europe GmbH**, se sídlem Otto - Hahn Strasse 21, 35510 Butzbach, Spolková republika Německo, **Panasonic Europe Ltd.**, se sídlem Willoughby Road, Bracknell, Berkshire, RG12 8FP, Spojené království Velké Británie a Severního Irska a **Panasonic Corporation**, se sídlem 1006, Kadoma, Kadoma City, Osaka 571-8501, Japonsko (dále též „Panasonic“).

2. Na základě informací získaných postupně v průběhu řízení Úřad v souladu s § 47 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“), přibral jako další účastníky správního řízení sp. zn. S13/2009/KD společnosti **Thomson S.A.**, se sídlem 46, quai Alphonse Le Gallo, 921 00 Boulogne-Billancourt, Francouzská republika² (nyní Technicolor S.A., se sídlem 1-5, rue Jeanne D'Arc, 92130 Issy Les Moulinaux, Francouzská republika – viz dále), **MT Picture Display Co., Ltd.**, se sídlem 1-15 Matsuo-cho, Kadoma City, Osaka 571-8504, Japonsko (dále též „MTPD“)³, **Toshiba Corporation**, se sídlem 1-1, Shibaura 1 - chome, Minato-ku, Tokyo 105-8001, Japonsko (dále též „Toshiba“)⁴ a **LG Electronics, Inc.**, se sídlem LG Twin Towers 20, Yeouido-dong, Yeongdeungpo-gu, Seoul 150-721, Korejská republika (dále též „LG Electronics“ nebo „LGE“).⁵
3. Na základě informací zjištěných v průběhu řízení Úřad v souladu s § 47 správního řádu omezil usnesením ze dne 20. 11. 2009 a ze dne 8. 2. 2010 okruh účastníků správního řízení sp. zn. S13/2009/KD a rozhodl, že účastníci řízení společnosti **LP Displays International Limited, Daewoo Electronics Europe GmbH, Panasonic Europe Ltd., TDP sp. z o.o. a Samsung SDI Germany GmbH** nadále nejsou účastníky tohoto správního řízení (viz níže).⁶
4. Správní řízení sp. zn. S13/2009/KD bylo zahájeno na základě žádosti společnosti Samsung o neuložení/snížení pokuty podle Programu aplikace mírnějšího režimu při ukládání pokut podle § 22 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, u zakázaných dohod narušujících soutěž, při jejichž splnění lze stranám takových zakázaných dohod neuložit pokutu nebo výši pokuty podstatně snížit (dále též „Leniency program“).

² Oznámením Úřadu o účastenství ve správním řízení ze dne 4. 9. 2009.

³ Oznámením Úřadu o účastenství ve správním řízení ze dne 21. 9. 2009.

⁴ Oznámením Úřadu o účastenství ve správním řízení ze dne 29. 1. 2010.

⁵ Oznámením Úřadu o účastenství ve správním řízení ze dne 29. 1. 2010.

⁶ Viz l. č. 2720 - 2721 a l. č. 5222 - 5223 spisu sp. zn. S13/2009/KD.

5. Úřad ve smyslu čl. II zákona č. 155/2009 Sb. (dále též „novela“ či „novela zákona“), kterým se s účinností od 1. 9. 2009 mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění platném do 31. 8. 2009 (dále též „zákon“), dokončí správní řízení zahájené před účinností novely podle procesních ustanovení zákona.
6. Protiprávnost jednání účastníků řízení z hlediska hmotněprávního je Úřadem posuzována podle zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění platném do 31. 8. 2009, jak je dále vysvětleno v bodech 161 a 162 odůvodnění tohoto rozhodnutí (viz též zkratka „zákon“); u účastníků řízení, u nichž doba trvání porušení nepřesáhla datum 1. 7. 2001, je pak posuzována dle zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění platném do 30. 6. 2001.
7. Možné porušení § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění platném do 30. 6. 2001, resp. § 3 odst. 1 zákona, spatřoval Úřad v dohodě/jednání ve vzájemné shodě účastníků řízení týkající/týkajícím se určování cen, omezení nebo kontroly výroby, rozdělení trhu a výměny citlivých obchodních informací v oblasti obrazovkových elektronek (CRT), a to včetně elektronek používaných pro barevné televizory (CPT) a počítačové monitory (CDT), zahrnující/zahrnujícím území České republiky v období od roku 1998 do roku 2007. Toto jednání účastníků řízení bylo, podle oznámení o zahájení správního řízení, přinejmenším způsobilé narušit hospodářskou soutěž v oblasti obrazovkových elektronek, a to včetně elektronek používaných pro barevné televizory a počítačové monitory.
8. V průběhu správního řízení si Úřad vyžádal relevantní informace a podklady od účastníků řízení (např. údaje týkající se předmětu činnosti, organizační a vlastnické struktury, výroby a prodeje obrazovek pro televizory a počítačové monitory, rozhodovacích procesů, celkového čistého obrátu a obrátu za CRT a rovněž informace ohledně případného zapojení do jednání ohledně CRT). Osloveny byly rovněž další subjekty (tuzemští výrobci televizorů a televizních obrazovek – viz dále) za účelem zajištění podkladů pro vymezení relevantního trhu a dopadu jednání účastníků řízení na relevantní trh.

II. Charakteristika účastníků řízení

Samsung⁷

9. Společnost Samsung je hlavní mateřskou společností skupiny Samsung, která byla založena v roce 1970.⁸ Samsung je společností podnikající v oblasti zobrazovacích a energetických výrobků – v jejím rámci působí divize pro obrazovkové elektronky (CRT), plazmové zobrazovací displeje (PDP), mobilní displeje a baterie. Společnost Samsung dodávala CRT řadě výrobců televizorů a monitorů včetně společnosti

⁷ Viz I. č. 849 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁸ Původní název společnosti byl Samsung-NEC Co. Ltd. V roce 1984 byla společnost přejmenována na Samsung Display Device Co., Ltd. a v roce 1999 na Samsung SDI, Co. Ltd.

Samsung Electronics Co. Ltd. (tato společnost ve společnosti Samsung vlastní [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...] % akcií), sama televizory ani monitory nevyráběla.

10. Společnost Samsung v období, pro které je správní řízení vedeno, vyráběla a prodávala výrobky CRT na území EU přímo nebo prostřednictvím dceřiných společností, zejména [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...]. Na území České republiky v období, pro které je správní řízení vedeno, prodávala společnost Samsung výrobky CPT prostřednictvím dceřiné společnosti Samsung SDI Germany GmbH; CDT výrobky nebyly do ČR společností Samsung dodávány. Jediným tuzemským odběratelem televizních obrazovek (CPT) od skupiny Samsung byla společnost [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...]. Společnost Samsung SDI Germany GmbH ukončila výrobu v prosinci 2005 a Samsung [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...].

Chunghwa⁹

11. Společnost Chunghwa je hlavní mateřskou společností skupiny Chunghwa se sídlem v Taoyuanu (Taiwan). Hlavními činnostmi společnosti Chunghwa jsou výroba a prodej CRT, elektronových trysek, deflexních cívek, TFT – LCD panelů, barevných filtrů a souvisejícího materiálu, součástek a komponentů. Společnost Chunghwa nevyráběla ani neprodávala televizory a monitory s integrovanými katodovými obrazovkami (CRT).
12. Společnost Chunghwa v období, pro které je správní řízení vedeno, vyráběla a prodávala výrobky CRT přímo a prostřednictvím tří dceřiných společností: Chunghwa Picture Tubes (Malaysia) Sdn. Bhd., CPTF Optronics Co. Ltd. a Chunghwa Picture Tubes (UK) Co. Ltd.
13. Výrobky CRT na území EU prodávala společnost Chunghwa přímo (CPT, CDT) nebo prostřednictvím uvedených dceřiných společností: (i) Chunghwa Picture Tubes (Malaysia) Sdn. Bhd. (CPT, CDT) – dceřiná společnost, která vyráběla a prodávala produkty CPT od roku 1998 do současnosti a produkty CDT od roku 1998 do roku 2003; (ii) CPTF Optronics Co. Ltd. (CDT) – dceřiná společnost, která vyráběla a prodávala produkty CDT od roku 1998 do roku 2009 a produkty CPT od roku 2006 do současnosti; (iii) Chunghwa Picture Tubes (UK) Co. Ltd. (CPT) – dceřiná společnost ve Velké Británii (Skotsko), která vyráběla a prodávala CPT od roku 1998 do roku 2003, kdy byla továrna uzavřena. Společnost Chunghwa CDT v Evropě nevyráběla.
14. Skupina Chunghwa dodávala na území České republiky produkty CPT společnosti Panasonic Plzeň, a to v letech 2000, 2001 a 2002.¹⁰

Technicolor S.A.¹¹

15. Společnost Technicolor S.A.¹² (původně Thomson S.A.) je mateřskou společností celosvětové skupiny společností zabývajících se technologiemi, službami a systémy

⁹ Viz I. č. 1398 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

¹⁰ Viz I. č. 1624A - 1631A spisu sp. zn. S13/2009/KD.

¹¹ Viz I. č. 1826 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD. Společnost Thomson je účastníkem správního řízení od 11. 9. 2009.

v oblasti médií, zábavního průmyslu a komunikací. Činnost společnosti Thomson v oblasti CRT byla zaměřena pouze na výrobu a prodej CPT výrobků a součástek pro CPT. Část CPT vyrobených společností Thomson byla použita interně v rámci skupiny pro výrobu televizorů společností Thomson.

16. Během období 1998 až 2004 byla obchodní činnost v oblasti CPT součástí strategické obchodní jednotky společnosti Thomson (Strategic Business Unit – „SBU“), nazvané „Obrazovky a Komponenty“ (Displays and Components). V období mezi rokem 1998 a zářím 2001 byla obchodní činnost v oblasti CPT organizována ve dvou regionech: Amerika (Severní a Latinská Amerika) a Evropa (v r. 1999 byla do evropského regionu přidána i Asie). Od 1. října 2001 se obě regionální divize sloučily v jedinou celosvětovou divizi s jednotnou prodejní a marketingovou organizací.
17. V EU distribuovaly CPT výrobky společnosti Thomson tyto její dceřiné společnosti: (i) Thomson Polkolor Sp. z o.o. (v r. 2002 přejmenován na Thomson Multimedia Polska Sp. z o.o.), a to v Polsku, České republice, Slovensku a Maďarsku, (ii) Videocolor SpA v Itálii a (iii) Thomson Tubes & Displays S.A. ve zbytku Evropy. Jediným odběratelem od skupiny Thomson v ČR byla společnost [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...].
18. K 30. 9. 2005¹³ společnost Thomson SA prodala veškerá aktiva týkající se oblasti výroby a prodeje CPT a současně převedla svou obchodní činnost v oblasti televizorů na společnost kontrolovanou čínskou společností TCL Corporation.

Panasonic¹⁴

19. Společnost Panasonic Coporation podnikala do 1. 10. 2008 pod obchodní firmou Matsushita Electric Industrial Co., Ltd. (dále též jen "MEI"). Je to hlavní mateřská společnost skupiny společností podnikajících v oblasti elektroniky a elektrotechniky.
20. Společnosti ze skupiny Panasonic vyráběly a prodávaly CRT po celém světě. Od účetního roku¹⁵ 1995 do účetního roku 2000 byla CRT divize součástí společnosti Matsushita Electronics Corporation (dále jen "MEC") v Osace, Japonsku, která byla 100% vlastněnou dceřinou společností MEI. V účetních letech 2001 a 2002, po fúzi společností MEI a MEC, která byla uskutečněna ke dni 1. 4. 2001, byla CRT divize přímo součástí společnosti MEI.

¹² Od roku 1995 do roku 2002 působil účastník řízení pod obchodní firmou Thomson Multimedia SA; v roce 2002 došlo ke změně obchodní firmy na Thomson S.A. a 27. 1. 2010 na Technicolor S.A. – Úřad pro označení této společnosti používá nadále v textu zkratku „Thomson“.

¹³ Dne 28. 2. 2005 došlo k prodeji společnosti Videocolor SpA, italské dceřiné společnosti Thomson, která vlastnila továrnu na výrobu CPT v Anagni. Nabyvatelem byla společnost Eagle Coporation Ltd., společnost ve vlastnictví skupiny Videocon s ústředím v Indii. V návaznosti na proces prodeje uzavřel Thomson se společností Eagle druhou transakci a prodal jí svou obchodní aktivitu v oblasti CPT včetně výrobních zařízení v Mexicali (Mexiko), Piaseczno (Polsko) a Foshan a Dongguan (Čína). Tímto úplně ukončil obchodní aktivitu v oblasti CPT.

¹⁴ Viz l. č. 774 a násl. a l. č. 1129 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

¹⁵ Účetní rok společností skupiny Panasonic je vždy od 1. 4. do 31. 3.

21. Pokud jde o CPT, od účetního roku 1998 do účetního roku 2000 byly výrobky CPT prodávány v EU vyráběny divizí CRT společnosti MEC, převážně v jejích továrnách v Japonsku a Německu. Během tohoto období byly prodeje v rámci EU zajišťovány prostřednictvím společností Panasonic Industrial UK Ltd. a Panasonic Industrial Europe GmbH. Během účetních let 2001 a 2002 byly výrobky CPT prodávány v EU vyráběny divizí CRT společnosti MEI (převážně v jejích továrnách v Japonsku, Německu a USA). Během tohoto období byly prodeje CPT v rámci EU zajišťovány společnostmi Panasonic Industrial Europe GmbH. Pokud jde o CDT, společnost MEI opustila podnikání v této oblasti v účetním roce 2001.
22. V období, pro které je správní řízení vedeno, žádná ze společností skupiny Panasonic nevyráběla ani neprodávala CRT v České republice nezávislým zákazníkům. Jediné prodeje CPT uskutečněné v České republice byly prodeje dceřiné společnosti Panasonic Plzeň.
23. V březnu 2003 převedla společnost MEI svoji podnikatelskou činnost v oblasti CRT do společného podniku Matsushita Toshiba Picture Display Co., Ltd. (viz níže) a od 1. 4. 2003 již nebyla v oblasti CRT činná.

Toshiba¹⁶

24. Toshiba je mateřskou společností skupiny Toshiba, v rámci níž působí 300 dceřiných společností po celém světě. Toshiba Corporation vznikla v roce 1904 a její akcie jsou kotovány na burze cenných papírů v Tokiu a jiných burzách. Podnikatelské aktivity skupiny Toshiba se týkají elektronických zařízení, domácích spotřebičů, zařízení k výrobě elektrické energie, dopravních prostředků, telekomunikačních systémů a přístrojů pro zdravotnictví. Tyto aktivity jsou organizačně členěny do 3 skupin: digitální výrobky, elektronické přístroje a komponenty a infrastrukturní systémy.
25. Společnost Toshiba byla v minulosti činná rovněž v oblasti CRT; výroba CPT probíhala v závodech v [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...], výroba CDT pak v [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...]. Toshiba ukončila výrobu CDT v roce 2002. Ke dni 1. dubna 2003 převedla svůj podnik zaměřující se na výrobu CPT na společnost Matsushita Toshiba Picture Display Co., Ltd., v níž byla nejprve menšinovým akcionářem s podílem [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] %. K 30. 3. 2007 tento svůj podíl prodala druhému akcionáři, společnosti Matsushita Electric Industrial Co., Ltd. Toshiba ukončila prodej a marketing v oblasti CPT ke dni 1. 4. 2003.
26. V letech 1998 až 2004 Toshiba Corporation neprodávala CRT v EU/EHP; výhradním distributorem jejích CRT výrobků v EU/EHP byla dceřiná společnost Toshiba Electronics Europe GmbH. Pokud jde o prodeje CRT v České republice, žádný subjekt ze skupiny Toshiba nevyráběl ani neprodával CRT v ČR.¹⁷

¹⁶ Společnost Toshiba Corporation je účastníkem správního řízení od 9. 2. 2010.

¹⁷ Viz I. č. 5612 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

MTPD¹⁸

27. K 1. 4. 2003 spojily společnosti MEI¹⁹ a Toshiba své podnikatelské aktivity v oblasti CRT do společného podniku Matsushita Toshiba Picture Display Co., Ltd. (dále jen "MTPD Co."). Společnost MTPD Co. byla z [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...] % vlastněna společností MEI a z [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...] % společností Toshiba. Dne 31. 3. 2007 byl obchodní podíl společnosti Toshiba v MTPD Co. převeden na společnost MEI - od tohoto data je MTPD Co. 100% vlastněná dceřiná společnost společnosti MEI (Panasonic Corporation). Spolu s tím byla změněna obchodní firma tohoto původně společného podniku na MT Picture Display Co., Ltd. (dále viz zkratka "MTPD").
28. Od svého vzniku ke dni 1. 4. 2003 společnost MTPD a její dceřiné společnosti vyráběly nebo prodávaly pouze výrobky CPT. Prodeje CPT v rámci EU byly v drtivé většině uskutečňovány společností [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...]; mimo prodeje CPT uskutečněných v EU společností [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...] bylo prodáno i malé množství CPT vyrobených v [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...]. Tyto prodeje uskutečnila společnost MTPD a její dceřiné společnosti [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...]. Všechny uvedené dceřiné společnosti MTPD postupně v letech 2004 až 2007 ukončily výrobu CPT a společnost MTPD opustila tento trh. Prodeje CPT v EU společností MTPD skončily v účetním roce 2006. V období, pro které je správní řízení vedeno, společnost MTPD nevyráběla ani neprodávala výrobky CRT v České republice.

Philips²⁰

29. Společnost Philips je nejvyšší holdingovou společností skupiny Philips. Skupina Philips působí v oblasti elektronických výrobků v různých odvětvích zahrnujících např. zdravotní péči, osvětlovací techniku a spotřební elektroniku.
30. [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...].²¹
31. [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...].²²
32. Do České republiky dodávala skupina Philips v letech 1998 až 2001 CPT výrobky, CDT výrobky do České republiky nebyly dodávány. Odběratelem CPT od skupiny Philips byla v ČR pouze společnost [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...].
33. K [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...] vložil Philips veškeré své aktivity týkající se CRT do nově založeného společného podniku LG.Philips Displays Holding B.V. (viz níže). Působení divize BGDC na trhu CRT bylo po vkladu všech aktivit týkajících se CRT do společného podniku ukončeno; potom již žádné subjekty ze skupiny Philips nevyvíjely na trhu CRT žádnou aktivitu (účastník řízení zůstal aktivní pouze

¹⁸ Viz I. č. 2358 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD. Společnost MTPD je účastníkem správního řízení od 24. 9. 2009.

¹⁹ V podstatě šlo výlučně o aktivity v oblasti CPT, neboť v té době již Panasonic Corporation v oblasti CDT nepodnikal – viz výše.

²⁰ Viz I. č. 657 a násl. a I. č. 1184 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

²¹ [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...].

²² [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...].

na downstream trhu prodeje televizorů a monitorů). Skupina Philips tedy ukončila veškeré svoje aktivity v oblasti CRT, a to celosvětově, od okamžiku založení společného podniku.

LG Electronics²³

34. Společnost LG Electronics²⁴ vyrábí a prodává elektroniku, informační a komunikační produkty. Je veřejně obchodovanou společností, jejíž akcie jsou kótovány na korejské burze cenných papírů.
35. Společnost LG Electronics a její dceřiná společnost LG Electronics Wales Ltd. (Velká Británie) vyráběly a prodávaly do 1. července 2001 produkty CPT a CDT. Společnost PT LG Electronics Display Device Indonesia (stoprocentně vlastněná dceřiná společnost společnosti LG Electronics) a společnost Shuguang LG Electronics Co., Ltd. (společný podnik, ve kterém LG Electronics vlastnila 53,1 %; zbývající akcie vlastnili místní čínští partneři), v uvedeném období vyráběly a prodávaly produkty CPT. Společnost LG Electronics od roku 1998 až do roku 2004 nakupovala CRT, které používala k následné výrobě televizorů a počítačových monitorů v Koreji. Pro tyto účely nakupovaly CRT i dceřiné společnosti LG Electronics.
36. V období od roku 1998 do 30. června 2001 distribuovaly výrobky CRT v EU společnosti LG Electronics a LG Electronics Wales Ltd. (Velká Británie). Většinu obrátu skupiny LG Electronics z prodeje CRT v rámci EU v období od roku 1998 do 30. června 2001 tvořil interní obrát, tj. obrát z prodeje subjektům v rámci skupiny. Společnost LG Electronics v období od roku 1998 do 30. června 2001 nerealizovala žádné prodeje CRT v České republice.
37. Společnost LG Electronics k [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] převedla své podnikání v oblasti CRT na společný podnik LG.Philips Displays Holding. B.V. (viz níže).
38. Společný podnik LG.Philips Displays Holding B.V.²⁵, který dohodou ze dne [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] jako koncentrativní samostatný společný podnik, není účastníkem správního řízení. Uvedené společnosti převedly na společný podnik veškeré své aktivity týkající se CRT, a to [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...]. Společnost LG.Philips Displays Holding B.V. byla holdingová společnost skupiny LG.Philips Displays, která vyráběla a prodávala CPT a CDT výrobky prostřednictvím mnoha dceřiných společností.
39. Společnost LG.Philips Displays Holding B.V. zanikla v důsledku bankrotu ke dni 30. 1. 2006 bez právního nástupce.²⁶ Část majetku společnosti LG.Philips Displays Holding B.V. související s CRT aktivitami byla před zánikem společného podniku v rámci pokusu o revitalizaci převedena na jednu z jejích dceřiných společností, a to na společnost LG.Philips Displays International B.V. (později přejmenována na LP

²³ Společnost LG Electronics je účastníkem správního řízení od 10. 2. 2010.

²⁴ Viz I. č. 5410 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

²⁵ Viz I. č. 1083 a násl. a 1184 a násl. spisu sp.zn. S13/2009/KD.

²⁶ Tuto skutečnost Úřad ověřil dle dostupných informací ve veřejné verzi obchodního rejstříku, dotazem na holandský soutěžní úřad a dotazem na kontaktního kurátora dané společnosti. Viz I. č. 1185 a 2349 spisu sp. zn. S13/2009/KD.

Displays International B.V.), ta však následně rovněž zanikla v důsledku bankrotu ke dni 9. 1. 2009 bez právního nástupce.

40. [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...].
41. Součástí skupiny LG.Philips Displays byla v České republice společnost LG.Philips Displays Czech Republic s.r.o., se sídlem v Hranicích na Moravě, jež v letech 2002 až 2004 vyráběla a prodávala obrazovky pro televizory (CPT). Převážná část prodejů CPT byla realizována v rámci vlastní skupiny; tuzemským odběratelem obrazovek od skupiny LG.Philips Displays byl výrobce televizorů, společnost Panasonic Plzeň. Výroba obrazovek v továrně v Hranicích byla ukončena v roce 2007, kdy byla společnost prodána novému vlastníku. Právním nástupcem se stala společnost CTP Invest, spol. s r.o., jež provozuje průmyslové zóny a ve výrobě obrazovek nepodniká.

III. Společnosti, s nimiž bylo správní řízení zastaveno

42. **TDP sp. z o.o.** - původně Úřad zahájil správní řízení se společností TDP sp. z o.o., se sídlem ul. Okulickiego 7/9, 05-500 Piaseczno, Polská republika (dále též "TDP"), neboť tuto společnost Samsung v rámci žádosti o neuložení/snížení pokuty uvedl jako soutěžitele ze skupiny Thomson, který se účastnil možného protisoutěžního jednání. Z informací a podkladů shromážděných v průběhu správního řízení však vyplynulo, že společnost TDP vznikla až dne 1. 7. 2005, a to pouze za účelem prodeje obchodních činností v oblasti CPT společnosti Thomson. Společnost TDP tak v období, pro které je správní řízení vedeno, nevyráběla ani neprodávala výrobky, jichž se týká předmět správního řízení. Z tohoto důvodu bylo s touto společností správní řízení zastaveno.
43. **Panasonic Europe Ltd.**²⁷ - v průběhu správního řízení bylo zjištěno, že tato společnost nikdy nevyráběla ani neprodávala CRT v rámci EU, ani mimo toto území. Před rokem 2002 byla společnost Panasonic Europe na úrovni evropského regionu odpovědná za marketing výrobků Panasonic s tím, že tato odpovědnost nezahrnovala prodej výrobků, ani žádné jiné aktivity týkající se prodeje. Od roku 2002 je Panasonic Europe holdingovou společností s čistě administrativními funkcemi. Společnost Panasonic Europe tak v období, pro které je správní řízení vedeno, nevyráběla ani neprodávala výrobky, jichž se týká předmět správního řízení.
44. **Daewoo Electronics Europe GmbH**²⁸ - v průběhu správního řízení bylo zjištěno, že tato společnost se zabývá prodejem hotových výrobků (televizorů, chladniček, praček, sušiček atd.) mateřské společnosti Daewoo Electronics Corporation v Evropě. Dále bylo zjištěno, že tato společnost a ani jiná společnost spojená s ní ve skupině, není a nebyla výrobcem ani prodejcem CRT; rovněž mateřská společnost nevyrábí ani neprodává CRT (ani tak v minulosti nečinila). Společnost Daewoo Electronics Europe GmbH tak v období, pro které je správní řízení vedeno, nevyráběla ani neprodávala výrobky, jichž se týká předmět správního řízení.

²⁷ Se sídlem Willoughby Road, Bracknell, Berkshire, RG12 8FP, Spojené království Velké Británie a Severního Irsku.

²⁸ Se sídlem Otto - Hahn Strasse 21, 35510 Butzbach, Spolková republika Německo.

45. **LP Displays International Limited**²⁹ - s touto společností Úřad zahájil správní řízení, neboť ji považoval za právního nástupce skupiny LG.Philips Displays, jež se účastnila možného protisoutěžního jednání. V průběhu správního řízení však bylo zjištěno, že aktivity týkající se CRT zajišťovala v rámci skupiny LG.Philips Displays společnost LG.Philips Displays Holding B.V., která zanikla v důsledku bankrotu ke dni 30. 1. 2006 bez právního nástupce (viz výše). Společnost LP Displays International Limited tak není právním nástupcem skupiny LG.Philips Displays, resp. společnosti LG.Philips Displays Holding B.V.
46. **Samsung SDI Germany GmbH**³⁰ (dále též "SDIG") je [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] vlastněnou dceřinou společností společnosti Samsung, která vyráběla výrobky CPT ve svém výrobním závodě v Německu. Výrobní činnost byla zahájena v září 1992, k jejímu ukončení došlo v prosinci 2005. V období, pro které je vedeno správní řízení, společnost [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...]. V průběhu správního řízení Úřad shromáždil dostatek podkladů k tomu, aby mohl konstatovat, že pro účely daného řízení plně postačí jeho další vedení s účastníkem řízení Samsung SDI Co. Ltd., se sídlem 428-5, Gongse-dong, Giheung-gu, Yongin-si 446-577, Korea.

IV. Zjištěné skutečnosti

47. Úřad dne 24. 11. 2007 obdržel od skupiny Samsung žádost o neuložení/snížení pokuty (dále též „Leniency žádost Samsung“) podle Leniency programu v souvislosti s účastí společnosti Samsung a jí spřízněných společností na jednáních mezi konkurenčními soutěžiteli v oblasti obrazovek pro televizory (CPT) a počítačové monitory (CDT), vedenou pod sp. zn. P 093/2008 (po zahájení správního řízení sp. zn. S13/2009/KD se součástí správního spisu staly relevantní podklady ze spisu podnětu P 093/2008). Dne 26. 11. 2007 Úřad konstatoval splnění podmínek pro udělení markeru ve smyslu bodu 2.2.4 Leniency programu.
48. Skupina Samsung v rámci své žádosti a jejích dalších doplnění popsala [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...]. Dále žadatel o leniency uvedl, že v předmětné věci zahájila vyšetřování Evropská komise (dále též „Komise“) pro možné porušení článku 81 Smlouvy o založení Evropských společenství (case COMP/39437, TV and Computer Monitor Tubes). [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...]. Na základě dodaných podkladů Úřad dne 5. 5. 2008 skupině Samsung podmíněčně potvrdil splnění podmínek pro neuložení pokuty, a to ke dni 26. 11. 2007.
49. Na základě informací získaných z Leniency žádosti Samsung a předložených důkazů Úřad zahájil dne 21. 1. 2009 správní řízení sp. zn. S13/2009/KD.
50. Dne 18. 12. 2009 Úřad obdržel od skupiny Chunghwa žádost o snížení pokuty (dále též „Leniency žádost Chunghwa“) dle Leniency programu. Skupina Chunghwa předložila Úřadu popis jednání výrobců obrazovek pro televizory a počítačové monitory a písemné záznamy o těchto jednáních za období od 5. 1. 1998 do 27. 4.

²⁹ Se sídlem 308 Des Voeux Road Central, ING Tower, 6th Floor, Sheung Wan, Hong Kong – nyní na adrese Unit 1203-1213, 12/F., China Merchants Tower, Shun Tak centre, 168-200 Connaught Road Central, Hong Kong.

³⁰ Samsung SDIG působila v období od 18. 2. 1993 do 1. 3. 2000 pod obchodní firmou Samsung Electronische Bauelemente GmbH. Současný název společnosti je používán od 2. 3. 2000.

2004. Dne 3. 2. 2010 Úřad konstatoval, že informace a podklady poskytnuté v rámci Leniency žádosti Chunghwa splňují podmínky pro udělení Leniency typu II, resp. snížení pokuty dle Leniency programu, a podmíněčně potvrdil skupině Chunghwa snížení pokuty v rozsahu 30–50 %.

51. Správní řízení je vedeno pro období od roku 1998 do 30. 4. 2004, tj. do vstupu České republiky do Evropské unie, neboť v předmětné věci zahájila vyšetřování Evropská komise pro možné porušení článku 81 Smlouvy o založení Evropských společenství (dále též „Smlouva ES“ nebo „SES“), resp. čl. 101 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále též „SFEU“). I když ad hoc kontakty mezi účastníky řízení³¹ započaly již před rokem 1998, vycházel Úřad až z důkazů od roku 1998, od kdy má informace o pravidelných kontaktech mezi účastníky řízení. Schůzky mezi účastníky řízení pokračovaly i po 30. 4. 2004 – za období po tomto datu vede řízení Evropská komise podle čl. 81 Smlouvy ES, resp. čl. 101 SFEU.

IV.1. Prohlášení žadatelů o leniency

52. Popis jednání konkurentů v oblasti CRT se v prohlášení obou žadatelů o leniency (*corporate statement*) z velké části shoduje. Tato prohlášení byla podepřena písemnými důkazy o jednáních konkurentů v oblasti CRT, a to interními zápisy (zprávami, záznamy, poznámkami) z jejich schůzek pořizovanými zaměstnanci společností Samsung a Chunghwa. Rovněž tyto zápisy ze schůzek jsou podobné: shodují se v datu konání, zúčastněných osobách i projednávaných záležitostech. Schůzky výrobců CRT byly tajné, na některých dokumentech je poznámka, že mají být po přečtení zničeny. Účastníci schůzek si tedy byli vědomi charakteru vzájemných kontaktů. Oba žadatelé o leniency dále Úřadu poskytli [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...]. Několik zápisů ze schůzek mezi účastníky řízení poskytly i společnosti MTPD a Philips.³²
53. Uvedená prohlášení (*corporate statement*) obsahují [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...]. Popisy jednání poskytnuté oběma žadateli o leniency odpovídají i ostatním důkazům obsaženým ve správním spisu.
54. Výrobci CRT (CDT i CPT) se scházeli na bilaterálních i multilaterálních jednáních po řadu let; jednání a kontakty mezi nimi započaly již před rokem 1998 a pokračovaly cca do roku [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...]. Schůzky se konaly nejprve v Asii, později v Asii i Evropě. Před rokem 1998 se uskutečňovala spíše neformální *ad hoc* setkání mezi výrobci CRT. Následně se výrobci CRT začali setkávat více organizovaně a systematicky. Jednání se začala zaměřovat na konkrétní produkt, buď CDT nebo CPT, popř. na oba. Jednání ohledně obou produktů byla často plánována na stejné místo a ve stejný den. Řada výrobců CRT byla zapojena do jednání v oblasti CDT i CPT. V některých případech se stejné fyzické osoby účastnily jednání jak v oblasti CDT, tak v oblasti CPT.

³¹ V dalším textu jsou pro všechny subjekty z jednotlivých skupin účastníků řízení používány zkratky jejich mateřských společností (viz výše), není-li zjevné či výslovně uvedeno, že má Úřad na mysli toliko mateřskou společnost. K účasti konkrétních subjektů ze skupin na jednotlivých schůzkách se Úřad vyjadřuje v části Odpovědnost jednotlivých účastníků řízení.

³² Viz I. č. 2868 a násl. a I. č. 3008 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

IV.2. Jednání v oblasti CPT

55. Tato jednání se konala v Asii i v Evropě. Běžně se označovala jako tzv. *Glass meetings* („GSM“). Schůzky se konaly jak na vícestranné bázi, tak ve formě dvoustranných jednání. **Vícestranná jednání** se konala na úrovni vrcholných i regionálních manažerů; někdy měla podobu tzv. „zelených setkání“ v rámci golfových turnajů. Od roku 2002 se v oblasti CPT konaly v Asii tzv. *SML meetings* (za účasti společností Samsung, LG.Philips Displays, MTPD) a *South East Asian meetings* („ASEAN meetings“) za účasti společností Samsung, Chunghwa, LG.Philips Displays (dále též jen „LPD“) a Thai-CRT Co., Ltd. (dále též „Thai-CRT“). Konání těchto schůzek potvrzuje i společnost MTPD.³³ Vedle multilaterálních jednání se účastníci řízení scházeli i na **dvoustranných schůzkách** (týká se především japonských producentů CPT), jež byly méně formální.
56. Na výše uvedených schůzkách participovaly z účastníků řízení společnosti Samsung, Chunghwa, LG Electronics, Philips, Thomson, Panasonic, Toshiba a MTPD. Z dalších výrobců CPT se schůzek účastnily zejména společnosti Orion Electric Co. Ltd. (dále též „Orion“), Daewoo Orion S.A. (dále též „DOSA“)³⁴, Thai-CRT a LPD. Jedná se o asijské producenty, kteří ukončili výrobu a zanikli bez právního nástupce.³⁵
57. Agenda pro CPT schůzky zahrnovala zejména jednání o cenách a výměnu citlivých obchodních informací. Jednání o cenách spočívalo ve stanovování cílových cen, minimálních cen (*bottom price*), cenového rozmezí a cenových pravidel (*price guidelines*) či udržování dohodnutých cen. Jednání účastníků řízení o stanovení cen bylo zpočátku provázeno ujednáními o omezení výroby a výměnou obchodně citlivých informací ohledně cen, dodávek, výroby apod. Dodržování dohodnutých cen účastníci řízení následně kontrolovali.
58. Jednání účastníků řízení, popsaná v části Popis důkazů o kartelu v oblasti CPT, svým charakterem, projednávanou agendou a okruhem účastníků představují typická a významná setkání producentů CPT. Tato jednání ilustrují průběh kartelu účastníků řízení v období, pro které je správní řízení vedeno, a odpovídají obecnému popisu kartelu poskytnutému oběma žadateli o leniency. Správní spis obsahuje vedle těchto vybraných dokumentů o jednání účastníků řízení desítky dalších zápisů ze společných schůzek.
59. Úřad vybrané důkazy rozdělil do 3 kategorií: (i) zápisy ze schůzek účastníků řízení, které předložily společnosti Samsung i Chunghwa a které se shodují v účastnících, datu jednání a předmětu jednání (ve 4 případech je konání schůzky potvrzeno i zápisem od účastníka řízení MTPD); (ii) zápisy ze schůzek účastníků řízení, které předložila buď společnost Samsung nebo Chunghwa, přičemž druhý z žadatelů o leniency na konání schůzky odkazuje v zápise z předchozí (následné) schůzky; (iii) zápisy ze schůzek účastníků řízení, které předložil pouze jeden z žadatelů o leniency (tedy společnost Samsung nebo Chunghwa) a které jsou důležité z hlediska jejich

³³ Viz I. č. 2861 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

³⁴ Společný podnik společností Orion Electric Co. Ltd. a Daewoo Electronics Co. Ltd., který vznikl v roce 1996.

³⁵ Viz I. č. 2349 a I. č. 2984 spisu sp. zn. S13/2009/KD.

obsahu pro správní řízení - tyto zápisy ze schůzek současně logicky navazují na zápisy dle ad (i) a ad (ii).

IV.3. Popis důkazů o kartelu v oblasti CPT

Následující tabulka shrnuje typická a významná jednání účastníků řízení v oblasti CPT:

Datum jednání	Obsah jednání	Účastníci
7. - 8. 9. 1998	určení cen, omezení výroby a výměna informací	Samsung, Chunghwa, LGE, Orion, Thai-CRT
27. 11. 1998	určení cen a omezení výroby, výměna informací	Samsung, Chunghwa, LGE, Orion, Thai-CRT
7. 3. 1999	stanovení cen, výměna informací	Samsung, Chunghwa, LGE, Orion, Thai-CRT
25. 3. 1999	výměna informací	Samsung, Thomson
9. 4. 1999	kontrola stanovených cen, výměna informací	Samsung, Chunghwa, LGE
15. 4. 1999	určení cen	Samsung, Chunghwa, LGE, Orion, Thai-CRT
21. 6. 1999	kontrola stanovených cen	Samsung, Chunghwa, LGE, Orion, Thai-CRT
15. 7. 1999	výměna informací	Samsung, Panasonic
16. 7. 1999	určení cen	Samsung, Thomson
14. 9. 1999	výměna informací, zvýšení cen	Chunghwa, Panasonic
21. 9. 1999	určení cen, výměna informací	Samsung, Chunghwa, LGE, Philips, Orion
29. 10. 1999	určení cen	Samsung, Thomson
11. 11. 1999	určení cen	Samsung, Chunghwa, LGE, Orion, Philips
18. 1. 2000	určení cen, výměna informací	Samsung, Chunghwa, LGE, Orion, Philips, Thai-CRT
24. 1. 2000	určení cen, stanovení principů zvyšování cen	Samsung, Chunghwa, LGE, Orion, Philips, Thai-CRT
2. 2. 2000	výměna informací a určení cen	Samsung, Philips, Thomson, DOSA
6. 3. 2000	zvýšení cen	Chunghwa, Toshiba
21. 6. 2000	výměna informací, informace o zvýšení cen	Chunghwa, Panasonic
28. 6. 2000	výměna informací	Samsung, Panasonic
28. 8. 2000	výměna informací	Samsung, Toshiba
18. 9. 2000	stanovení cen	Samsung, Chunghwa, Orion, Philips
25. 10. 2000	výměna informací, zvýšení cen	Samsung, Chunghwa, LGE, Orion, Philips, Thai-CRT
4. 12. 2000	určení cen, výměna informací	Samsung, Philips, Thomson
19. 1. 2001	výměna informací	Samsung, Toshiba
26. 1. 2001	určení cen, výměna informací	Samsung, Thomson, Orion (DOSA), Philips
20. 3. 2001	určení cen	Samsung, Chunghwa, LGE, Orion, Philips
18. a 19. 4. 2001	potvrzení cenového pravidla, výměna informací	Samsung, Chunghwa, LGE, Orion, Philips, Thai-CRT
17. 5. 2001	určení cen	Samsung, Philips, Thomson, DOSA (Orion)
26. 6. 2001	určení cen, výměna informací	Samsung, Chunghwa, LGE, Orion
5. 7. 2001	určení cen, výměna informací	Samsung, Philips (LPD), Thomson, DOSA (Orion)
24. 7. 2001	potvrzení cenového pravidla, výměna informací	Samsung, Chunghwa, LGE/LPD, Orion
21. 8. 2001	určení cen, výměna informací	Samsung, Chunghwa, LPD, Orion, Thai-CRT
9. 10. 2001	výměna informací	Samsung, Panasonic
24. 10. 2001	výměna informací	Samsung, Panasonic
26. 10. 2001	výměna informací	Samsung, Chunghwa, Thomson, LPD a další
22. 4. 2002	určení cen	Samsung, Chunghwa, Orion, LPD
27. 6. 2002	výměna informací	Samsung, LPD, Thomson, DOSA (Orion)

30. 7. 2002	výměna informací	Samsung, Panasonic
12. 8. 2002	výměna informací	Samsung, Toshiba
17. 10. 2002	určení cen, výměna informací	Samsung, Chunghwa, LPD, Toshiba, Orion, Thai-CRT
25. 10. 2002	výměna informací	Samsung, LPD, Thomson
6. 12. 2002	určení cen	Samsung, LPD, Toshiba
17. 12. 2002	určení cen, výměna informací	Samsung, Chunghwa, LPD, Toshiba, Thai-CRT
10. 2. 2003	výměna informací	Samsung, LPD, Toshiba
21. 2. 2003	určení cen	Chunghwa, Toshiba, LPD, Thai-CRT
26. 2. 2003	výměna informací	Chunghwa, Panasonic
25. 4. 2003	určení cen	Samsung, LPD, MTPD
5. 9. 2003	určení cen, výměna informací	Samsung, Chunghwa, MTPD, LPD, Thai-CRT
14. 10. 2003	určení cen	Samsung, LPD, Thomson
7. 11. 2003	určení cen, výměna informací	Samsung, Chunghwa, MTPD, LPD, Thai-CRT
21. 11. 2003	určení cen, pravidla pro stanovení cen	Samsung, LPD, Thomson
4. 12. 2003	určení cen	Samsung, LPD, Thomson
9. 1. 2004	určení cen, výměna informací, evropské trhy	Samsung, LPD, Thomson
16. 2. 2004	určení cen	Samsung, Chunghwa, MTPD, LPD, Thai-CRT
16. 3. 2004	kontrola stanovených cen	Samsung, Chunghwa, MTPD, LPD, Thai-CRT
17. 3. 2004	určení cen	Samsung, Thomson, LPD
23. 4. 2004	určení cen	Samsung, Chunghwa, MTPD, LPD, Thai-CRT

60. **Jednání dne 7. a 8. 9. 1998³⁶**. Schůzky se účastnily společnosti Samsung, Chunghwa, LGE, Orion a Thai-CRT. Předmětem jednání byly obrazovky CPT velikosti 14", 20" a 21"; účastníci diskutovali o svých výrobních kapacitách a plánech celosvětových prodejí. Dále se projednávala tato témata: (i) nezískávat další zákazníky prostřednictvím snižování ceny, (ii) dodržovat současný model dodávek, (iii) zvyšovat cenu tím způsobem, že dojde ke snížení produkce, (iv) udržovat cenový rozdíl mezi výrobcí, (v) snížit produkci pro zákazníky. Další den účastníci projednávali především snížení kapacity výroby CPT pro jednotlivé velikosti obrazovek, přičemž pro každou velikost CPT stanovili procento snížení a rovněž i kalkulační vzorec (*CPT Calculation Formula*). Poukázáno bylo na spojení zvýšení cen a omezení výroby. Účastníci rovněž diskutovali své současné ceny v Asii a Evropě, rozhodli o cenách na 4. čtvrtletí 1998 dle velikostí obrazovek (14", 20" a 21"). Na závěr schůzky její předseda zdůraznil, že je třeba pokračovat v konání schůzek na měsíční bázi, aby byla posílena komunikace. Tato schůzka se týkala omezení produkce a určení cen; účastníci si rovněž vyměňovali obchodně citlivé informace.

61. **Jednání dne 27. 11. 1998³⁷**. Schůzky se účastnily společnosti Samsung, Chunghwa, LGE, Orion a Thai-CRT. Nejprve si vyměnily obecné informace o situaci na trhu ve 4. čtvrtletí 1998 a výhledu na 1. čtvrtletí 1999, dále proběhlo zhodnocení kapacity jednotlivých výrobců a omezení výroby v 1. čtvrtletí 1999 dle konkrétních produktů (stanoveny byly počty pracovních dní v jednotlivých měsících). Na nadcházející období byl projednáván cenový plán 14" a 20" CPT vůči zákazníkům [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...]. Cenové zvýšení mělo být dosaženo společným úsilím nejméně 3 výrobců. Tato schůzka byla zaměřena zejména na určení cen a omezení produkce.

³⁶ Viz l. č. 3401 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

³⁷ Viz l. č. 3467 a násl. a l. č. 5235 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

62. **Jednání dne 7. 3. 1999³⁸**. Schůzka se konala v Kuala Lumpur v Malajsii za účasti pěti společností: Samsung, Chunghwa, LGE, Orion a Thai-CRT. Na úvod účastníci zhodnotili situaci na trhu – stav poptávky a dodávek jednotlivých výrobců pro 14“ a 20“/21“ CPT v 1. a 2. čtvrtletí 1999. Účastníci dále diskutovali ceny pro 2. čtvrtletí. Každý výrobce souhlasil, že vybere určité reprezentativní nebo problematické zákazníky k projednání za účelem stabilizace cen ve 2. čtvrtletí. Byly dohodnuty ceny 14“ CPT jednotlivých výrobců pro konkrétní zákazníky (*unit price*) a stanovena byla rovněž nejnižší cena (*bottom price*) pro 20“ CPT. Na jednání došlo ke stanovení cen.
63. **Jednání dne 25. 3. 1999³⁹**. Toto bilaterální jednání se konalo v Paříži za účasti zástupců společnosti Samsung a Thomson. V zápise se na úvod uvádí, aby zde obsažené informace byly považovány za důvěrné, neboť rozhovor probíhal mezi zástupci stejných odvětví, což je v Evropě přísně zakázáno. Šlo o návštěvu centrály společnosti Thomson, takže byla prezentována skupina Thomson, včetně personálních a finančních záležitostí. Thomson rovněž sdělil údaje o výrobě a produkčních linkách ve svých závodech (Anagi a Polkolor) a cenách. Oba účastníci dále diskutovali předpokládané výše cen pro 14“, 20“ a 21“ CPT a srovnávali ceny mezi Asií a Evropou. Při diskusi ohledně cen středně velkých CPT zaznělo ze strany společnosti Samsung, že snižování cen by mělo být pozastaveno a že se pokusí případně vyjednat mezi společnostmi Thomson a Philips cenovou dohodu. Účastníci schůzky si vyměňovali obchodně citlivé informace, a to včetně informací o cenách.
64. **Jednání dne 9. 4. 1999⁴⁰**. Šlo o třístranné setkání mezi zástupci společností Samsung, Chunghwa a LGE, které se konalo v prostorách LGE v Indonésii. Výrobci mj. hodnotili, zda a jak implementovali ceny, na kterých se shodli při předchozím jednání dne 7. 3. 1999, tj. porovnávali dohodnuté ceny (*bottom price*) pro vybrané odběratele 14“ a 20“ obrazovek CPT s aktuálními cenami ve 2. čtvrtletí 1999. Strany si rovněž vyměnily informace o výrobní kapacitě a objemech prodejů v měsíci březnu a dubnu 1999. Na závěr schůzky byly formulovány návrhy pro *TOP management*, a to zvýšit ceny od 3. čtvrtletí (navrhnout cenové pravidlo) a detailně projednat plán zvýšení cen na počátku května 1999. Tato schůzka měla za cíl kontrolu stanovených cen.
65. **Jednání dne 15. 4. 1999⁴¹**. Tato schůzka se konala v Korei za účasti pěti společností – Samsung, Chunghwa, LGE, Orion a Thai-CRT. Na úvod byly shrnuty závěry z předchozích jednání, na kterých Samsung a další výrobci vyjádřili znepokojení nad dlouhodobou cenovou soutěží (selhání v úsilí o zachování ceny). Bylo konstatováno, že je vhodná příležitost zamezit dalším poklesům cen a oživit (zvýšit) cenu, shodli se na zvýšení cen cca o [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...]. Na jednání dne 15. 4. 1999 byly shrnuty faktory pro zvýšení cen (např. růst cen skla, zlepšení tržní situace, omezení kapacity dodávek, velké ztráty výrobců CPT) a byly dohodnuty ceny 14“ a 20“ CPT na 3. čtvrtletí 1999 pro skupinu hlavních a speciálních zákazníků. Každý výrobce se stal tzv. "*team leaderem*" pro zvýšení cen u konkrétního zákazníka a byl

³⁸ Viz I. č. 3544 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

³⁹ Viz I. č. 1489 a násl., I. č. 2626 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁴⁰ Viz I. č. 3578 a násl., I. č. 1678 (odkaz na jednání dne 9. 4. 1999 ze strany společnosti Samsung) a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁴¹ Viz I. č. 1678 a násl., I. č. 2789 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

odpovědný za vysvětlení cenového zvýšení tomuto zákazníkovi. Účastníci dále na této schůzce stanovili monitorovací plán (jako předpoklad úspěchu při navýšení cen ve 3. čtvrtletí) a souhlasili s konáním pravidelných schůzek managementu jednou za dva měsíce a pracovních schůzek jednou měsíčně. Na tomto jednání byly stanoveny ceny.

66. **Jednání dne 21. 6. 1999⁴²**. Schůzky se účastnily společnosti Samsung, Chunghwa, LGE, Orion a Thai-CRT. Předmětem jednání bylo zhodnocení zvýšení cen pro 3. čtvrtletí. *Team leadeři* ustanovení na předchozí schůzce referovali o průběhu jednání s konkrétním zákazníkem, resp. co s odběratelem už dojednali. Předmětem tohoto jednání byla kontrola implementace cen dohodnutých dne 15. 4. 1999.
67. **Jednání dne 15. 7. 1999⁴³**. Šlo o dvoustranné setkání mezi společnostmi Samsung a Panasonic (Matsushita). Na úvod Matsushita informovala o struktuře svých prodejů, cenách na evropském trhu, výrobě a plánech pro určité typy CPT. Strany dále konstatovaly, že by měly více spolupracovat než si konkurovat (např. vytvoření společných strategií produktových specializací), a to z důvodu obrany proti útoku společností Philips a Thomson.
68. **Jednání dne 16. 7. 1999⁴⁴**. Tohoto dne se uskutečnil konferenční hovor mezi manažery společností Samsung a Thomson. Projednávána byla mj. opatření proti požadavkům na snížení cen od společnosti [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...]. Samsung a Thomson se dohodli na cenách 20" a 21" CPT pro tohoto zákazníka.
69. **Jednání dne 14. 9. 1999⁴⁵**. Šlo o dvoustrannou schůzku mezi zástupci společností Chunghwa a Panasonic. Panasonic poskytl informace o své produkci CPT, kapacitě výroby a výrobních linkách v jednotlivých závodech. Obě strany jednaly i o cenách CPT a mj. konstatovaly, že v červenci došlo k úspěšnému navýšení cen 14" a 20" obrazovek. Panasonic uvedl, že obdržel hodně objednávek na 20" obrazovky a že se zvýšením cen začne od října.
70. **Jednání dne 21. 9. 1999⁴⁶** se konalo za účasti společností Samsung, Chunghwa, LGE, Philips a Orion. Jednalo se o první multilaterální schůzku, na níž byl Philips jako řádný účastník. Účastníci obsáhle projednávali ceny, informovali o svých cenách 14" a 20" CPT pro určité zákazníky (včetně porovnání s dohodnutou cenou) a srovnávali ceny na asijském a evropském trhu. Zástupce společnosti Samsung mj. uvedl, že nerozumí tomu, proč jsou ceny 14" obrazovek v Evropě nižší než v Asii, a navrhl, aby se mezi zúčastněnými společnostmi konala pravidelná setkání za účelem výměny informací a stanovení cen. Zástupce společnosti Philips na to připomněl, že jeho současné ceny jsou [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...], i když přibližně před rokem všichni souhlasili se zvýšením cen, nakonec však ceny zvýšil jen Philips. Chunghwa uvedla, že spolu se společností Philips zvýšila ceny pro [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] zákazníka [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...], avšak ztratila objednávky, což se mohlo stát z důvodu

⁴² Viz I. č. 3649 a násl. a I. č. 5291 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁴³ Viz I. č. 1499 a násl. a I. č. 2633 spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁴⁴ Viz I. č. 1503 a násl. a I. č. 2575 spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁴⁵ Viz I. č. 3768 a násl. I. č. sp. zn. S13/2009/KD.

⁴⁶ Viz I. č. 3799 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

přechodu objednávek na Samsung. K tomu zástupce společnosti Samsung namítl, že Samsung nepoužívá nízké ceny k „přetahování“ objednávek a navrhl vyšetření této věci. Po této diskusi účastníci schůzky souhlasili s udržováním cen pro 4. čtvrtletí 1999 ve výši [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...*] pro 14" CPT (typ bare) a [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...*] pro 20" (typ bare). Bylo rovněž dohodnuto, že na příští schůzce projednají ceny pro každé čtvrtletí roku 2000.

71. **Jednání dne 29. 10. 1999⁴⁷**. Toto bilaterální jednání se konalo v centrále společnosti Thomson ve Francii za účasti zástupců společností Samsung a Thomson. Oba výrobci diskutovali o objemu dodávek (včetně vývozu) a předpovědi pro rok 2000. Odsouhlasili rovněž cenové pravidlo (*price guideline*) pro 20", 21" a 25" CPT včetně podmínek stanovení cen ([... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...*]). Cenové pravidlo spočívalo zejména ve stanovení průměrné ceny, u 20" a 21" CPT též minimální a maximální ceny. V zápise z tohoto jednání je rovněž uvedeno, že výrobci CPT plánují snížit dodávky obrazovek střední velikosti do Evropy. Samsung dále konstatoval, že potřebuje zprostředkovat jednání mezi společnostmi Thomson a Philips (v této věci se mělo uskutečnit jednání mezi Samsung a Philips dne 4. listopadu).
72. **Jednání dne 11. 11. 1999⁴⁸**. Šlo o evropské jednání konané v Amsterdamu za účasti společností Samsung, Chunghwa, LGE, Orion a Philips. Ředitel [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...*] z Orionu pozval manažery [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...*] a [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...*] z LGE (oba z Asie) na toto jednání, protože Philips tvrdil, že Samsung a LGE porušují rozhodnutí o zvýšení cen, učiněná na dvou jednáních, kterých se účastnily společnosti Chunghwa, Philips a Orion. Dále každý výrobce vysvětlil svou pozici na trhu (počet výrobních linek, velikost výrobní kapacity, současné ceny apod.), došlo rovněž k hodnocení vybraných evropských zákazníků včetně [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...*] zákazníka ([... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...*]⁴⁹) – zejména z hlediska ceny a jejího vývoje. V zápise jsou uváděny ceny společností Philips, Chunghwa a Samsung v letech 1999 a 2000 pro tuto společnost. Závěrem jednání zaznělo konstatování, že každý z výrobců udělal vše, aby zvýšil ceny v Evropě.
73. **Jednání dne 18. 1. 2000⁵⁰** se zúčastnilo 6 konkurentů: Samsung, Chunghwa, LGE, Philips, Orion a Thai-CRT. Společnosti projednávaly celosvětovou produkci 14", 20" a 21" CPT dle jednotlivých oblastí (včetně Evropy), dále svou výrobní kapacitu, stav poptávky a nabídky, a to vše za období 1999 a 2000. Proběhla rovněž diskuse o cenách a možnostech jejich zvýšení. Zúčastnění výrobci navrhli zvýšení cen 14" a 20" CPT pro 2. čtvrtletí 2000 (o [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...*] dle výrobce, zejména u 20" ještě nebylo u většiny výrobců dosud stanoveno). Zvýšení cen 14" a 20" CPT mělo proběhnout ve stejný čas, neboť rozsah zvýšení tak bude větší. Jednání o cenách měla pokračovat na následující schůzce dne 24. 1. 2000.
74. **Jednání dne 24. 1. 2000⁵¹** se konalo za účasti stejných společností jako dne 18. 1. 2000. Předmětem jednání byla výměna informací o trhu, výrobních linkách, kapacitě,

⁴⁷ Viz I. č. 33 a násl. a I. č. 370 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁴⁸ Viz I. č. 3919 a násl., I. č. 1507 a násl. a I. č. 2572 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁴⁹ [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...*].

⁵⁰ Viz I. č. 3993 a násl. spisu sp. zn. S 13/2009/KD.

⁵¹ Viz I. č. 4066 a násl. spisu sp. zn. S 13/2009/KD.

poptávce, nabídky a rovněž cenách. Byly připomenuty dohodnuté ceny 14" a 20" CPT pro vybrané zákazníky na 4. čtvrtletí 1999 a cenové návrhy pro 2. čtvrtletí roku 2000 (s odkazem na předchozí jednání dne 18. 1. 2000), o kterých dále přítomní diskutovali. V zápise z jednání je dokonce zaznamenáno konstatování, že s ohledem na stále relativně nízké ceny Chunghwy a Thai-CRT vůči společnosti Orion, účastníci schůzky jednohlasně požadovali zvýšení cen, aby si zákazníci „mohli užívat férovou soutěž na trhu“. Dále se účastníci dohodli na principech, do doby než bude dosaženo shody o zvýšení cen, a to: 1) zvýšení ceny bude provedeno pouze po dohodě všech členů; 2) zvýšení ceny vstoupí v platnost dva měsíce po této shodě; 3) ceny 14", 20" a 21" CPT se budou zvyšovat společně; 4) cílem bude [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...].

75. **Jednání dne 2. 2. 2000⁵²**. Toto jednání se týkalo středních velikostí CPT. Zúčastnili se ho zástupci společností Samsung, Philips, Thomson a DOSA. Byly podány informace o produkci, nabídce a poptávce a cenách. Ohledně cen bylo řečeno, že je nezbytné (cit.): „*zařídít omezení (zvýšení ceny) od dubna*“. Dále byly projednávány ceny pro 2. čtvrtletí dle jednotlivých výrobců a cenová politika na 3. a 4. čtvrtletí pro 20" a 21" CPT. Na této schůzce si výrobci vyměňovali obchodní, zvláště cenové informace o zamýšleném postupu.
76. **Jednání dne 6. 3. 2000⁵³**. Šlo o dvoustrannou schůzku mezi společnostmi Chunghwa a Toshiba. Toshiba informovala např. o objemech své produkce, výrobních linkách, některých zákaznících a cenách. Zástupce této společnosti potvrdil, že pokud *glass meeting* rozhodne o zvýšení cen 14" CPT, Toshiba bude rozhodně následovat.
77. **Jednání dne 21. 6. 2000⁵⁴**. Cílem této dvoustranné schůzky za účasti společností Chunghwa a Panasonic (Matsushita) byla zejména výměna informací o trhu. Chunghwa informovala, že cenové zvýšení pro 20" CPT bylo v jihovýchodní Asii velmi úspěšné, zákazníci akceptovali nové ceny ve výši [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] či vyšší, ceny pro střední a malé zákazníky pak jsou ve výši [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...]. Chunghwa rovněž uvedla, že další výrobce (Hitachi) souhlasil se zvýšením cen. Matsushita reagovala slibem, že rovněž oznámí zvýšení cen 20" a 21" obrazovek svým zákazníkům. Podobně zaměřená dvoustranná schůzka se konala dne **28. 6. 2000** mezi zástupci společností Samsung a Panasonic (Matsushita). Také zde si tyto dva výrobci předali informace o svých cenách a o jejich oznámeném růstu (včetně uvedení konkrétní výše pro určité typy CPT). Na obou těchto jednáních si strany vyměňovaly obchodně citlivé informace, zejména o svých cenách a jejich plánovaném zvyšování.
78. **Jednání dne 28. 8. 2000⁵⁵**. Tato schůzka se konala mezi společnostmi Samsung a Toshiba. Poznámky z jednání včetně vysvětlení poskytnutého účastníkem Samsung dokládají, že strany se navzájem informovaly o výrobě, kapacitě, výrobních linkách. Jedním z projednávaných bodů byla i tzv. "*magic price*", dle které 15" CPT stojí [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] a 17" CPT stojí [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...].

⁵² Viz l. č. 1511 a násl. a l. č. 2577 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁵³ Viz l. č. 4032 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁵⁴ Viz l. č. 4172 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁵⁵ Viz l. č. 1720 a násl. a l. č. 2770 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

79. **Jednání dne 18. 9. 2000⁵⁶**. Šlo o evropské jednání konané v závodě společnosti Chunghwa v Anglii za účasti společností Samsung, Chunghwa, Orion (DOSA) a Philips. Producenti analyzovali situaci v Evropě na straně poptávky a nabídky a dospěli k závěru, že je třeba udržet cenu za současného kontrolování hladiny dodávek v Evropě. Dále bylo dohodnuto, že stávající cena ve výši [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] bude přizpůsobena na [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] ve 4. čtvrtletí 2000 a bude udržována i v 1. pololetí roku 2001. Dále účastníci stanovili cenovou úroveň pro některé své zákazníky v závislosti na dodavateli. Vzhledem k významnosti výsledku tohoto jednání bylo dohodnuto, že by se jednání měla konat měsíčně nikoli čtvrtletně. Účastníci jednání na této schůzce určili ceny pro další období.
80. **Jednání dne 25. 10. 2000⁵⁷** proběhlo za účasti společností Samsung, Chunghwa, LGE, Philips, Orion a Thai-CRT. Na tomto jednání byly mj. projednávány i cenové otázky 14", 20" a 21" CPT týkající se Evropy. Co se týče cen 20" a 21" CPT, informoval zástupce společnosti Samsung, že Philips, Thomson, Samsung a Orion odsouhlasili zvýšení cen na [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] od 1. 11. 2000, pro hlavní zákazníky od 1. 1. 2001. Další zvýšení cen pak bylo plánováno na druhou polovinu příštího roku, ceny 21" měly dosáhnout [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...].
81. **Jednání dne 4. 12. 2000⁵⁸** se konalo za přítomnosti zástupců společností Samsung, Philips a Thomson. Projednávaly se záležitosti ohledně nabídky a poptávky po televizních obrazovkách velkých velikostí (28", 29" a 32" CPT) a rovněž cenové otázky. Účastníci schůzky diskutovali o zvýšení cen pro 2. pololetí příštího roku a dohodli se, že zvýší ceny již nyní. Na tomto setkání kromě výměny obchodně citlivých informací bylo dohodnuto i zvýšení cen.
82. **Jednání dne 19. 1. 2001⁵⁹**. Na tomto jednání se setkali zástupci společností Samsung a Toshiba. Podle zápisu a poskytnutého komentáře společnosti Samsung účastníci diskutovali ceny a objem dodávek CPT, stejně tak jako další informace o příslušném trhu. Jednání se týkalo výměny obchodně citlivých informací a cen CPT.
83. **Jednání dne 26. 1. 2001⁶⁰**. Šlo o evropské jednání organizované společností Philips v závodě v [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] za účasti společností Samsung, Thomson, Orion (DOSA) a Philips. Philips informoval o svém závodě na výrobu CPT v [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...]. Dále si účastníci vyměnili informace o své výrobě a dovozech v roce 2000 a 2001 a přijali pro každého výrobce cenovou strategii pro období 1. a 2. čtvrtletí roku 2001 týkající se 20" a 21" CPT. Thomson k tomu uvedl, že jeho záměrem není zvýšit cenu ve 2. čtvrtletí (oproti 1. čtvrtletí), naopak Orion (DOSA), která považovala zvýšení ceny za nepravděpodobné vzhledem k obchodu s 14", slíbila, že přesto svou cenu ve 2. čtvrtletí zvýší. Philips dále informoval o svých cenách 20" CPT (vyrobených v Brazílii) pro Evropu ve výši [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...].

⁵⁶ Viz I. č. 56 a násl., I. č. 388 a násl., I. č. 4216 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁵⁷ Viz I. č. 4271 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁵⁸ Viz I. č. 5718 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁵⁹ Viz I. č. 1741 a násl. a I. č. 2775 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁶⁰ Viz I. č. 1526 a násl. a I. č. 2588 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

84. **Jednání dne 20. 3. 2001⁶¹**. Jednání se účastnily společnosti Samsung, Chunghwa, LGE, Orion a Philips. Strany diskutovaly o situaci na trhu CPT (i v Evropě) a o cenách a taktice jednotlivých výrobců. Philips vyslovil podezření, že Samsung se pokouší zvýšit svůj podíl u [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] zákazníka [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] prostřednictvím snižování cen. Na tomto jednání výrobci přijali nové cenové pravidlo pro 2. čtvrtletí 2001, a to pro 14" CPT ve výši [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] a pro 20" CPT ve výši [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...].
85. **Jednání dne 18. a 19. 4. 2001⁶²**. Schůzka se konala za účasti představitelů společností Samsung, Chunghwa, LGE, Orion, Philips a Thai-CRT. Předmětem jednání byla výměna obchodních informací jednotlivých výrobců o aktuálních tržních podmínkách (kapacitě, nabídce, míře využití apod.), dále o celkové poptávce na trhu a cenách CPT. Všichni výrobci potvrdili, že cena by měla být udržována podle rozhodnutí přijatého na minulém setkání (20. 3. 2001).
86. **Jednání dne 17. 5. 2001⁶³**. Setkání se konalo v Evropě (v Berlíně, v hotelu Estrel) za účasti společností Samsung, Philips, Thomson a DOSA (Orion). Výrobci diskutovali celkové prodeje v 1. čtvrtletí 2001 a konstatovali, že oproti 1. čtvrtletí roku 2000 prodeje klesly u všech typů výrobků. Zprostředkovali si rovněž své ceny pro jednotlivé zákazníky ve 2. čtvrtletí 2001 a diskutovali své ceny pro nadcházející čtvrtletí pro velikost 20" a 21" CPT. Např. ceny stanovené pro společnost Thomson byly na úrovni [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] (20") a [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] (21"), pro Samsung [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] (20") a [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] (21"). Původní cenová politika společnosti Thomson pro 3. čtvrtletí však byla [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] za 20" a [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] za 21". Další tři účastníci však přesvědčili Thomson, aby nesnižoval cenu příliš pod tržní podmínky. Thomson souhlasil, že nebude stanovovat ceny svých výrobků pod výše uvedené rozpětí. Účastníci tak určili ceny CPT pro 3. čtvrtletí roku 2001.
87. **Jednání dne 26. 6. 2001⁶⁴**. Šlo o další z řady jednání, jehož se účastnily společnosti Samsung, Chunghwa, LGE a Orion. Kromě diskuse o trhu a výměny informací o prodejních výsledcích jednotlivých zúčastněných výrobců (a Thai-CRT) v 1. a 2. čtvrtletí roku 2001 a předpovědi na následující dvě čtvrtletí bylo dohodnuto nové pravidlo pro ceny na 3. čtvrtletí 2001. Producenti souhlasili, že budou uplatňovat cenu [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] pro 14" CPT a cenu [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] pro 20" CPT jako nejnižší pro 3. čtvrtletí 2001.
88. **Jednání dne 5. 7. 2001⁶⁵**. Toto jednání se konalo v Evropě v Lucemburku za účasti zástupců společností Samsung, LPD (Philips), Thomson a DOSA (Orion). Tito výrobci CPT si vyměnili informace o stavu svých zásob a výši obdržených objednávek od producentů televizorů pro 2. pololetí roku 2001. Diskutovali rovněž o svých cenách 20" a 21" CPT uplatňovaných vůči zákazníkům ve 3. čtvrtletí 2001. Ohledně cen pro 4. čtvrtletí bylo uvedeno, že se očekává, že každá společnost bude udržovat

⁶¹ Viz l. č. 4336 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁶² Viz l. č. 4345 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁶³ Viz l. č. 1533 a násl. a l. č. 2582 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁶⁴ Viz l. č. 4397 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁶⁵ Viz l. č. 1539 a násl. a l. č. 2617 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

současné ceny do 4. čtvrtletí. Klíčem pro budoucí cenovou politiku je rychlost úbytku zásob na skladě a růst poptávky. Bylo dohodnuto, že další přezkoumání dodávek a cen na 4. čtvrtletí se bude konat po letních prázdninách.

89. **Jednání dne 24. 7. 2001⁶⁶**. Toto setkání za účasti společností Samsung, Chunghwa, LGE (LPD) a Orion navazovalo na výsledky jednání dne 26. 6. 2001, bylo potvrzeno již stanovené cenové pravidlo (mírné snížení cen za účelem udržení objednávek). Proběhla rovněž výměna aktuálních obchodních informací (stav poptávky, objem výroby a míra jejího využití, ceny apod.).
90. **Jednání dne 21. 8. 2001⁶⁷**. Na této schůzce se setkali zástupci společností Samsung, Chunghwa, LPD, Orion a Thai-CRT. Každý z výrobců na úvod poskytl aktuální informace o svých dodávkách a zákaznících, příp. cenách. Společně pak přijali nové cenové pravidlo pro 14" CPT pro říjen 2001 v členění podle zákazníků (výrobců televizorů). Ohledně cen 20" obrazovek všichni výrobci akceptovali cenu [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] jako minimální cenu pro toto období.
91. **Jednání dne 9. 10. 2001⁶⁸** mezi zástupci společností Samsung a Panasonic se týkalo výměny informací. Strany si poskytly informace o výrobě, kapacitě, výhledu na příští rok včetně předpovědi vývoje cen.
92. **Jednání dne 24. 10. 2001⁶⁹**. Tohoto bilaterálního jednání se účastnily společnosti Samsung a Panasonic (Matsushita). Strany si vyměnily obchodní informace o dodávkách a cenách pro určité typy CPT, na závěr jednání byl projednáván vztah Matsushita a Thomson (výrobní program a dodávky).
93. **Jednání dne 26. 10. 2001⁷⁰**. V rámci valné hromady profesního sdružení EDIA (EECA)⁷¹ konané v Bruselu se setkalo více výrobců CRT, mezi nimi i zástupci společností Samsung, Chunghwa, Thomson, LPD. Předseda sdružení pan [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] (Thomson) seznámil přítomné s aktuální situací výrobců CRT a mj. uvedl, že čínský trh byl naprosto zničen např. kvůli chybějící regulaci kapacity, extrémně vysoké ceně. Dále jsou v zápise uvedeny úvahy, mezi kterými je zmíněno, aby se výrobci vyhnuli cenové válce. V rámci sdružení byla činná i pracovní skupina pro statistiku, která rovněž prezentovala své výstupy.
94. **Jednání dne 22. 4. 2002⁷²**. Této čtyřstranné schůzky se zúčastnili představitelé společnosti Samsung, Chunghwa, Orion a LPD. Proběhla diskuse např. o prodeji jednotlivých výrobců v 1. čtvrtletí a měsíci dubnu 2002, dále o výrobě, objednávkách a zvýšení cen. Všichni sice souhlasili s nárůstem cen, avšak konstatovali, že skutečné zvýšení cen bude těžké. Přítomní souhlasili, že nejprve budou držet současnou cenu

⁶⁶ Viz l. č. 4418 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁶⁷ Viz l. č. 4441 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁶⁸ Viz l. č. 5708 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁶⁹ Viz l. č. 1544 a násl. a l. č. 2601 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁷⁰ Viz l. č. 89 a násl. a l. č. 419 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁷¹ Sdružení EECA (European Electronic Components Association) byla evropskou asociací v oblasti elektronických součástek; její subdivizí v oblasti obrazovek byla asociace EDIA (European Display Industry Association).

⁷² Viz l. č. 1749 a násl., l. č. 2780 a násl. a l. č. 4527 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

a zároveň se budou snažit komunikovat se společností Thai-CRT o tržních podmínkách za účelem udržení stability cen později.

95. **Jednání dne 27. 6. 2002⁷³**. Uvedeného dne se uskutečnilo evropské jednání v Římě za účasti společností Samsung, LPD, Thomson a DOSA (Orion). Strany si vyměnily informace o svých prodejkách v 1. a 2. čtvrtletí 2002 včetně předpokládaných prodejků ve 3. čtvrtletí 2002 a dále informace o kapacitě svých závodů dle typů CRT (zmíněna i továrna v Hranicích na Moravě, Česká republika) v roce 2000, 2001 a 2002. Toto jednání bylo zaměřeno na výměnu obchodně citlivých informací.
96. **Jednání dne 30. 7. 2002⁷⁴** se konalo za účasti zástupců společností Samsung a Panasonic. Strany si vyměnily informace o svých výrobních linkách, produkci, zákaznících i cenách. Schůzka byla zaměřena na výměnu obchodně citlivých informací.
97. **Jednání dne 12. 8. 2002⁷⁵**. Toto bilaterální jednání proběhlo za účasti zástupců společností Samsung a Toshiba. Strany se navzájem informovaly o prodejkách, míře zisku, výrobě, zákaznících. Bylo mj. konstatováno, že je žádoucí spolupracovat v oblasti obrazovek velikostí 14" a 20", a zmíněny byly i snahy o kontaktování společností Thai-CRT a Chunghwa.
98. **Jednání dne 17. 10. 2002⁷⁶**. Multilaterálního jednání se zúčastnily společnosti Samsung, Chunghwa, LPD, Toshiba, Orion a Thai-CRT. Strany projednaly a stanovily cenové pravidlo (*price guide line*) pro 14", 20" a 21" CPT pro 1. čtvrtletí roku 2003 pro klíčové zákazníky na základě aktuálních cen a cen dohodnutých pro 4. čtvrtletí roku 2002 (s odkazem na cenové pravidlo z 13. 9. 2002). Byly rovněž stanoveny minimální ceny (*tzv. Maginot line*) pro tyto velikosti obrazovek a pro vybrané zákazníky. Účastníci rovněž probírali podrobné informace o výrobě, zákaznících, kapacitě a cenách CPT.
99. **Jednání dne 25. 10. 2002⁷⁷**. Setkání proběhlo v Amsterdamu za přítomnosti zástupců společností Samsung, LPD, Thomson. Zápis z tohoto jednání obsahuje tabulky zachycující objem dodávek, prodejků jednotlivých výrobců včetně importu dle čtvrtletí roku 2002, dále rozčlenění těchto prodejků podle odběratelů a ceny účastníků schůzky dle velikostí CPT ve 3. a 4. čtvrtletí 2002 (u Samsungu pak i plánované ceny na 1. čtvrtletí 2003). Na schůzce došlo tedy k výměně obchodně citlivých informací, včetně cenových.
100. **Jednání dne 6. 12. 2002⁷⁸**. Šlo o třístranné setkání zástupců společností Samsung, LPD a Toshiba v Asii. Účastníci schůzky se dohodli na cenových pravidlech pro 1. a 2. čtvrtletí roku 2003 pro obrazovky velikostí 15, 21, 25, 29, 28 a 32 palců. Současně byla navržena spolupráce se společností LPD v Americe (konkrétně mezi společnostmi Samsung a LPD Brazílie), neboť LPD Brazílie nabízela 14" obrazovky

⁷³ Viz I. č. 1551 a násl. a I. č. 2619 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁷⁴ Viz I. č. 5714 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁷⁵ Viz I. č. 5216 a násl. a I. č. 5240 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁷⁶ Viz I. č. 4539 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁷⁷ Viz I. č. 97 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁷⁸ Viz I. č. 1753 a násl. a I. č. 2844 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

v Evropě a jihovýchodní Asii za nízké ceny. Další jednání uvedených tří společností bylo naplánováno na březen 2003.

101. **Jednání dne 17. 12. 2002⁷⁹**. Tohoto meetingu se účastnily společnosti Samsung, Chunghwa, LPD, Thai-CRT a Toshiba. Účastníci si vyměnili informace o svých nákladech na výrobu 14" CPT, dále projednávali celosvětovou poptávku CPT ve vztahu ke kapacitě v jednotlivých čtvrtletích roku 2003. Společnosti rovněž dohodly cenovou diferenciaci mezi dvěma typy obrazovek (*bare tubes a ITC tubes*) ve výši [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...*]. Producenti dále odsouhlasili ceny 14", 20" a 21" FS na 1. čtvrtletí 2003 pro vybrané zákazníky a stanovili tzv. "*Maginot line*" pro 14" CPT na [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...*], pro 20" CPT na [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...*] a pro 21" CPT na [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...*].
102. **Jednání dne 10. 2. 2003⁸⁰**. Jde o první vícestranné jednání v roce 2003, o kterém má Úřad důkaz ve formě zápisu z jednání. Schůzky se zúčastnily společnosti Samsung, LPD a Toshiba. Producenti CPT si vyměňovali informace např. o objemech prodeje, cenách. Dále projednávali předpověď celosvětové poptávky a své celosvětové tržní podíly. LPD uvedl, že byla zahájena výroba 28" CPT v českém závodě. Byl projednáván původ potíží týkající se cenové dohody na 1. polovinu roku 2003. Toshiba na této schůzce navrhla konání *Top meetingu* za účelem posílení spolupráce uprostřed tržních potíží. Tato schůzka byla zaměřena na výměnu obchodně citlivých informací mezi třemi shora uvedenými producenty CPT.
103. **Jednání dne 21. 2. 2003⁸¹** se konalo za účasti společností Chunghwa, Toshiba, LPD a Thai-CRT. Strany v úvodu konstatovaly, že závěry přijaté na jednání dne 17. 12. 2002 se nepodařilo úplně naplnit (došlo k poklesu cen, např. Samsung začal nabízet nízké ceny, aby mohl získat objednávky). Po úvahách o účelnosti schůzek (*glass meeting*) došlo k diskusi, zda ve schůzkách pokračovat. Podle zástupce LPD je lepší schůzky zachovat, avšak měla by se změnit jejich forma (např. není nezbytné stanovovat základní cenu pro jednotlivé zákazníky). Schůzky mají přesto pozitivní význam při výměně zpráv o trhu a informací o cenových nabídkách. Účastníci došli ke shodě, že schůzky by měly pokračovat, avšak s nižší frekvencí (každý druhý měsíc čtvrtletí). Dále zúčastnění diskutovali předpověď poptávky ve vztahu k ceně, bylo mj. konstatováno, že v případě uspokojivé výše poptávky ve 2. čtvrtletí by měla být příležitost udržet ceny během hlavní sezóny ve 3. čtvrtletí.
104. **Jednání dne 26. 2. 2003⁸²** se uskutečnilo mezi zástupci společnosti Chunghwa a Panasonic. Na schůzce se hovořilo o kapacitě výrobních linek, jejich míře využití, objemech prodeje vně a uvnitř skupiny Panasonic. V zápise je rovněž zmíněno, že se předpokládalo, že Chunghwa bude koordinovat prodejní ceny 10" obrazovek, aby v důsledku cenové soutěže nedocházelo k úbytku zisku. Na závěr bylo konstatováno, že CPT, na rozdíl od CDT, nebudou v krátkém časovém období nahrazeny novější technologií. Z tohoto důvodu by všichni měli více komunikovat a snažit se udržet ceny.

⁷⁹ Viz l. č. 1761 a násl. a l. č. 2823 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁸⁰ Viz l. č. 1771 a násl. a l. č. 2801 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁸¹ Viz l. č. 4570 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁸² Viz l. č. 4577 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

105. **Jednání dne 25. 4. 2003⁸³**. Tohoto meetingu se účastnily společnosti Samsung, LPD a MTPD. Zápis z jednání vyhotovený společností MTPD byl označen jako přísně důvěrný, jež má být po přečtení zničen. Hlavním tématem diskuse byly ceny CPT na 3. čtvrtletí 2003. Všichni účastníci souhlasili, že budou usilovat o udržení přiměřené ceny. Dále se dohodli se na výši minimálních cen (*bottom price*) pro 15“, 21“, 25“, 28“, 29“ a 32“ CPT na 3. čtvrtletí 2003 (v přehledu byly uvedeny i dohodnuté ceny pro 1. a 2. čtvrtletí roku 2003).
106. **Jednání dne 5. 9. 2003⁸⁴**. Jednání se zúčastnili zástupci společností Samsung, Chunghwa, MTPD, LPD a Thai-CRT. Projednávala se situace na trhu ve 3. a 4. čtvrtletí 2003 a posuzovala se výrobní kapacita linek jednotlivých společností a jejich využití. Účastníci rovněž diskutovali výši svých cen 14“, 20“ a 21“ ve 3. čtvrtletí a cenové pravidlo (*guide line*) pro 4. čtvrtletí – každý by se měl snažit udržovat ceny pro 4. čtvrtletí (není pevná dohoda, ale *case by case*). Bylo dále konstatováno, že Samsung jako leader pro nový typ obrazovek 21“ PF bude udávat a kontrolovat cenu (udržovat přiměřenou marži u nového produktu a zabránit zrychlenému nahrazení 20/21 FS) a že ve 4. čtvrtletí budou hlavním úkolem cenová vyjednávání pro 1. čtvrtletí 2004.
107. **Jednání dne 14. 10. 2003⁸⁵**. Schůzka tří společností (Samsung, LPD a Thomson) se uskutečnila v Amsterdamu. Dle komentáře k zápisu podaného zástupcem společnosti Samsung se na tomto setkání diskutovalo o plánech dodávek co do množství i ceny pro [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...] zákazníky [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...], jakož i o tržních podílech v [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...]. V zápise z jednání se rovněž uvádí dohodnuté konkrétní ceny pro uvedené [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...] zákazníky.
108. **Jednání dne 7. 11. 2003⁸⁶**. Schůzka se konala v [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...] za účasti společností Samsung, Chunghwa, LPD, MTPD a Thai-CRT. Na jednání bylo konstatováno, že všichni udrželi své ceny ze 3. čtvrtletí i v průběhu 4. čtvrtletí. Všichni přítomní odsouhlasili cenové pravidlo pro 14“, 20“ a 21“ CPT pro 1. čtvrtletí 2004 (stejně jako pro 4. čtvrtletí) v následující výši: [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...]. Dále proběhla diskuse o situaci na trhu, výrobě a možnostech zvýšení cen.
109. **Jednání dne 21. 11. 2003⁸⁷**. Zástupci společností Samsung, LPD a Thomson se opět setkali v Amsterdamu a shrnuli předchozí diskuse a setkání. Dle tzv. zlatých pravidel, mají být ceny stanovovány čtvrtletně, pro každé čtvrtletí má být pouze jedna nabídka (množství+cena). Dále ceny budou dohodnuty minimálně jeden měsíc předem prostřednictvím maticového systému (množství/zákazník/typ), v případě požadavků na extra množství musí proběhnout konzultace s ostatními stranami před jakoukoli nabídkou. Bude docházet k pravidelnému měsíčnímu zhodnocení, příp. nastavení cenové dohody na rok 2004. Jestliže dojde k celkovému snížení poptávky, všechny

⁸³ Viz I. č. 1791 a násl., I. č. 2842 a násl. a I. č. 2961 spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁸⁴ Viz I. č. 4693 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁸⁵ Viz I. č. 5213 a násl. a I. č. 5305 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁸⁶ Viz I. č. 136 a násl. a I. č. 462 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁸⁷ Viz I. č. 141 a násl. a I. č. 466 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

strany sníží o stejné procento svůj výrobní výstup. Producenti opět hovořili o cenách pro [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] zákazníky (viz jednání 14. 10. 2003) a [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...]. Dále proběhlo zhodnocení obchodu v [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] dle jednotlivých zákazníků a výrobců CPT. Všechny tři společnosti si navzájem potvrdily, že se vydaly správným směrem a nabídly ceny dle úmluvy. Bylo konstatováno, že opětovného ujednání není zapotřebí, původní tabulka/matice je stále platná.

110. **Jednání dne 4. 12. 2003**⁸⁸ se konalo v Paříži za účasti společností Samsung, Thomson a LPD. Na tomto jednání byla pro 32" WRF obrazovky odsouhlasena minimální cena pro 1. pololetí ve výši [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...], přičemž nesměla být podávána žádná nabídka pod touto cenou žádnému zákazníkovi. Cílem bylo dosáhnout ceny [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...]. Byly rovněž odsouhlaseny ceny a cenový rozdíl pro interní zákazníky (minimální cenový rozdíl bude [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...]).
111. **Jednání dne 9. 1. 2004**⁸⁹. Šlo o setkání tří evropských producentů v Amsterdamu – společností Samsung, LPD a Thomson. Účastníci schůzky diskutovali objemy prodeje a poptávku na evropském trhu (porovnávali výši zakázek a dohodnutého množství, příp. splnění dohodnutého množství dodávek). V zápise z jednání je uvedeno, že všichni tři účastníci nemají žádné připomínky k ceně, která byla dohodnuta dne 19. prosince 2003. Thomson a LPD však protestovali proti tomu, že jim Samsung přebíral zákazníky [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...]. Z vyjádření společnosti Samsung je zřejmé, že [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...].⁹⁰ Setkání navazovalo na dvě předchozí jednání o cenách dne 21. 11. 2003 v Amsterdamu a 4. 12. 2003 v Paříži. Hlavním předmětem lednové schůzky byly taktéž ceny pro [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] a jejich uplatňování ze strany všech tří zúčastněných producentů.
112. **Jednání dne 16. 2. 2004**⁹¹. Tento tzv. SEA (ASEAN) meeting se konal v [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] za účasti společností Samsung, Chunghwa, LPD, MTPD a Thai-CRT. Strany souhlasily, že nyní je nejlepší doba pro zvýšení cen. Zvýšeny budou ceny modelů 14", 20" a 21" CPT o [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] od dubna 2004, přičemž žádosti o zvýšení ceny výrobcům televizorů budou obsahovat žádost o zvýšení ceny o [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...].
113. **Jednání dne 16. 3. 2004**⁹². Tento tzv. SEA (ASEAN) meeting navazoval na předchozí jednání 16. 2. 2004. Konal se v [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] za účasti společností Samsung, Chunghwa, LPD, MTPD a Thai-CRT. Účastníci především monitorovali, zda a jak došlo k implementaci cenového zvýšení u konkrétních odběratelů. Zápis z uvedené schůzky pořízený zástupcem společnosti Chunghwa navíc dokládá, že geografický rozsah dohod o cenách se neomezoval pouze na Asii, avšak týkal se též Evropy. V zápise se uvádí, že nejobtížnější je prosadit zvýšení ceny u [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] zákazníků. Dále bylo konstatováno, že cenová vyjednávání byla téměř dokončena s výjimkou Thai-CRT ve vztahu k JVC a Chunghwa ve vztahu k Sharp.

⁸⁸ Viz I. č. 167 a násl. a I. č. 472 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁸⁹ Viz I. č. 1564 a násl. a I. č. 2623 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁹⁰ V tomto období [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...].

⁹¹ Viz I. č. 2944 a násl., I. č. 4788, I. č. 5202 a násl. a I. č. 5204 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁹² Viz I. č. 1807 a násl., I. č. 2812 a násl., I. č. 2936 a násl., I. č. 4831 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

Společnosti MTPD, Samsung a LPD však dosud nedokončily vyjednávání s žádným ze svých zákazníků. Společnosti Chunghwa a Thai-CRT z toho důvodu vyjádřily silnou nespokojenost. Pro zákazníka Sharp byl stanoven cíl prosadit cenové zvýšení v květnu.

114. **Jednání dne 17. 3. 2004⁹³**. Tohoto evropského setkání v Budapešti se zúčastnily společnosti Samsung, Thomson a LPD. Účastníci diskutovali o svých výsledcích prodeje za rok 2003 a plánech pro rok 2004. Dále probíhala diskuse ohledně minimálních cen a cen uplatňovaných společnostmi Samsung.
115. **Jednání dne 23. 4. 2004⁹⁴**. Toto setkání zástupců společností Samsung, Chunghwa, LPD, MTPD a Thai-CRT se konalo v [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...]. Probíral se mj. stav zvýšení cen 14" CPT, každý referoval u vybraných zákazníků o výši zvýšení a začátku jeho uplatňování, příp. stavu vyjednávání. Dále bylo diskutováno o stavu zvýšení cen a možnostech dalšího zvyšování. Na tomto jednání si strany vyměnily obchodní informace o kapacitě, produkci a cenách pro určité zákazníky a jednaly o určení cen.
116. Úřad vede správní řízení pro dobu do vstupu ČR do EU, tj. do 30. 4. 2004. Ze spisu lze dovodit, že vzájemné kontakty a jednání účastníků řízení pokračovaly i po tomto datu⁹⁵, Úřad se jimi v tomto řízení však již nezabýval, neboť jurisdikce od 1. 5. 2004 náleží Evropské komisi (viz dále).

IV.4. Kontakty účastníků řízení v oblasti CDT

117. Z podkladů obsažených ve správním spise vyplývá, že účastníci řízení Samsung, Chunghwa, Philips a LG Electronics se dále pravidelně scházeli v Asii a předmětem těchto setkání byly obrazovky pro počítačové monitory (CDT). Účastníci řízení si na těchto setkáních vyměňovali obchodně citlivé informace o CDT, diskutovali o cenách CDT a možnosti jejich zvýšení, rovněž o omezení výroby CDT.
118. Vzhledem k tomu, že Úřad neshledal dopad jednání účastníků řízení v oblasti CDT na území ČR (viz část Dopad na území České republiky), není naplněna teritoriální jurisdikce Úřadu. Proto se Úřad jednáním účastníků řízení týkajícím se CDT nezabýval.

IV.5. Shrnutí zjištěných skutečností

119. Ze zjištěných skutečností vyplývá, že účastníci řízení na CPT schůzkách určovali ceny a vyměňovali si obchodně citlivé informace. Plnění cenových ujednání účastníci obvykle na následujícím jednání kontrolovali. Na počátku posuzovaného období na schůzkách proběhly i diskuze o omezení výroby CPT.
120. Jednání účastníků řízení ohledně CPT se konala v Asii i v Evropě. Jednání v Asii a v Evropě byla vzájemně provázána, neboť schůzek v Asii i v Evropě se mnohdy účastnily stejné fyzické osoby a účastníci schůzek měli povědomí o výsledcích jednání

⁹³ Viz I. č. 1572 a násl. a I. č. 2635 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁹⁴ Viz I. č. 1816 a násl., I. č. 2859 a násl., I. č. 2902 a násl., I. č. 4843 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁹⁵ Viz I. č. 20 a I. č. 5970 spisu sp. zn. S13/2009/KD.

v druhé geografické oblasti. Na jednáních v Asii se projednávala situace v Evropě a naopak, šlo o jednání zasahující více států na různých kontinentech. Propojení jednání mezi Evropou a Asií dokládají např. dokumenty obsažené ve správním spisu o jednáních konaných dne 7. – 8. 9. 1998, 25. 3. 1999, 21. 9. 1999, 25. 10. 2000, 16. 3. 2004. Z tohoto důvodu Úřad zahrnuje do správního řízení jak schůzky konané v Evropě, tak v Asii.

121. Cílem účastníků řízení v oblasti CPT bylo dlouhodobě určovat ceny tohoto produktu, a to formou ujednání o cílových cenách, o cenových rozpětích, o cenách pro různé zákazníky a pro různé typy CPT, o koordinovaném zvyšování cen a o minimálních cenách (*bottom prices*) či o udržování dohodnutých cen. Konkrétní cenová politika účastníků řízení byla často stanovována na základě tzv. cenových pravidel (*price guidelines*) či kalkulačního vzorce (*CPT Calculation Formula*). Jednání o cenách byla provázena pravidelnou a obsáhlou výměnou individuálních obchodních informací včetně sdělování informací o dosažených cenách pro určité zákazníky.
122. V daném případě Úřad vzal za počátek kontaktů v oblasti CPT dobu, od níž má důkazy o pravidelných kontaktech účastníků řízení ve vztahu k vytykávanému jednání. Ke kontaktům mezi účastníky řízení docházelo již od poloviny 90. let, a to nejprve převážně ve formě bilaterálních schůzek. Důkazy o vícestranných jednáních má Úřad od druhé poloviny roku 1998. První schůzka tohoto typu, kterou Úřad považuje za počátek posuzovaného jednání účastníků řízení ohledně CPT, se konala ve dnech 7. – 8. 9. 1998⁹⁶, kdy se sešli zástupci společností Samsung, Chunghwa, LG Electronics, Orion, Thai-CRT. Společnosti Samsung, Chunghwa a LG Electronics se tedy účastnily posuzovaného jednání, resp. předmětné dohody, minimálně od 7. 9. 1998. Společnost Philips se účastnila schůzek minimálně od 21. 9. 1999,⁹⁷ společnost Panasonic (dříve MEI) minimálně od 15. 7. 1999⁹⁸, společnost Thomson minimálně od 25. 3. 1999⁹⁹, MTPD pak od 1. 4. 2003¹⁰⁰ a Toshiba minimálně od 6. 3. 2000.¹⁰¹ Od uvedených dat se tedy i tito další účastníci řízení účastnili posuzovaného jednání, resp. předmětné dohody.
123. Úřad vede správní řízení pouze pro dobu do vstupu ČR do EU, tj. do 30. 4. 2004, nicméně jednání pokračovalo, jak vyplývá z prohlášení žadatelů o leniency, i dále po tomto datu. Úřad vycházel z podkladů shromážděných ve správním spise a má tak za prokázané, že posuzované jednání účastníků řízení trvalo minimálně k 30. 4. 2004 (srov. bod 162 a 163 tohoto rozhodnutí). U účastníků řízení, kteří převedli své CPT aktivity do společného podniku, pak Úřad považuje za konec jednání mateřských společností okamžik vzniku společného podniku.
124. Společnosti Samsung, Chunghwa, Thomson a MTPD se posuzovaného jednání účastnily minimálně do 30. 4. 2004, společnost Philips a LG Electronics minimálně do 30. 6. 2001 (vznik společného podniku LG.Philips Displays Holding B.V. k 1. 7.

⁹⁶ Viz l. č. 3401 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁹⁷ Viz l. č. 3799 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁹⁸ Viz l. č. 1499 a násl. a l. č. 2633 spisu sp. zn. S13/2009/KD.

⁹⁹ Viz l. č. 1489 a násl., l. č. 2626 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

¹⁰⁰ Viz l. č. 1791 a násl., l. č. 2842 a násl. a l. č. 2961 spisu sp. zn. S13/2009/KD.

¹⁰¹ Viz l. č. 4032 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

2001), společnost Toshiba a Panasonic minimálně do 31. 3. 2003 (vznik společného podniku MTPD k 1. 4. 2003).

125. Jednotliví účastníci řízení se tedy předmětného jednání v oblasti CPT účastnili takto: **Samsung** přinejmenším od 7. 9. 1998 do 30. 4. 2004, **Chunghwa** přinejmenším od 7. 9. 1998 do 30. 4. 2004, **LG Electronics** přinejmenším od 7. 9. 1998 do 30. 6. 2001, **Philips** přinejmenším od 21. 9. 1999 do 30. 6. 2001, **Panasonic** přinejmenším od 15. 7. 1999 do 31. 3. 2003, **MTPD** od 1. 4. 2003 do 30. 4. 2004, **Thomson** přinejmenším od 25. 3. 1999 do 30. 4. 2004 a **Toshiba** přinejmenším od 6. 3. 2000 do 31. 3. 2003.

V. Další průběh řízení

126. Účastníkům řízení byly v souladu s § 7 odst. 3 zákona doručeny tzv. Výhrady k dohodě (dále též „Výhrady“) ze dne 31. 5. 2010, v nichž Úřad účastníkům řízení sdělil, že spatřuje porušení § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění platném do 30. 6. 2001, resp. § 3 odst. 1 zákona v tom, že účastníci řízení prostřednictvím stanovování cen, jež bylo zpravidla doprovázeno i výměnou citlivých obchodních informací a v některých případech rovněž omezení výroby, uzavřeli a plnili zakázanou dohodu o **určení cen CPT**, která vedla k narušení hospodářské soutěže na trhu CPT na území České republiky.
127. Účastníci řízení společnosti Philips, Panasonic/MTPD, LG Electronics a Toshiba zaslali Úřadu v průběhu správního řízení své návrhy, připomínky a námítky, jež Úřad vždy písemně vypořádal. Shrnutí je provedeno v odůvodnění tohoto rozhodnutí v části Vyjádření Úřadu k námítkám účastníků řízení.
128. Úřad v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu umožnil účastníkům řízení seznámit se s podklady rozhodnutí (v době od 12. 7. do 22. 7. 2010) a ve stanovené lhůtě (15 dnů) se k nim vyjádřit. Všichni účastníci řízení tuto možnost využili. Úřad se k zaslaným stanoviskům vyjádřil zejména v části rozhodnutí Vyjádření Úřadu ke stanoviskům účastníků řízení k podkladům rozhodnutí.
129. Účastníci řízení měli po celou dobu vedení předmětného správního řízení možnost v souladu se správním řádem využívat svá procesní práva, zejména práva nahlížet do spisu a vyjadřovat v řízení své stanovisko. Kompletní správní spis byl k dispozici účastníkům řízení po sdělení Výhrad (viz rovněž dále).

VI. Relevantní trh

130. K tomu, aby Úřad mohl věc správně posoudit, bylo nezbytné vymezit relevantní trh, na kterém se projevovaly účinky jednání účastníků řízení. Trhem se obecně rozumí prostorový a časový souběh nabídky a poptávky po takových výrobcích a službách, které jsou z hlediska uspokojování určitých potřeb uživatelů těchto výrobků a služeb shodné nebo vzájemně zastupitelné. Relevantním trhem je podle § 2 odst. 2 zákona trh zboží¹⁰², které je z hlediska své charakteristiky, ceny a zamýšleného použití shodné, porovnatelné nebo vzájemně zastupitelné, a to na území, na němž jsou

¹⁰² Legislativní zkratka „zboží“ je konkretizována v § 1 odst. 1 zákona, zahrnuje výrobky a služby.

soutěžní podmínky dostatečně homogenní a zřetelně odlišitelné od sousedících území. Relevantní trh se vymezuje z hlediska věcného (výrobního), geografického a časového.¹⁰³

131. Při vymezení relevantního trhu vycházel Úřad z předmětu správního řízení a hodnotil, jakého trhu se týkalo posuzované jednání účastníků řízení.

VI.1. Věcný relevantní trh

132. Relevantní trh z hlediska věcného zahrnuje všechny výrobky a služby, které spotřebitel (odběratel) považuje vzhledem k jejich vlastnostem, ceně a zamýšlenému použití za shodné, porovnatelné nebo vzájemně zastupitelné.
133. Předmětem tohoto správního řízení¹⁰⁴ byla zakázaná dohoda v oblasti CRT. Šetření Úřadu v rámci tohoto správního řízení se tedy týkalo obrazovek pro televizory (CPT) a obrazovek pro počítačové monitory (CDT), jež účastníci správního řízení v době, pro něž je správní řízení vedeno, vyráběli a dodávali na trh.
134. Oba uvedené produkty jsou společně označovány jako CRT – „cathode ray tubes“ (tj. elektronky, katodové trubice, obrazovky). Jde o klasické vakuové obrazovky, které jsou dnes ve velké míře nahrazeny např. technologií plazmovou a LCD (tekuté krystaly). Mezi CRT obrazovky patří obrazovky používané v barevných televizorech (CPT-„colour picture tubes“) a obrazovky používané v monitorech počítačů (CDT – „cathode display tubes“). CRT jsou meziprodukty, které jejich výrobci dodávají producentům televizorů a počítačových monitorů. Konečným výrobkem určeným k prodeji spotřebitelům jsou tedy televizory a počítačové monitory (kromě obrazovky jsou tvořeny ještě dalšími komponenty).
135. Obrazovka slouží k zobrazování textových a obrazových informací. Mezi její základní parametry patří velikost (úhlopříčka), poměr stran, rozlišení (udává se v bodech – pixelech), frekvence (udává se v Hertzech – u CRT bývá 85–100 Hz), spotřeba, hloubka atd. Obrazovky CDT a CPT jsou sice založeny na stejné technologii, avšak požadavky na funkci CPT a CDT jsou odlišné. Pro CPT byla hlavním požadavkem velikost obrazu a jeho kvalita na větší vzdálenost. Nejdůležitější charakteristikou CDT byla ostrost obrazu, neboť počítačové monitory se umísťovaly blízko uživatele. Proto tato obrazovka vyžadovala jemnější pixely a vyšší hustotu skenovacích linií. Oba typy obrazovek se vyráběly v odlišných závodech na odlišných výrobních linkách; přechod z výroby CPT na výrobu CDT a naopak by byl obtížný a investičně velice náročný.¹⁰⁵
136. CPT a CDT nejsou vzájemně zaměnitelné; obrazovku pro televizor nelze použít v monitoru a naopak. Jde o dva samostatné výrobní trhy – trh CPT a trh CDT. Jak bylo vysvětleno výše, Úřad se v dalším průběhu správního řízení bude zabývat pouze obrazovkami pro televizory, tedy trhem CPT. Obrazovky CPT se vyráběly v mnoha různých typech a velikostech (malé, střední a velké). Velikost CPT se udává

¹⁰³ Srov. též Sdělení Komise o definici relevantního trhu pro účely práva hospodářské soutěže Společenství publikované v Úředním věstníku C 372/5 ze dne 9. 12. 1997.

¹⁰⁴ Viz oznámení o zahájení správního řízení ze dne 19. 1. 2009 – I. č. 2 a násl. spisu sp. zn. S 13/2009/KD.

¹⁰⁵ Viz I. č. 5612 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

rozměrem úhlopříčky v palcích. Např. úhlopříčka 17" odpovídá 43 cm, 19" je 48 cm, 20" 51 cm, 26" 66 cm a 30" 76 cm. Posuzované jednání účastníků řízení se týkalo různých typů i velikostí obrazovek, tudíž samotný produkt CPT není třeba pro účely tohoto správního řízení rozlišovat na další případné segmenty. Výrobci televizorů obvykle vyrábějí televizory s různými úhlopříčkami a podle toho poptávají i odpovídající velikosti obrazovek.

137. S ohledem na výše uvedené vymezil Úřad pro účely tohoto správního řízení relevantní trh z hlediska věcného jako **trh obrazovek pro barevné televizory (CPT)**. Úřad upustil od případného podrobnějšího členění relevantního trhu, neboť by to nebylo, pokud jde o předmět řízení, účelné (nemělo by to vliv na právní posouzení jednání účastníků řízení).

VI.2. Geografický a časový relevantní trh

138. Geografický relevantní trh zahrnuje území, kde jsou soutěžní podmínky dostatečně homogenní a zřetelně odlišitelné od sousedících území.
139. Účastníci řízení dodávali CPT v průběhu sledovaného období do celého světa, včetně evropského trhu i trhu České republiky (konkrétně viz bod 147). Kromě samotných televizních obrazovek do ČR směřovaly i hotové výrobky, tj. televizory.
140. Dodávky televizních obrazovek byly určeny tuzemským výrobcům televizorů¹⁰⁶; vyrobené televizory se prostřednictvím maloobchodního prodeje dostávaly ke konečným spotřebitelům. Nabídka i poptávka po CPT probíhala na území České republiky, neboť na tomto území obrazovky poptávali výrobci televizorů a někteří účastníci řízení jim je dodávali – viz dále.
141. Jednání účastníků řízení sice zahrnovalo širší území než pouze Českou republiku, avšak Úřad posuzuje toto jednání pouze do 30. 4. 2004, tedy za dobu před vstupem České republiky do Evropské unie, a proto se Úřad zabýval dopady dohody účastníků řízení na území České republiky. S ohledem na to, že jde o cenovou dohodu (*hard-core*), kdy není rozhodující podíl účastníků řízení na relevantním trhu, není ani třeba dále zkoumat geografický relevantní trh. Pro účely daného správního řízení Úřad vymezil relevantní trh z hlediska geografického jako území České republiky. Úřad konstatuje, že v daném případě vymezení geografického relevantního trhu nemá žádný vliv na právní kvalifikaci jednání účastníků řízení.
142. Po stránce **časové** jde o trh pravidelně se opakujících dodávek v delším časovém období.

VI.3. Postavení účastníků řízení na relevantním trhu

143. Pro potřeby správního řízení byly podíly účastníků řízení na relevantním trhu zjišťovány primárně za rok 2003, což je poslední ukončený kalendářní rok před koncem posuzovaného jednání¹⁰⁷. Podpůrně Úřad přihlédl i k podílům za rok 2002,

¹⁰⁶ Resp. v nepatrné míře též opravnám televizorů.

¹⁰⁷ Netýká se účastníků řízení, jejichž účast na jednání skončila dříve.

neboť v následujícím roce docházelo v ČR k útlumu výroby televizorů typu CRT ve prospěch modernějších technologií.

144. Za účelem zjištění celkového objemu trhu obrazovek pro barevné televizory (CPT) v České republice Úřad oslovil Český statistický úřad (dále jen „ČSÚ“) a tuzemské výrobce televizorů a televizních obrazovek. ČSÚ poskytl data o dovozech a vývozech obrazovek (kód zboží dle celní nomenklatury 854011), avšak neposkytl údaje o výrobě obrazovek v ČR s tím, že tato data jsou důvěrná z důvodu dominance jedné z firem na celkové produkci. Úřad tedy čerpal informace k objemu trhu z jiných zdrojů, a to především od nejvýznamnějšího tuzemského výrobce televizorů a odběratele obrazovek, společnosti Panasonic Plzeň. Tato společnost vyráběla sedm velikostí barevných televizorů o úhlopříčce 14“ až 32“ a odebírala tedy obrazovky různých velikostí a typů. Na žádost Úřadu společnost Panasonic Plzeň, sdělila mj. nakoupené množství obrazovek v letech 1998 až 2004 od svých jednotlivých dodavatelů (v kusech i Kč). CPT rovněž nakupovala společnost TESLA TELEVISION, a.s. (nikoli od účastníků řízení). Jednalo se o nepoměrně méně významného výrobce televizorů, jehož nákupy obrazovek netvořily znatelnou část objemu trhu.¹⁰⁸
145. V minulosti v ČR vyráběly televizní obrazovky (CPT) společnosti LG.Philips Displays Czech Republic s.r.o. (v letech 2002 až 2004) a TESLA-ECIMEX a.s. v likvidaci (neposkytla Úřadu bližší údaje o výrobě CPT z důvodu likvidace). Prvně jmenovaná společnost dodala Úřadu na jeho žádost data o svých prodejkách CPT v ČR; jejím nejdůležitějším tuzemským odběratelem byla společnost Panasonic Plzeň. Úřad tedy jako základ pro výpočet celkového objemu trhu CPT v ČR mohl zohlednit pouze údaje o nakoupeném množství CPT zaslané uvedeným výrobcem televizorů, neboť tato data zahrnují téměř veškerou tuzemskou spotřebu CPT.¹⁰⁹ Lze konstatovat, že jediným významným odběratelem CPT v ČR v letech 2001 až 2004 tedy byla společnost Panasonic Plzeň¹¹⁰, jejíž podklady Úřad pro výpočet podílů na trhu použil.
146. Objem trhu obrazovek pro barevné televizory (CPT) v České republice v roce 2003 činil 380.950 kusů, v předchozím roce to bylo cca 800 tisíc kusů.¹¹¹ Do tohoto objemu nebyly započítány *in-house* dodávky CPT v rámci skupiny Panasonic, neboť šlo o dodávky v rámci jedné hospodářské jednotky, jež nebyly předmětem nabídky a poptávky na trhu.
147. Do ČR dodávali tito účastníci správního řízení prostřednictvím podniků ze svých skupin: skupina **Samsung** (prostřednictvím [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...]), skupina **Philips** (do 30. 6. 2001; od [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] pak společný podnik LG.Philips Displays Holding B.V. prostřednictvím dceřiných společností LG.Philips Displays Netherland B.V. a LG.Philips Displays Czech Republic s.r.o.), skupina

¹⁰⁸ Z důvodu značného časového odstupů a všeobecného ukončení výroby CRT nejsou informace od tohoto bývalého výrobce televizorů dostupné. Nebyly zahrnuty do celku trhu.

¹⁰⁹ Bylo odhlédnuto od případných dodávek obrazovek pro účely oprav televizorů, neboť by zásadním způsobem neměnily celkový objem trhu; obecně byl tento způsob opravy spíše raritní.

¹¹⁰ Úřadu je známo, že CRT televizory v ČR vyráběla též společnost TESLA TELEVISION, a.s. Od účastníků řízení obrazovky neodebírala. Od této společnosti nemá Úřad z důvodu značného časového odstupů a všeobecného ukončení výroby CRT informace.

¹¹¹ Úřad má k dispozici i údaj o objemu trhu ve finančním vyjádření; tržní podíl účastníků vypočítaný z objemu trhu v množstevním či finančním vyjádření se v zásadě neliší.

Chunghwa (prostřednictvím dceřiné společnosti Chunghwa Picture Tubes /UK/ Co. Ltd.), skupina **Panasonic** (pouze *in-house* dodávky společnosti Panasonic Plzeň) a skupina **Thomson** (prostřednictvím dceřiné společnosti Thomson Polkolor Sp. z o.o.).

148. Podíly účastníků správního řízení na výše vymezeném relevantním trhu v roce 2003, resp. 2002 byly následující: společnost **Samsung** méně než [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] %, společnost **Chunghwa** méně než 1 % (jedná se o podíl za rok 2002; v roce 2003 již Chunghwa na trh ČR nedodávala), společnost **Thomson** cca [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] %. Zbývající dodávky do ČR realizoval již zaniklý soutěžitel (viz bod 39 a 41).
149. Do ČR obrazovky nedodávaly společnosti **MTPD** a **Toshiba**, tudíž jejich podíl na trhu CPT v ČR v roce 2002 a 2003 byl nulový. Rovněž společnost **Philips** po 30. 6. 2001 do ČR obrazovky nedodávala. Společnost LGE, jejíž účast na jednání skončila k 30. 6. 2001, výrobky CPT do ČR nikdy nedodávala. Účastník řízení **Panasonic** dodával CPT pouze v rámci skupiny, proto jeho dodávky nebyly zohledňovány.
150. Výše tržních podílů účastníků řízení z hlediska právního posouzení jejich jednání není v daném správním řízení rozhodující. Z výše uvedených zjištění vyplývá, že nejvýznamnějším dodavatelem CPT na tuzemský trh byla společnost Thomson, dodávky společností Samsung a Chunghwa byly podstatně nižší. Zbývající účastníci řízení na trh ČR obrazovky v roce 2003, resp. 2002, nedodávali. Hodnocení jednání účastníků řízení vzhledem k jejich podílům na relevantním trhu je provedeno v části Právní posouzení.

VI.4. Dopad na území České republiky

151. Teritoriální jurisdikce Úřadu je dána tehdy, pokud se účinek jednání projeví na území České republiky. Dohoda musí být alespoň způsobilá hospodářskou soutěž na trhu ČR narušit.
152. První žadatel o leniency, [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...].
153. Tuzemský odběratel obrazovek a výrobce televizorů, společnost Panasonic Plzeň na žádost Úřadu sdělil, že část obrazovek CPT nakupoval interně v rámci skupiny Panasonic. Z účastníků řízení byli jeho dodavateli CPT v letech 1998 až 2004 výrobní závody skupin Philips (od roku 2001 LG.Philips Displays), Samsung, Thomson a v roce 2000–2002 též závod skupiny Chunghwa.
154. V případě účastníka řízení Panasonic, jenž na území ČR dodával CPT členu své skupiny (společnosti Panasonic Plzeň), a rovněž u účastníků řízení, společností MTPD, Toshiba a LGE, od nichž CPT tuzemský výrobce televizorů aktuálně neodebíral, má Úřad za to, že rovněž jejich účast na jednáních ohledně CPT týkajících se stanovení cen měla vliv na nastavenou úroveň prodejních cen v Evropě, tj. i cen pro tuzemského odběratele. Bez účasti všech těchto výrobců by požadovaných cen CPT bylo stěží dosaženo a posuzovaná dohoda by bez jejich zapojení nemohla

fungovat.¹¹² V tuzemsku v té době vyráběli televizory dva producenti¹¹³, tj. **poptávka po televizních obrazovkách v ČR objektivně existovala.**

155. Společnost Panasonic Plzeň (výrobce televizorů v ČR) odebírala v letech 1998 až 2004 obrazovky od účastníků řízení a skupiny LG.Philips Displays (viz výše). Účastníci řízení i ostatní výrobci CPT zapojení do posuzovaného jednání nabízeli tyto výrobky za „dohodnuté“ ceny. Nabídková cena CPT na území ČR byla tedy rovněž ovlivněna cenovou dohodou podpořenou navíc omezenou nabídkou (za účelem udržení ceny, viz dále). Úřad má za to, že dohoda účastníků řízení měla dopad na území České republiky. S ohledem na význam a podíl výrobců CPT účastnících se posuzované dohody na celosvětové výrobě CPT lze usuzovat, že možnost tuzemských výrobců televizorů poptat CPT za „nedohodnuté“ ceny byla značně omezena.
156. Skutečnost, že se dohody účastníků řízení ohledně CPT týkaly i trhu České republiky, dokládá i zápis z CPT jednání ze dne 11. 11. 1999 v Amsterdamu (viz výše), kde jsou uváděny ceny společností Philips, Chunghwa a Samsung v r. 1999 a 2000 pro „Matsushita Czech“ (Matsushita je původní název skupiny Panasonic).
157. Pokud jde o obrazovky pro počítačové monitory (CDT), do ČR je nedodával přímo žádný z účastníků řízení. V České republice se počítačové monitory nevyráběly, proto zde po CDT neexistovala poptávka. Na tuzemský trh směřovaly až hotové výrobky, tj. počítačové monitory, a to převážně od asijských výrobců. Z tohoto důvodu Úřad do správního řízení trh CDT nezahrnul, i když si je vědom toho, že účastníci řízení jednali rovněž o CDT – viz výše.
158. Na základě výše uvedených skutečností dospěl Úřad k závěru, že je naplněna teritoriální jurisdikce Úřadu, neboť jednání účastníků řízení v oblasti CPT narušilo hospodářskou soutěž na území České republiky.

VII. Právní posouzení jednání účastníků řízení

VII.1. Obecně k zákonným a judikatorním východiskům

159. Ochrana hospodářské soutěže na trhu zboží a služeb na území ČR byla v době od 1. 3. 1991 zajištěna zákonem č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon č. 63/1991 Sb.“); s účinností od 1. 7. 2001 byl zákon č. 63/1991 Sb. zrušen a nahrazen zákonem č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže).
160. Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže) prošel od počátku své účinnosti až do současnosti několika novelizacemi. Podle čl. II novely zákona č. 155/2009 Sb. se řízení zahájena přede dnem nabytí účinnosti novely dokončí podle zákona

¹¹² Ostatní účastníci schůzek (viz bod 56 tohoto rozhodnutí) již ukončili výrobu CRT a zanikli bez právního nástupce, proto s nimi nebylo možné vést správní řízení.

¹¹³ I když od jednoho z nich z důvodu značného časového odstupu a všeobecného ukončení výroby CRT televizorů nemá Úřad informace.

č. 143/2001 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti novely zákona. Správní řízení sp. zn. S13/2009/KD bylo zahájeno dne 21. 1. 2009, to znamená, že se ve smyslu citovaného ustanovení novely dokončí podle procesních ustanovení zákona.¹¹⁴ Úřad zdůrazňuje, že přechodné ustanovení obsažené v novele řeší toliko proces, tedy postup v řízení již zahájeném. Na úpravu podmínek odpovědnosti za správní delikty, která je otázkou hmotněprávní, je vztahovat nelze.¹¹⁵

161. Protiprávnost určitého jednání se posuzuje dle právní normy platné v době spáchání deliktu, není-li pozdější právní úprava pro účastníka řízení příznivější. Za dobu spáchání deliktu se pak považuje okamžik jeho dokonání (teprve tehdy je uskutečněno jednání, jež je předmětem právního posouzení); u trvajících deliktů¹¹⁶ pak okamžik spáchání posledního dílčího skutku za podmínky, že je posuzované jednání zakázáno podle aktuální i předchozí právní úpravy.
162. Posuzované jednání účastníků řízení započalo před vstupem České republiky do EU a u některých pokračovalo i po jejím vstupu dne 1. 5. 2004 (viz výše), což znamená, že deliktní jednání účastníků řízení po tomto datu podléhá sdílené jurisdikci národního soutěžního úřadu a Evropské komise s právem aplikační přednosti Evropské komise dle čl. 11 odst. 6 Nařízení Rady (ES) č. 1/2003, o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82¹¹⁷ Smlouvy o založení Evropského společenství (dále též „Nařízení č. 1/2003“). Okamžikem vstupu ČR do EU je třeba posuzované jednání, pokud by bylo způsobilé znatelně ovlivnit obchod mezi členskými státy EU, kvalifikovat rovněž podle čl. 81 Smlouvy ES, resp. čl. 101 SFEU (čl. 3 Nařízení č. 1/2003); Úřad tak již nadále není oprávněn posuzovat předmětné jednání toliko podle českého práva. U předmětného jednání by podle názoru Úřadu bylo možno bez dalšího dovodit, že kritérium dopadu na obchod mezi členskými státy je splněno, což by vedlo k rozšíření předmětu řízení i o možné porušení čl. 81 Smlouvy ES, resp. čl. 101 SFEU. Pro případ možného střetu národní a komunitární jurisdikce nicméně Nařízení č. 1/2003 stanoví, že zahájením řízení ze strany Evropské komise ztrácejí národní orgány pro hospodářskou soutěž členských států příslušnost používat články čl. 81 a 82 Smlouvy ES, resp. čl. 101 a 102 SFEU; současně nemohou ani vést řízení pouze podle práva národního. To tedy znamená, že pokud Komise zahájí řízení podle Nařízení č. 1/2003, nejsou národní úřady oprávněny postupovat proti stejnému jednání soutěžitelů ani podle unijního, ani podle národního práva.¹¹⁸
163. Vzhledem k výše uvedenému a ke skutečnosti, že v předmětné věci zahájila řízení Evropská komise pro možné porušení článku 81 Smlouvy ES, resp. čl. 101 SFEU (*case COPM/39437, TV and Computer Monitor Tubes*), když od 1. 5. 2004 se působnost komunitárního soutěžního práva a tedy i Komise vztahuje i na teritorium České republiky, ztratil Úřad v souladu s čl. 11 odst. 6 Nařízení č. 1/2003 pravomoc

¹¹⁴ Tzn. zákona č. 143/2001 Sb., ve znění platném do 31. 8. 2009.

¹¹⁵ K tomu srov. nálezy ÚS sp. zn. II. ÚS 192/05 ze dne 11. 7. 2007 ve věci *Telefónica O2 Czech Republic, a.s.*, nebo rozsudek NSS sp. zn. 6 A 126/2002 ze dne 27. 10. 2004.

¹¹⁶ Srov. rozsudek NSS sp. zn. 2 Afs 93/2008 ze dne 10. 4. 2009 ve věci *Kartelu PISU*.

¹¹⁷ Nyní články 101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské unie.

¹¹⁸ Viz rozsudek NSS sp. zn. 2 Afs 93/2008 ze dne 10. 4. 2009 ve věci *Kartelu PISU*.

aplikovat na uvedené jednání (týkající se širšího než tuzemského trhu) citovaná ustanovení komunitárního práva, a v souladu s čl. 3 Nařízení č. 1/2003 nemůže nadále aplikovat ani právo české. Úřad může posoudit/trestat předmětné jednání pouze podle národního práva (dle zákona o ochraně hospodářské soutěže), a to za období do data vstupu ČR do EU, tedy do data 30. 4. 2004 včetně. Jelikož řízení probíhající u Komise zahrnuje také území České republiky (pro dobu po vstupu ČR do EU), budou jeho dopady na území ČR po 1. 5. 2004 posouzeny v rámci tohoto řízení Komise.

164. Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže) se po celou dobu své účinnosti vztahoval rovněž na jednání soutěžitelů, k němuž došlo v cizině, které však narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž na území České republiky. Působnost zákona je dána tehdy, pokud se účinek jednání soutěžitelů projeví na území České republiky s tím, že jednání musí být alespoň způsobilé hospodářskou soutěž na trhu České republiky narušit (obdobně upravoval jednání v cizině i zákon č. 63/1991 Sb. v § 2 odst. 3).
165. Zákon č. 63/1991 Sb. a zákon č. 143/2001 Sb. shodně stanovovaly zákaz a neplatnost dohod mezi soutěžiteli, rozhodnutí jejich sdružení a jednání soutěžitelů ve vzájemné shodě (dále též "dohody"), které vedou nebo mohou vést k narušení hospodářské soutěže, pokud zákon nebo zvláštní zákon nestanoví jinak nebo pokud Úřad nepovolí prováděcím předpisem z tohoto zákazu výjimku. Dohody mezi soutěžiteli, které vedou nebo mohou vést k narušení hospodářské soutěže, tak byly kontinuálně zakázané, a to do 31. 8. 2009 (tj. znění § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., jaké platilo v době dokonání posuzovaného deliktu, zůstalo v nezměněné podobě až do 31. 8. 2009). Poslední novela, která nabyla účinnosti 1. 9. 2009, sice formálně změnila dikci § 3 odst. 1 zákona, nicméně materiálně je zákaz stanovený v § 3 odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže i po této novele totožný.
166. Jak již bylo výše uvedeno, protiprávnost určitého jednání se posuzuje dle právní normy platné v době spáchání deliktu, není-li pozdější právní úprava pro účastníka řízení příznivější. Proto Úřad zvažoval, zda znění zákona o ochraně hospodářské soutěže po některé jeho novele není pro účastníky řízení příznivější. K tomu Úřad uvádí, že jednání, jež je předmětem tohoto řízení, bylo zakázáno po celou dobu účinnosti zákona o ochraně hospodářské soutěže, jde o *hard-core* porušení bez možnosti aplikace výjimky *de minimis*¹¹⁹, když žádná změna daného zákona provedená po datu dokonání posuzovaného deliktu na této skutečnosti nic nezměnila.¹²⁰ Smyslem změny zákona provedené poslední novelou, pokud jde o zrušení ustanovení § 6 zákona (*výjimka de minimis*) a úpravu § 3 odst. 1 zákona, bylo uvést české právo do formálního souladu s komunitární úpravou. Dohody, které mají zanedbatelný dopad na hospodářskou soutěž, jsou stále tzv. dohodami *de minimis*, dle zákona po novele však již nejsou zakázanými dohodami ze zákazu následně vyňatými.¹²¹ Ve vztahu k účastníkům řízení, kteří porušili zákon č. 63/1991 Sb., Úřad

¹¹⁹ Viz bod 182 tohoto rozhodnutí.

¹²⁰ Jde o zákony č. 340/2004 Sb., 484/2004 Sb., 127/2005 Sb., 361/2005 Sb., 71/2007 Sb. a 296/2007 Sb., které novelizovaly zákon o ochraně hospodářské soutěže. Při posuzování otázky příznivosti právní úpravy tak Úřad bral všechny uvedené novely v potaz.

¹²¹ Úřad pro účely výkladu zanedbatelného dopadu vydal Oznámení Úřadu o ochraně hospodářské soutěže o dohodách (dále též „Oznámení“), jejichž dopad na hospodářskou soutěž je zanedbatelný, dle tohoto

zkoumal, zda pro posouzení jejich jednání není příznivější aplikace zákona č. 143/2001 Sb. ve znění všech jeho pozdějších novel, přičemž dospěl k závěru, že tomu tak není (jednání, jež je předmětem tohoto řízení, bylo zakázáno po celou dobu účinnosti zákona o ochraně hospodářské soutěže, jde o *hard-core* porušení bez možnosti aplikace výjimky *de minimis* a ve prospěch účastníků řízení se nezměnily ani jiné podmínky trestnosti).

167. Z výše uvedeného nelze dovodit, že by jakákoliv pozdější úprava mohla být pro účastníky řízení příznivější. Ve prospěch účastníků řízení se nezměnily ani jiné podmínky trestnosti. Změny provedené poslední novelou týkající se ukládaných pokut, lhůt k jejich udělení, zkoumání formy zavinění v souvislosti s ukládanou pokutou, prokazování vynaloženého úsilí právnických osob pro vyvinění z deliktu¹²² nehrají v posuzovaném případě roli.¹²³ Vzhledem ke skutečnosti, že původní znění zákazu dohod narušujících soutěž, jaké platilo v době dokonání deliktu, bylo poprvé formálně změněno až novelou s účinností od 1. 9. 2009, Úřad aplikuje na jednání účastníků řízení¹²⁴ pro dobu po 1. 7. 2001 úpravu zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění platném do 31. 8. 2009.
168. Zákon č. 63/1991 Sb. i zákon č. 143/2001 Sb. obsahují týž zákaz dohod, tedy chrání stejný zájem, resp. z hlediska materiálního nedošlo ke změně obsahu normy. Posuzovaný správní delikt tak byl od účinnosti zákona č. 63/1991 Sb. až do současnosti zakázán, proto je třeba na chování účastníků řízení nazírat z hlediska časového jako na jedno protiprávní jednání.
169. Správní řízení je vedeno pro období od roku 1998, kdy má Úřad důkazy o pravidelných kontaktech mezi účastníky řízení, do 30. 4. 2004. Začátek protisoutěžního jednání účastníků řízení časově spadá do doby, na kterou se vztahoval zákon č. 63/1991 Sb. Od 1. 7. 2001 se na jednání účastníků vztahuje zákon č. 143/2001 Sb., ve znění platném do 31. 8. 2009.¹²⁵ Za podstatné Úřad považuje, že jednání účastníků řízení, které je předmětem tohoto správního řízení, naplňuje znaky **trvajícího správního deliktu**.
170. Protikartelové právo patří do oblasti deliktního práva správního, pro určení charakteru správních deliktů tak lze vycházet z nauky i judikatury trestního práva, což již bylo akceptováno v rozhodovací činnosti Nejvyššího správního soudu (dále též

oznámení Úřad nepovažuje za zakázané takové dohody, které jsou vymezeny v bodě 10 Oznámení (mají zanedbatelný dopad na hospodářskou soutěž, tj. dohody v případech, kdy společný podíl soutěžitelů, kteří jsou účastníky horizontální dohody, nepřesahuje 10 % na kterémkoli dohodou dotčeném relevantním trhu nebo podíl žádného ze soutěžitelů, kteří jsou účastníky vertikální dohody, nepřesahuje 15 % na kterémkoli dohodou dotčeném relevantním trhu), a nelze za ně dle bodu 13 považovat dohody obsahující tvrdé omezení (tzv. *hard-core* omezení); viz webové stránky Úřadu www.compet.cz.

¹²² Srov. § 22b odst. 1 novely.

¹²³ Výše pokut pro účastníky řízení by podle obou právních úprav byla stejná; lhůty pro ukládání pokut nehrají roli, neboť by podle obou právních úprav nedošlo k jejich uplynutí; formu zavinění není třeba podle nové právní úpravy zkoumat, jelikož odpovědnost za správní delikt je objektivní, což nelze považovat za příznivější úpravu.

¹²⁴ Neplatí pro ty účastníky, jejichž jednání skončilo před 1. 7. 2001.

¹²⁵ Neplatí pro účastníky řízení, jejichž jednání skončilo před 30. 6. 2001, zde se aplikuje pouze zákon č. 63/1991 Sb.

„NSS“)¹²⁶ i Ústavního soudu. Trvající trestný čin je takový čin, kterým pachatel vyvolá protiprávní stav a ten pak udržuje anebo udržuje protiprávní stav, aniž zákon vyžaduje, aby jej také vyvolal. Podstatným rysem trvajícího trestného činu je, že se zde postihuje právě ono udržování protiprávního stavu.

171. Z formulace skutkových podstat uvedených v § 3 odst. 1 zákona (i zákona č. 63/1991 Sb.) vyplývá, že v případě kartelů se jedná o delikty trvajících: soutěžitelé nejprve vyvolají protiprávní stav (typicky uzavřením kartelové dohody, s její následnou realizací, projevující se narušením soutěže na relevantním trhu-příčemž protiprávní je již jen její samotné uzavření) a poté protiprávní stav (ohrožení nebo omezení hospodářské soutěže) kratší či delší dobu udržují.¹²⁷ Závěru, že jde o trvajících delikt, nasvědčuje i skutečnost, že tento měl shodný protisoutěžní cíl, který byl po celé období naplňován.
172. Dlouhodobé homogenní kartely je třeba vnímat jako jednání představující jeden trvajících delikt, i přestože v období jejich trvání dochází mezi soutěžiteli k jednáním, která by byla schopná samostatně naplnit skutkovou podstatu zakázané dohody, jednání ve shodě, či rozhodnutí sdružení soutěžitelů.¹²⁸ Koncept jednoho trvajících deliktu předpokládá komplex praktik (více samostatných úkonů nebo trvajících jednání¹²⁹), které byly přijaty jednotlivými účastníky zakázané dohody za účelem dosažení společného protisoutěžního cíle¹³⁰ a je umělé a nevhodné rozdělovat taková trvajících jednání spjatá společným cílem na jednotlivé samostatné delikty.¹³¹ Vedle podmínky společného protisoutěžního cíle je pro subsumpci pod pojem „jeden trvajících delikt“ podmínkou také totožnost (stejnost) jednotlivých soutěžitelů, kteří jsou si vědomi, že se podílí na společném cíli¹³², byť se může i okruh zúčastněných soutěžitelů v čase postupně vyvíjet (např. přistoupení k dohodě, zakládání společných podniků, likvidace společnosti).
173. Jednání, která jsou tedy částí širšího celkového plánu a kterými je sledován společný cíl, jsou považována za jedinou dohodu ve smyslu soutěžního práva.¹³³ Pokud jednotliví účastníci věděli nebo nutně vědět museli, že jednotlivá jednání sledují jeden společný cíl, který se svým jednáním snažili naplnit,¹³⁴ mohou být tito účastníci

¹²⁶ Viz např. rozsudek NSS sp. zn. 6 A 126/2002 ze dne 27. 10. 2004.

¹²⁷ Srov. rozsudek NSS sp. zn. 2 Afs 93/2008 ze dne 10. 4. 2009 ve věci *Kartelu PISU*.

¹²⁸ Rozsudek Soudního dvora v případě C-49/92 P, ve věci *Anic Participazioni*, [1999] ECR I-04125, odstavec 81; rozsudek Tribunálu v případě T-452/05, ve věci *Belgian Sewing Thread*, [2010] dosud nepublikováno, odstavec 31.

¹²⁹ Rozsudek Tribunálu v případě T-446/05, ve věci *Amann & Söhne a Cousin Filterie*, [2010] dosud nepublikováno, odstavec 90; rozsudek Tribunálu ve spojených případech T-101/05 a T-111/05 ve věci *BASF AG*, [2007] ECR II-04949, odstavce 179 až 181.

¹³⁰ Rozsudek Tribunálu ve spojených případech T-25/95 a ostatní, *Cimenteries CBR*, [2000] ECR II-491, odstavec 3699.

¹³¹ Rozsudek Tribunálu v případě T-1/89 ve věci *Rhône-Poulenc*, [1991] ECR II-00867, odstavec 125 a 126.

¹³² Rozsudek Tribunálu v případě T-446/05 ve věci *Amann & Söhne a Cousin Filterie*, [2010] dosud nepublikováno, odstavec 89; rozsudek Tribunálu v případě T-53/03 ve věci *BPB*, [2008] ECR II-1333, odstavec 257.

¹³³ Rozsudek Tribunálu v případě T-15/99 ze dne 20. 3. 2002 ve věci *Brugg Rohrsysteme GmbH*, [2002] ECR II-01613, odst. 71–74; rozsudek Tribunálu v případě T-44/00 ze dne 8. 7. 2004 ve věci *Mannesmannröhren-Werke AG*, [2004] ECR II-02223, odst. 181 – 184.

¹³⁴ Rozsudek Soudního dvora v případě C-49/92 P ze dne 8. 7. 1999 ve věci *Anic Participazioni SpA*, [1999] ECR I-4125, odst. 76–82, 203.

postižení za dohodu jako celek, i když se účastnili pouze jednoho nebo jen některých jednání.¹³⁵

174. Z důkazů zjištěných v rámci tohoto správního řízení vyplývá, že některá jednání soutěžitelů v rámci dohody by bylo možno kvalifikovat jako samostatné dohody, případně samostatná jednání ve shodě dle § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb., resp. § 3 odst. 1 zákona. Nicméně vzhledem k faktu, že všechna tato potenciálně samostatná jednání byla nesporně spjata jediným společným cílem, je nutné je kvalifikovat jako jedinou, výše popsanou zakázanou dohodu.
175. Z těchto důvodů je tedy jednání účastníků řízení posuzováno jako jeden trvajících soutěžní delikt. To znamená, že porušení zákona č. 63/1991 Sb. a zákona Úřad spatřuje jako nepřetržité po celé šetřené období. Úřad si je však vědom skutečnosti, že délka účasti v kartelu byla u jednotlivých účastníků řízení rozdílná. Tuto skutečnost zohlední při stanovení výše sankce a též v samotném výroku o vině.
176. Z ustálené komunitární judikatury dále vyplývá, že skutečnost, že se některý soutěžitel nepodrobí výsledkům setkání, jež mají za cíl omezení hospodářské soutěže, neznamená, že by byl zbaven své plné odpovědnosti za účast na kartelové dohodě, jestliže se veřejně a prokazatelně nedistancoval od obsahu uvedených setkání.¹³⁶
177. Ustanovení § 3 odst. 1 zákona (i § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb.) stanoví zákaz dohod mezi soutěžiteli, rozhodnutí jejich sdružení a jednání soutěžitelů ve vzájemné shodě ("dohody"), které vedou nebo mohou vést k narušení hospodářské soutěže. Dohodou v užším smyslu je jakékoli ujednání (konsensuální akt), z něhož vyplývá shoda projevů vůle dotčených soutěžitelů určitým způsobem v budoucnu jednat a tedy omezit své vlastní samostatné soutěžní rozhodování a svobodu jednání.
178. V rozhodnutí Komise ve věci *Polypropylene* bylo k této otázce výslovně konstatováno, že "*...dohoda existuje tehdy, jestliže se strany dohodnou na plánu, který omezuje nebo je pravděpodobně s to omezit jejich obchodní svobodu tím, že určí směry jejich vzájemného jednání nebo zdržení se určitého jednání na trhu...*"¹³⁷
179. Z hlediska zákona o ochraně hospodářské soutěže není rozhodné, jakou formu uzavřená dohoda má, to znamená, že tato dohoda nemusí být pouze písemná. Tento

¹³⁵ Rozsudek Tribunálu ve spojených případech T-305/94, T-306/94, T-307/94, T-313/94 to T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 a T-335/94 ze dne 20. 4. 1999 ve věci *Limburgse Vinyl Maatschappij NV, Elf Atochem SA, BASF AG, Shell International Chemical Company Ltd, DSM NV and DSM Kunststoffen BV, Wacker-Chemie GmbH, Hoechst AG, Société art sienne de vinyle, Montedison SpA, Imperial Chemical Industries plc, H ls AG and Enichem SpA* [1999] ECR II-00931, odst. 770-778, nebo rozsudek Tribunál ve spojených případech T-25/95, T-26/95, T-30/95, T-31/95, T-32/95, T-34/95, T-35/95, T-36/95, T-37/95, T-38/95, T-39/95, T-42/95, T-43/95, T-44/95, T-45/95, T-46/95, T-48/95, T-50/95, T-51/95, T-52/95, T-53/95, T-54/95, T-55/95, T-56/95, T-57/95, T-58/95, T-59/95, T-60/95, T-61/95, T-62/95, T-63/95, T-64/95, T-65/95, T-68/95, T-69/95, T-70/95, T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 a T-104/95 ze dne 15. 3. 2000 ve věci *Cimenteries CBR and Others*, [2000] ECR II-00491, odst. 4019, 4068 a 4123.

¹³⁶ Srov. např. rozsudek Soudního dvora v případech T-334/94 ze dne 14. 5. 1998 ve věci *Sarrjo SA*, [1998] ECR II-1439, odst. 118.

¹³⁷ Srov. Rozhodnutí Evropské komise ve věci č. IV/31.149 - *Polypropylene* (OJ L 230, 18. 8. 1986).

závěr Úřadu potvrzuje i judikatura Soudního dvora Evropské unie, z níž vyplývá, že pro kvalifikaci jednání jako protisoutěžní dohody postačí vyjádření shody vůle chovat se na trhu určitým způsobem, a to bez ohledu na formu této vůle.¹³⁸ Zakázané dohody tak lze uzavřít i ústně, či neformálním návrhem ze strany jednoho soutěžitele a jeho akceptací ze strany druhého soutěžitele.¹³⁹

180. Narušení hospodářské soutěže či alespoň možnost jejího narušení plynoucí z dohody je nezbytným znakem materiální stránky skutkové podstaty posuzovaného správního deliktu. Z dikce § 3 odst. 1 zákona (i § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb.) vyplývá, že zákon chrání hospodářskou soutěž nejen před faktickým narušením, ale i před potenciálním narušením. Tento názor potvrzuje i judikatura českých soudů, ze které mj. vyplývá, že zákon o ochraně hospodářské soutěže je založen na principu potenciální soutěže, takže na jeho základě lze působit i preventivně. Není proto nutné, aby zákonem zakázaná dohoda k narušení hospodářské soutěže skutečně vedla, nebo aby následek fakticky již nastal. K vyvození postihu je možno přistoupit i tehdy, je-li zde dohoda, která k takovému následku může vést, a to bez ohledu na úmysl, který k přijetí takové dohody vedl.¹⁴⁰ To znamená, že uzavření dohody v rozporu s § 3 odst. 1 zákona je deliktem ohrožovacím, k jehož naplnění postačí ohrožení (tzn. reálné bezprostřední nebezpečí vzniku poruchy) zájmu chráněného zákonem. Potencialita narušení soutěže je přitom vztažena nejen k protisoutěžnímu cíli dohody, ale i k jejímu protisoutěžnímu následku. Není to pouze cíl dohody, co způsobuje její potenciální negativní dopad na soutěž. Zakázané a neplatné jsou tedy jak dohody, jejichž cílem je narušení soutěže (bez ohledu na to, zda takového cíle bylo dosaženo) tak dohody, jež mají nebo mohou mít protisoutěžní následek (bez zřetele na to, byl-li stranami dohody zamýšlen).¹⁴¹ Podle judikatury Nejvyššího správního soudu¹⁴² podmínku **existence cílů či následků** protisoutěžního jednání soutěžitelů pro posouzení protiprávnosti dohody **postačuje splnit alternativně**. Podle evropské judikatury¹⁴³ však budou soutěžní úřady v první řadě své úsilí směřovat k prokázání protisoutěžního cíle, neboť má-li dohoda protisoutěžní cíl, není nutné zjišťovat její účinky na relevantním trhu.

181. Zákaz uvedený v § 3 odst. 1 zákona ve znění před novelou je materiálně shodný se zákazem vyjádřeným v čl. 81 odst. 1 Smlouvy ES, resp. čl. 101 SFEU, proto při výkladu daného ustanovení zákona je možné přihlížet i ke komunitární úpravě, včetně judikatury, a to i v případě, že ve věci chybí komunitární prvek nebo se posuzují skutkové okolnosti, k nimž došlo před vstupem České republiky do Evropské unie, a rozhodným právem je právo tehdy účinné. Tento závěr byl aprobován Nejvyšším správním soudem ve věci *Stavební spořitelny*¹⁴⁴ či *Benzínky*¹⁴⁵.

¹³⁸ Srov. rozsudek Tribunálu v případě T-41/96 ze dne 26. 10. 2000 ve věci *Bayer* (případ *Adalat*), [2000] ECR II-03383.

¹³⁹ Mimo rozhodnutí *Adalat* též rozsudky obou instancí v případě T-208/01, resp. C-74/04P ve věci *Volkswagen II*, [2006] ECR I-6585.

¹⁴⁰ Srov. např. rozsudek NSS sp. zn. 1 As 19/2006 ze dne 9. 1. 2007 ve věci *Komora veterinárních lékařů ČR*.

¹⁴¹ Srov. např. rozsudek NSS sp. zn. 1 Afs 78/2008 ze dne 25. 2. 2009 ve věci *Stavební spořitelny*.

¹⁴² *Ibid.*

¹⁴³ Viz např. rozsudek Tribunálu v případě C-49/92 P ze dne 8. 7. 1999 ve věci *Anic Partecipazioni SpA* [1999], ECR I-4125 nebo rozsudek Soudního dvora v případě 56 a 58-64 ze dne 13. 7. 1966 ve věci *Consten a Grundig* [1966], ECR – 429.

¹⁴⁴ Rozsudek NSS sp. zn. 1 Afs 78/2008 ze dne 25. 2. 2009.

¹⁴⁵ Rozsudek NSS sp. zn. 8 Afs 56/2007 ze dne 30. 12. 2009.

Za protisoutěžní vzhledem ke svému cíli se považují takové dohody, které jsou již ze své podstaty způsobilé narušit hospodářskou soutěž; takové dohody jsou považovány bez dalšího za protisoutěžní, jde o tzv. dohody s „tvrdým jádrem“ (*hard-core*). Jedná se zejména o horizontální dohody o určování cen a o rozdělení trhu.

182. U dohod, u nichž podíl účastníků dohody na relevantním trhu nepřevyšoval zákonem stanovenou hranici, nebyl dopad na hospodářskou soutěž významný, a proto byly ze zákazu dohod narušujících soutěž vyňaty (tzv. *dohody de minimis*; viz bod 166 tohoto rozhodnutí). Zákon však neumožňoval uplatnit vynětí ze zákazu dohod narušujících soutěž pro horizontální dohody o přímém nebo nepřímém určení cen a rozdělení trhu nebo nákupních zdrojů (tzv. dohody s „tvrdým jádrem“ – *hard-core*). Obdobně zákon č. 63/1991 Sb. neumožňoval využít pro dohody o cenách výjimku ze zákazu. U takových ujednání pak není třeba detailně zkoumat jejich konkrétní negativní účinky na relevantní trh, poněvadž ty se presumují (negativní dopady na hospodářskou soutěž se předpokládají již ze samotného faktu uzavření takovéto dohody).
183. Podle § 3 odst. 4 zákona jsou ze zákazu dohod ve smyslu § 3 odst. 1 zákona vyňaty dohody splňující kumulativně tyto podmínky: a) přispějí ke zlepšení výroby nebo distribuce zboží nebo k podpoře technického či hospodářského rozvoje a vyhrazují spotřebitelům přiměřený podíl na výhodách z toho plynoucích, b) neuloží soutěžitelům omezení, která nejsou nezbytná k dosažení cílů podle písmene a), a c) neumožní soutěžitelům vyloučit hospodářskou soutěž na podstatné části trhu zboží, jehož dodávka nebo nákup je předmětem dohody (viz dále).
184. Správní řízení sp. zn. S13/2009/KD bylo zahájeno pro možné porušení zákona č. 63/1991 Sb. a zákona č. 143/2001 Sb., které bylo spatřováno v určování cen, omezení nebo kontrole výroby, rozdělení trhu, včetně výměny citlivých obchodních informací v oblasti CPT a CDT.
185. Výměna informací může usnadnit implementaci dohody tím, že umožňuje společně monitorovat, zda ji účastníci kartelu dodržují. I v případě, že záměrem výměny informací není zajistit dodržování takové dohody, sdělování informací mezi soutěžiteli může naznačovat existenci dohody např. o cenách a jiné. Takové dohody o výměně informací jsou posuzovány jako součást kartelu.
186. U produktu CPT nebylo na základě důkazů obsažených ve správním spisu prokázáno uzavření dohod účastníků řízení o omezení nebo kontrole výroby a o rozdělení trhu v oblasti CPT, z toho důvodu Úřad rozhodl, jak je uvedeno ve výrokové části V. tohoto rozhodnutí. Pokud jde o jednání účastníků řízení v oblasti CDT, Úřad neshledal, že by jednání účastníků řízení narušilo hospodářskou soutěž na území České republiky (viz část rozhodnutí Dopad na území České republiky). V daném případě tedy není naplněna teritoriální jurisdikce Úřadu ve smyslu § 1 zákona (a § 2 odst. 3 zákona č. 63/1991 Sb.), a proto se Úřad jednáním účastníků řízení v oblasti CDT nezabýval (viz výroková část VI. tohoto rozhodnutí).

VII.2. Právní posouzení dohody o určení cen CPT

187. Zákon (i zákon č. 63/1991 Sb.) v § 3 odst. 2 písm. a) specifikuje a stanovuje jako samostatný typ zakázaných dohod dohody o přímém nebo nepřímém určení cen. Takové dohody jsou přímo ze zákona zakázané. Tento závěr potvrzuje i ustálená judikatura českých soudů, ze které vyplývá, že cenové dohody jsou přímo ze zákona zakázané a pro posouzení, zda postup soutěžitele je v souladu se zákonem (resp. v rozporu) postačí, že je najisto postaveno, že k takové dohodě došlo.¹⁴⁶
188. Podle konstantní judikatury spadají dohody o určení cen uzavřené mezi konkurenty pod tzv. dohody s tvrdým jádrem (*hard-core restrictions*). Tyto dohody představují nejzávažnější formy zakázaných dohod. Dohody o určení cen mají totiž vždy ze své podstaty negativní dopad na hospodářskou soutěž na trhu (jde o ujednání, u kterých se dovozuje účel narušit hospodářskou soutěž). V důsledku dohod o určení cen totiž příslušní konkurenti mezi sebou přestávají soutěžit v základním parametru hospodářské soutěže, kterým je cena zboží, a soutěž je pak omezena pouze na necenovou konkurenci. Mezi cenové dohody patří nejen dohody o přímém určení cen (ať už fixních nebo minimálních), ale i nepřímé způsoby fixace ceny např. prostřednictvím kalkulačních vzorců. Tyto dohody mohou být zakázány i tehdy, pokud jejich výsledkem nejsou stejné ceny, ale přesto koordinovaným nastavením dochází k narušení jinak svobodné a férové soutěže.
189. Pro samotnou deklaraci porušení zákona o ochraně hospodářské soutěže prostřednictvím dohody o určení cen není rozhodné, jaké postavení účastníci dohody na relevantním trhu zauímají, neboť tyto dohody jsou zakázané a neplatné bez ohledu na tržní podíl jejich účastníků. Postavení účastníků dohody na příslušném trhu v takovém případě ovlivňuje především rozsah dopadu dohody na hospodářskou soutěž.
190. Pro konstataci existence zakázané dohody je nutné prokázat buď protisoutěžní cíl (*object*) této dohody nebo její protisoutěžní účinky na relevantním trhu (*effect*). Úřad tedy posuzoval, zda dohoda účastníků řízení o určení cen v oblasti CPT měla protisoutěžní cíl.
191. Ve správním řízení bylo prokázáno (viz část rozhodnutí Zjištěné skutečnosti), že účastníci řízení Samsung, Chunghwa, Philips, LG Electronics, Thomson, Panasonic, Toshiba a MTPD uzavřeli a plnili cenovou dohodu týkající se produktu CPT. Ujednání účastníků řízení o omezení výroby (marginální a pouze v počáteční fázi kartelu) a výměnu obchodně citlivých informací v oblasti CPT Úřad posuzoval v rámci dohody o určení cen CPT, neboť jejímu plnění napomáhala a byla její nedílnou součástí. Cílem ujednání účastníků řízení o omezení výroby bylo zejména zachování stability a zvýšení cen CPT. Cílem výměny obchodně citlivých informací pak byl snazší monitoring a uplatňování této dohody.
192. Z důkazů shromážděných ve správním spisu vyplývá, že cílem posuzované protisoutěžní dohody účastníků řízení, kteří jsou v postavení horizontálních konkurentů, bylo stanovit ceny produktů CPT. Tento cíl účastníci řízení realizovali v oblasti CPT prostřednictvím ujednání o cílových cenách, o cenových rozpětích, o koordinovaném zvyšování nebo udržení cen, příp. o minimálních cenách (*bottom*

¹⁴⁶ Srov. např. rozsudek NSS sp. zn. 2 A 19/2002 ze dne 12. 5. 2005 ve věci *Plemenáři*.

prices). Konkrétní cenová politika účastníků řízení byla často stanovována prostřednictvím tzv. cenových pravidel (*price guidelines*) – např. stanovení cenového dna, stanovení cen pro různé kategorie zákazníků a pro různé typy CPT. Dále si účastníci řízení v některých případech dohodli postup při vyjednávání o ceně se svými zákazníky (např. stanovení cenového leadera – společnosti, která jako první oznámí zvýšení ceny pro daného zákazníka).

193. Plnění cenové dohody bylo účastníky řízení následně monitorováno a vyhodnocováno s tím, že účastníci řízení si vzájemně zprostředkovali poznatky z hodnocení situace (reakce) na trhu.
194. Dohoda o určení cen CPT byla provázena pravidelnou a obsáhlou výměnou individuálních obchodních informací zejména o budoucích cenách, dodávkách, objemu výroby, dosažených a plánovaných prodejkách, o poptávce, zákaznících a o vyjednáváních o ceně se zákazníky (včetně informací o dosažených cenách pro určité zákazníky). Účastníci řízení se navzájem informovali o své obchodní strategii, včetně cenové politiky (i o možnostech zvýšení cen v určitém období) a diskutovali problémy vzniklé nedodržením plnění dohody ze strany účastníků řízení. Výměna informací umožňovala účastníkům řízení sledovat plnění dohody, společně plánovat budoucí cenovou strategii a kontrolovat soutěžní chování svých konkurentů na trhu.
195. Z důkazů obsažených ve správním spisu vyplývá, že realizaci dohody účastníků řízení o určení cen CPT napomáhala v počátečním období kartelu ujednání účastníků řízení o omezení výroby. Omezování produkce ze strany účastníků řízení mělo za cíl regulovat výrobu CPT, tj. snížit množství tohoto produktu na trhu a podpořit poptávku za účelem udržení či zvýšení cen CPT. Toto jednání ze strany účastníků řízení proto Úřad posuzoval jako součást komplexního deliktu, jehož cílem bylo ovlivňovat cenu zboží.
196. Účastníci řízení se tak zřetelně drželi dohodnutého plánu, který omezil jejich vlastní soutěžní rozhodování a svobodu jednání tím, že určil směr jejich jednání nebo zdržení se určitého jednání na trhu. Úřad tedy má za prokázané jak vzájemné kontakty a sdílení obchodně velmi citlivých informací o chování konkurentů, tak shodu vůle účastníků řízení se uvedeným způsobem na trhu chovat. Jednání účastníků řízení tak naplňuje všechny znaky dohody (v užším slova smyslu) dle § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb. a § 3 odst. 1 zákona.
197. Úřad konstatuje, že v daném případě byl v řízení prokázán společný cíl jeho účastníků vzájemně koordinovat cenovou politiku v oblasti CPT – účastníci řízení chtěli prostřednictvím cenové dohody dosáhnout koordinovaného zvýšení cen, případně udržet dohodnutou cenovou úroveň nebo zamezit poklesům cen produktu CPT. Žádný z účastníků řízení by sám svým individuálním jednáním v soutěži na trhu těchto záměrů nedosáhl. Toto koordinované jednání bylo zajištěno účastí jednotlivých účastníků řízení na schůzkách, na kterých byly tyto informace projednávány.

198. Účastníci řízení výše popsanou cenovou dohodou v oblasti CPT mezi sebou vědomě a cíleně eliminovali hospodářskou soutěž a rovněž se vzdali možnosti určovat svoji strategii na příslušných trzích nezávisle. Cílem plánování společné cenové politiky bylo odstranit nejistotu vyplývající z individuálního postupu každého účastníka řízení při stanovování cen, neboť posuzovaná dohoda je zbavila rizika nejistoty ohledně chování konkurentů na příslušném trhu. Touto dohodou mezi sebou účastníci řízení do značné míry vyloučili riziko soutěže na relevantním trhu, kdy jednotlivý soutěžitel nemá informace o zamýšleném chování svého konkurenta a je nucen v situaci, kdy nedosahuje výhodných realizačních cen za své zboží, prodávat výrobky levněji a případně hledat úspory ve vlastním hospodaření, hledat výhodnější odbytiště pro své zboží a čekat na možnou změnu poměru nabídky a poptávky na trhu, která by mu umožnila dosáhnout zvýšení ceny u stávajících odběratelů, případně přistoupit k zavedení nového produktu. Dle zjištění Úřadu není pochyb o tom, že cílem jednání účastníků řízení bylo výrazné omezení aktivní hospodářské soutěže (konkurence) mezi nimi, a to především v cenové oblasti.
199. Takovou dohodu konkurentů je třeba hodnotit jako protisoutěžní, neboť každý účastník soutěže má na trhu postupovat samostatně a sám nést rizika z toho vyplývající. Mechanismy kartelu přijaté producenty CPT byly zaměřeny zejména na zvýšení, příp. udržení cen v jejich prospěch a nad úroveň, kterou by jinak dosáhli za podmínek férové soutěže. Zakázaná dohoda účastníků řízení nemůže být ospravedlněna ani objektivní situací na trhu (např. špatnou ekonomickou situací, snížením poptávky, přechodem na novou technologii apod.).¹⁴⁷
200. Protisoutěžní cíl posuzované dohody prokazuje rovněž skutečnost, že schůzky účastníků byly tajné, zápisy z jednání byly často označeny jako přísně důvěrné nebo na nich byla uvedena poznámka "po přečtení zničte". Účastníci řízení si museli být vědomi nezákonného charakteru vzájemných kontaktů. Kartel trval po řadu let a společnosti, které se ho účastnily, byly ochotny převzít na vlastní náklady podstatné výdaje spojené s účastí na kartelu (cestovní náklady, náklady na komunikaci, riziko sankcí za porušení zákona atd.) a v kartelu dále pokračovat.
201. Úřad shrnuje, že na základě podkladů shromážděných ve správním řízení sp. zn. S13/2009/KD dospěl k závěru, že cílem posuzované dohody o cenách CPT bylo narušení hospodářské soutěže, které mělo účinky na trh v ČR, a proto je zakázanou dohodou ve smyslu § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb. a § 3 odst. 1 zákona, a to i pokud by tohoto cíle nebylo dosaženo.
202. Vzhledem ke skutečnosti, že jde o dohodu zakázanou pro svůj cíl (*object*), není nutné se pro konstataci zákazu zabývat skutečnými účinky této dohody na relevantním trhu.¹⁴⁸ Dle judikatury rovněž není nutné, aby bylo systematicky prokazováno, že dohoda o cenách skutečně umožnila dotčným soutěžitelům dosáhnout vyšší úrovně cen než té, která by byla realizována, kdyby tato dohoda neexistovala. Postačí, když v daném případě dohodnuté ceny sloužily jako základ pro individuální

¹⁴⁷ Viz např. rozsudek KS sp. zn. 62 Ca 40/2008 ze dne 2. 12. 2009 ve věci *Kartelu drůbežářů*.

¹⁴⁸ Viz např. rozsudek Tribunálu v případě C-49/92 ve věci *Anic Partecipazioni SpA* [1999], ECR I-4125, odst. 99; rozsudek Tribunálu v případě C-219/95 P ve věci *Ferriere Nord SpA* [1997], ECR II-4411, odst. 14 a 15; rozsudek Tribunálu v případě T-62/98 ve věci *Volkswagen AG* [2000], ECR II-2707, odst. 178.

stanovení cen jednotlivými účastníky dohody a omezovaly tak vyjednávací prostor pro zákazníky.¹⁴⁹

203. Skutečnosti popsané v části rozhodnutí Zjištěné skutečnosti prokazují plnění posuzované dohody o určení cen CPT. Ve správním řízení bylo prokázáno, že se jeho účastníci scházeli a uzavřeli mezi sebou dohodu o určení cen CPT, dle které následně na trhu postupovali. Z důkazů ve správním spisu dále vyplývá, že účastníci řízení na jednáních monitorovali implementaci přijatých ujednání, na nichž konstatovali soulad postupu účastníků řízení s jejich obsahem. Jde při tom o dohodu, jejímž cílem je vyloučení hospodářské soutěže mezi stranami dohody, které tak mezi sebou vědomě vyloučily rizika nejistoty ohledně budoucího chování na trhu. V souladu s rozhodovací praxí Úřadu i Evropské komise se presumuje negativní dopad takových dohod na hospodářskou soutěž. Za situace, kdy je soutěž díky realizaci tvrdého kartelu eliminována a cenová hladina je uměle nastavena, je existence negativních dopadů na trh nevyvratitelná.
204. Ze skutečností uvedených v rozhodnutí je zřejmé, že protisoutěžní dohoda o určení cen CPT byla účinně implementována, resp. její cíl byl dosažen. Úřad tak má za prokázané, že posuzovaná dohoda o určení cen CPT byla účastníky řízení fakticky plněna a vyloučila vzájemnou konkurenci mezi účastníky řízení. Úřad shrnuje, že dohoda účastníků řízení měla dopad na území České republiky, neboť nabídkové ceny obrazovek byly ovlivněny, a to i těmi účastníky řízení, kteří na trh v ČR nedodávali, ale svým zapojením v kartelu umožnili jeho fungování.

VII.3. Závěr právního posouzení dohody o určení cen CPT

205. Úřad konstatuje, že dohoda o určení cen CPT je tzv. *hard-core* jednáním, které je považováno za zvláště závažné narušení soutěže. V případě tohoto typu dohody není pro konstataci protiprávnosti rozhodující podíl účastníků řízení na relevantním trhu ani dopad na trh. Jedná se o dohodu, která je již ze své podstaty (pro svůj cíl) způsobilá mít negativní dopad na soutěž na příslušném trhu, a proto jde o zakázanou dohodu dle § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb. a § 3 odst. 1 zákona. Na uvedený typ dohody nelze aplikovat výjimku *de minimis*, neboť jde o dohodu ve smyslu § 6 odst. 2 písm. a) zákona.
206. Pro posuzovanou dohodu, vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o horizontální dohodu konkurentů, jejímž cílem je omezení soutěže prostřednictvím přímého nebo nepřímého určení cen, nelze využít žádnou z blokových výjimek dle § 4 zákona a posuzovaná dohoda účastníků řízení rovněž nesplňuje podmínky pro aplikaci zákonné výjimky pro vynětí ze zákazu dohod dle § 3 odst. 4 zákona, neboť nepřinášela žádné benefity ani pro soutěž, ani spotřebitele, naopak soutěž vylučovala. S ohledem na to, že pro aplikaci zákonné výjimky ze zákazu dohod musí být splněny podmínky obsažené v § 3 odst. 4 zákona kumulativně a podmínka stanovená v § 3 odst. 4 písm. a) zákona splněna není, nebylo dále nutné zabývat se otázkou splnění podmínek uvedených v § 3 odst. 4 písm. b) a c) zákona.

¹⁴⁹ Viz např. rozsudek Tribunálu ve spojených případech T-259/02 až T-264/04 a T-271/02 ve věci *Raiffeisen Zentralbank Österreich AG a další* [2006], ECR II-5169, odst. 285–286.

207. Úřad uvádí, že v daném případě je naplněna teritoriální jurisdikce Úřadu ve smyslu § 1 odst. 3 zákona č. 63/1991 Sb. a § 1 zákona, neboť dohoda účastníků řízení o určení cen v oblasti CPT měla dopad na území České republiky (viz výše).
208. Úřad tak uzavírá, že účastníci řízení **Samsung, Chunghwa, Philips, LG Electronics, Thomson, Panasonic, MTPD a Toshiba**, prostřednictvím pravidelných vzájemných kontaktů a schůzek určovali ceny barevných obrazovek pro televizory (CPT), a to formou pevně stanovených cen, cenových rozpětí a minimálních cen, čímž uzavřeli a plnili zakázanou dohodu **o určení cen barevných obrazovek pro televizory (CPT)**, která vedla k narušení hospodářské soutěže na trhu CPT na území České republiky, a to v období, které je pro každého účastníka řízení specifikováno v části I. výroku tohoto rozhodnutí. Tímto svým jednáním porušili § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb. a § 3 odst. 1 zákona.

VII.4. Aplikace čl. 101 Smlouvy o fungování Evropské unie

209. Úřad se zabýval jednáním účastníků řízení pouze do 30. 4. 2004, tedy do vstupu České republiky do Evropské unie, a proto Úřad na toto období nemůže v žádném případě aplikovat článek 101 Smlouvy o fungování Evropské Unie (dříve článek 81 Smlouvy o založení Evropského společenství).

VII.5. Vyjádření Úřadu k námitkám účastníků řízení

210. V průběhu správního řízení Úřad obdržel námitky těchto účastníků řízení: Panasonic/MTPD, LGE, Philips a Toshiba. Úřad k nim zaujal následující stanovisko:

Panasonic/MTPD

211. Účastníci řízení přípisem ze dne 20. 10. 2009 sdělili, že dle jejich názoru je vymezení předmětu správního řízení v oznámení o zahájení správního řízení nedostatečné. Dle názoru účastníků řízení byl Úřad povinen při zahájení správního řízení účastníkům zejména sdělit, jaké jejich konkrétní jednání považuje za porušení § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb., resp. § 3 odst. 1 zákona, kdy k němu mělo dojít, na jakém relevantním trhu a na újmu kterých zákazníků či soutěžitelů.¹⁵⁰
212. Tuto námitku Úřad vypořádal svým přípisem ze dne 4. 11. 2009, kde uvedl, že obsahové náležitosti oznámení o zahájení správního řízení z moci úřední stanoví § 46 odst. 1 správního řádu, a to (i) označení správního orgánu, který řízení zahajuje, (ii) předmět řízení, (iii) jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby. Předmětné správní řízení bylo zahájeno dne 21. 1. 2009 z moci úřední. Oznámení o zahájení správního řízení obsahovalo sdělení, že možné porušení § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb., resp. § 3 odst. 1 zákona, spatřuje Úřad v dohodě/jednání ve vzájemné shodě účastníků řízení týkající/týkajícím se určování cen, omezení nebo kontroly výroby, rozdělení trhu a výměny citlivých obchodních informací v oblasti obrazovkových elektronek, a to včetně elektronek používaných pro barevné televizory a počítačové monitory, zahrnující/zahrnujícím území České

¹⁵⁰ V této souvislosti účastníci řízení odkazují na rozsudek NSS sp. zn. 5 A 73/2002 ze dne 20. 11. 2003.

republiky v období od roku 1998 do roku 2007. Z oznámení o zahájení správního řízení vyplývá, kdo (který správní orgán) správní řízení vede (Úřad pro ochranu hospodářské soutěže), vyplývají z něj i jeho účastníci, rovněž z něj vyplývá popis skutku, jehož charakter je ve správním řízení zkoumán, a konečně i právní kvalifikace (§ 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb., resp. § 3 odst. 1 zákona), ve vztahu k níž má být skutek zkoumán.¹⁵¹ Úřad má za to, že předmět správního řízení byl v oznámení o zahájení správního řízení vymezen dostatečně určitě a v souladu se správním řádem tak, aby účastníkům řízení bylo zřejmé, jaké jejich jednání bude posuzováno, a aby bylo zaručeno jejich právo účinně se v daném řízení hájit.

213. K tomu Úřad dále uvádí, že nemůže mít od počátku správního řízení všechny podklady a informace, které by mohl zohlednit v oznámení o zahájení správního řízení. Teprve v průběhu správního řízení Úřad opatřuje všechny nezbytné podklady, které mohou v závěru sloužit pro konečné rozhodnutí ve věci. Až v rozhodnutí (příp. Výhradách k dohodě) popíše Úřad podrobná skutková zjištění učiněná v průběhu správního řízení s tím, že tento popis bude přesnější a úplnější než popis uvedený v oznámení o zahájení řízení.¹⁵²
214. Účastníci řízení dále namítali, že Úřad nesprávně postupuje v souvislosti s umožněním nahlížení do správního spisu. Dle jejich názoru se Úřad dopouští protiprávního jednání tím, že jim odmítá zpřístupnit části správního spisu, které obsahují žádost o leniency. Dle účastníků řízení Úřad nemá pro odepření nahlížení do správního spisu jakoukoliv oporu v právních předpisech. Zejména se zde neuplatní § 38 odst. 6 správního řádu, neboť informace, k nimž jim Úřad odepřel přístup, nepředstavují utajované informace nebo skutečnosti, na něž se vztahuje zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti. Dle účastníků řízení Úřad tímto postupem porušuje jejich právo na účinnou obhajobu, jakož i právo vyjádřit se ke všem prováděným důkazům.
215. Úřad žádosti účastníků řízení o nahlédnutí do spisu, včetně podání učiněných v rámci tzv. Leniency programu, usnesením ze dne 23. 11. 2009¹⁵³ nevyhověl, neboť byl toho názoru, že účastníci řízení výslovně požadovali nahlížet do částí spisu, které obsahovaly obchodní tajemství jiných osob (a jako takové byly ve správním spise i označeny) a kterými zatím ještě nebyl prováděn důkaz, resp. nebylo najisto postaveno, že jimi bude prováděn důkaz.¹⁵⁴ Do ostatních částí správního spisu byl účastníkům řízení umožněn přístup bez omezení. Z částí spisu, které byly zpřístupněny, mohli účastníci řízení jednoznačně seznat předmět správního řízení,

¹⁵¹ Viz rozsudek KS v Brně sp. zn. 62 Ca 5/2006 ze dne 26. 9. 2009.

¹⁵² Viz např. rozsudek NSS sp. zn. 1 Afs 58/2009 ze dne 31. 3. 2010.

¹⁵³ Viz l. č. 2730 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

¹⁵⁴ Podle § 21 odst. 10 zákona jsou z nahlížení do spisu vyloučeny jeho části, které obsahují obchodní, bankovní nebo obdobné zákonem chráněné tajemství, to neplatí o částech spisu, jimiž byl nebo bude prováděn důkaz, a nahlížet do takových částí spisu lze za podmínek podle § 38 odst. 6 správního řádu. Dle § 38 odst. 6 správního řádu jsou z nahlížení vyloučeny jeho části, které obsahují utajované informace nebo skutečnosti, na něž se vztahuje zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti; to neplatí o částech spisu, jimiž byl nebo bude prováděn důkaz, do takových částí spisu však může nahlížet pouze účastník řízení nebo jeho zástupce za předpokladu, že jsou předem seznámeni s následky porušení povinnosti mlčenlivosti o těchto skutečnostech a že o poučení je sepsán protokol, který podepíší, a rovněž stanoví, že odstavec 4 daného ustanovení se nepoužije, což znamená, že právo činit výpisy a právo na pořízení kopií ze spisu, zde nevzniká.

jakož i další skutečnosti vážící se k danému řízení. Úřad v usnesení dále uvedl, že ukáže-li se během vývoje správního řízení, že některými z předmětných částí spisu bude prováděn důkaz, tyto části budou dle § 21 odst. 10 zákona, resp. § 38 odst. 6 správního řádu, účastníkům řízení zpřístupněny, a to již během řízení, nejpozději v době vydání Výhrad, které Úřad zašle všem účastníkům řízení. Úřad zdůrazňuje, že odepření nahlížet do předmětných částí spisu bylo toliko dočasné (když veřejný zájem na efektivním vyšetřování deliktního jednání spočívajícího v uzavření zakázané dohody a nutnosti účelné spolupráce v rámci Evropských společenství převážil dočasně, tj. do vydání Výhrad, nad partikulárním zájmem účastníků řízení na neomezeném přístupu do spisu v režimu § 38 správního řádu, potažmo zákona) a účastníci řízení měli možnost nejen nahlédnout do spisové dokumentace, kterou je/byl prováděn důkaz, a rovněž uplatnit veškerá procesní práva s tím související, a to ještě v průběhu řízení v prvním stupni, tzn. i právo vyjádřit se ke všem důkazům. Případné omezení účastníka řízení tak bylo v době po vydání Výhrad řádně zhojeno, aniž by tím byla nějakým významným způsobem snížena možnost účastníka řízení účinně se v řízení bránit.¹⁵⁵

216. Účastníci řízení proti shora uvedenému usnesení Úřadu podali rozklad. Vzhledem k tomu, že prvostupňový správní orgán neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu, předal na základě § 88 správního řádu kopie relevantních částí spisu S13/2009/KD se svým stanoviskem odvolacímu orgánu.
217. K tomu Úřad dále uvádí, že dne 31. 5. 2010 vydal Výhrady k dohodě a poté zpřístupnil účastníkům řízení i části spisu, které představují obchodní tajemství a kterými je/byl prováděn důkaz, a to v režimu § 21 odst. 10 zákona, resp. § 38 odst. 6 správního řádu. Námitka účastníků řízení je tak bezpředmětná a obsoletní.
218. Dne 12. 7. 2010 na opakovanou výzvu Úřadu oba žadatelé o leniency sdělili, které dokumenty předložené v rámci žádostí o leniency představují jejich obchodní tajemství. Společnost Samsung většinu dokumentů, které dříve považovala za své obchodní tajemství, zpřístupnila – od uvedeného data tak bylo účastníkům řízení umožněno rovněž pořizování výpisů/kopíí těchto dokumentů. K dokumentům, které společnost Samsung i nadále považovala za své obchodní tajemství (vzhledem k množství zpřístupněných dokumentů se jednalo o minimální počet), společnost Samsung předložila v souladu s § 21 odst. 11 zákona i dokumenty, ze kterých bylo obchodní tajemství odstraněno, příp. výtah, který obchodní tajemství neobsahuje. Dokumenty představující obchodní tajemství byly účastníkům řízení zpřístupněny v režimu § 38 odst. 6 správního řádu a z nedůvěrných verzí dokumentů, resp. jejich výtahů, si pak účastníci řízení mohli pořizovat výpisy/kopie.
219. Společnost Chunghwa sdělila, že i nadále považuje dokumenty předané v rámci žádosti o leniency za své obchodní tajemství, ale s odkazem na § 18 obchodního zákoníku¹⁵⁶ zpřístupnila ostatním účastníkům řízení k pořizování výpisů/kopíí

¹⁵⁵ K tomu Úřad rovněž podpůrně uvádí, že aktuální znění zákona účinné od 1. 9. 2009 (jež se však v tomto řízení nepoužije) vylučuje dle svého § 21c odst. 1 z nahlížení do spisu ty části, které obsahují obchodní tajemství, zcela. Novela měla právě za cíl sladit českou právní úpravu s komunitární úpravou a rozhodovací praxí, tedy zvýšila eurokonformitu zákona. Z toho lze nepřímo dovozovat, že ochraně obchodního tajemství je třeba věnovat náležitou péči, resp. že postup Úřadu není v rozporu s obecným legislativním vývojem dané otázky.

¹⁵⁶ Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

dokumenty obsažené na l. č. 3242-4973 spisu sp. zn. S 13/2009/KD (jedná se o zápisy ze schůzek) za podmínek, že (i) tyto dokumenty a informace v nich obsažené mohou účastníci řízení použít pouze v rámci předmětného správního řízení, příp. v rámci navazujícího soudního řízení o správní žalobě proti rozhodnutí Úřadu v tomto řízení a že (ii) příslušný účastník řízení písemně potvrdí, že s uvedeným omezením použití informací souhlasí a že zajistí jeho dodržování.

220. Úřad v souladu s vyjádřením všech účastníků řízení, že budou závazně respektovat podmínky použití předmětných částí spisu tvořících obchodní tajemství společnosti Chunghwa, účastníkům řízení zpřístupnil tyto části spisu v režimu § 38 odst. 4 správního řádu, tj. umožnil z těchto částí spisu pořizovat výpisy/kopie.
221. Na ostatní dokumenty předložené společností Chunghwa v rámci její žádosti o leniency se možnost činit si výpisy/kopie za výše uvedených podmínek nevztahovala. K těmto dokumentům společnost Chunghwa předložila listiny, ze kterých bylo obchodní tajemství odstraněno, příp. výtah, který obchodní tajemství neobsahuje. Dokumenty představující obchodní tajemství byly účastníkům řízení zpřístupněny v režimu § 38 odst. 6 správního řádu a z nedůvěrných verzí dokumentů, resp. jejich výtahů, si pak účastníci řízení mohli pořizovat výpisy/kopie.
222. Úřad má za to, že účastníci řízení měli po celou dobu vedení předmětného správního řízení možnost dostatečně se s podklady obsaženými ve správním spise seznámit. Nejpozději při seznámení s podklady rozhodnutí byly účastníkům řízení zpřístupněny k nahlížení a příp. pořizování výpisů/kopií všechny dokumenty ze správního spisu, které tvořily podklady pro vydání rozhodnutí tak, aby mohli účinně uplatnit své právo na obhajobu a právo vyjádřit se ke všem podkladům pro vydání rozhodnutí. Úřad uzavírá, že právo účastníků řízení na účinnou obhajobu nebylo postupem Úřadu dotčeno.
223. Účastníci řízení dále poukazovali na to, že postup Úřadu při zpřístupnění částí správního spisu obsahujících obchodní tajemství považují za odporující správnímu řádu a zákonu. Za porušení účastníci řízení považovali i způsob, jakým jim bylo umožněno seznámit se s dokumenty obsahujícími obchodní tajemství společnosti Chunghwa. Dle účastníků řízení měl rozhodnout Úřad, zda tyto části správního spisu představují obchodní tajemství či nikoli a zda ostatní účastníci řízení k nim mají či nemají přístup. V žádném případě nemělo být ponecháno na vůli společnosti Chunghwa, za jakých podmínek mají účastníci řízení přístup k těmto částem správního spisu.
224. Úřad konstatuje, že účastníkům řízení byly zpřístupněny všechny dokumenty ze správního spisu, které tvoří podklady pro vydání rozhodnutí, v souladu se zákonem o ochraně hospodářské soutěže, resp. správním řádem. Účastníkům řízení bylo rovněž umožněno poříditi si výpisy/kopie dokumentů tvořících obchodní tajemství ve verzích, z nichž bylo obchodní tajemství odstraněno, resp. výtahů, které obchodní tajemství neobsahují (viz výše).
225. Námitku účastníků řízení týkající se obchodního tajemství společnosti Chunghwa Úřad považuje za bezdůvodnou, neboť účastníci řízení nebyli namítaným postupem Úřadu při zpřístupnění dokumentů obsahujících obchodní tajemství společnosti Chunghwa na svých procesních právech jakkoli zkráceni, naopak tento postup byl ve prospěch účastníků řízení a rovněž byl v souladu s obecně závaznými právními

předpisy. K tomu Úřad dále uvádí, že společnost Chunghwa předmětné části správního spisu výslovně označila za své obchodní tajemství. Úřad je povinen chránit obchodní tajemství jiných osob – tato povinnost pro něj vyplývá nejen z předpisů práva veřejného, ale též soukromého (obchodní zákoník). Obchodní tajemství dle svého vymezení v obchodním zákoníku náleží podnikateli a působí *erga omnes*, tedy i vůči orgánům veřejné správy. Úřad ve správním řízení neshledal důvod považovat některé podklady ve spise, označené společností Chunghwa za její obchodní tajemství, za údaje, jež fakticky obchodním tajemstvím nejsou, pro zjevnou neexistenci nějakého pojmového znaku obchodního tajemství dle obchodního zákoníku, neboť nenaplnění některé z podmínek pro obchodní tajemství nebylo vůbec patrné. K tomu Úřad odkazuje na judikaturu správních soudů, ze které vyplývá, že správní orgán má možnost zhodnotit, zda podnikatelem uváděné údaje splňují všechny pojmové znaky pro obchodní tajemství, a pokud tomu tak je, je povinností správního orgánu ochranu těmito údaji zajistit.¹⁵⁷

226. Účastníci řízení dále namítali, že vzhledem k rozsahu správního spisu a vzhledem k tomu, že až při seznámení s podklady rozhodnutí bylo účastníkům řízení umožněno činit si z částí správního spisu obsahujících obchodní tajemství výpisy a kopie, považují účastníci řízení stanovenou lhůtu pro vyjádření k podkladům rozhodnutí za zcela nedostatečnou a tedy porušující právo na účinnou obhajobu. Z uvedených důvodů účastníci řízení žádali o prodloužení této lhůty o 14 dnů.

227. Jak již Úřad uvedl ve svém přípisu ze dne 14. 7. 2010, lhůta pro vyjádření k podkladům rozhodnutí byla všem účastníkům správního řízení stanovena jednotně, a to 15 dnů ode dne seznámení s podklady rozhodnutí. Úřad poskytnutou lhůtu považuje za dostatečnou, neboť správní spis byl po celou dobu správního řízení přístupný k nahlížení (vyjma dokumentů označených jako obchodní tajemství), čehož účastníci řízení průběžně využívali. Dne 31. 5. 2010 vydal Úřad Výhrady k dohodě a zároveň po tomto datu zpřístupnil celý spis k nahlížení (včetně dokumentů označených jako obchodní tajemství), od 13. 7. 2010 pak umožnil rovněž pořizování výpisů/kopií z dokumentů tvořících obchodní tajemství (viz výše). Úřad tak má za to, že účastníci řízení měli po celou dobu správního řízení možnost dostatečně se s podklady obsaženými ve spise seznámit. Úřad rovněž podpůrně uvádí, že novela zákona o ochraně hospodářské soutěže č. 155/2009 Sb. stanoví, že po sdělení výhrad Úřad umožní účastníkům řízení seznámit se s podklady rozhodnutí a stanoví přiměřenou lhůtu, ve které mohou účastníci řízení navrhnout doplnění dokazování; tato lhůta nesmí být kratší než 14 dní. I z tohoto hlediska považuje Úřad poskytnutou lhůtu (15 dnů) za přiměřenou a odpovídající konstantní praxi Úřadu. Vzhledem k uvedeným důvodům Úřad žádosti účastníků řízení o prodloužení lhůty nevyhověl. Ostatně účastníci řízení se ve stanovené lhůtě stačili vyjádřit a podat velmi obsáhlá podání čítající desítky stran textu včetně vyjádření bývalých manažerů apod.

LG Electronics

228. Účastník řízení ve svém přípisu ze dne 5. 3. 2010, resp. 14. 4. 2010 navrhoval, aby s ním Úřad správní řízení zastavil, neboť dle jeho názoru je údajné protiprávní jednání účastníka řízení před 1. červencem 2001 v současné době promlčeno a po 1. červenci 2001 již účastník řízení přestal na trhu CRT působit (nevyráběl ani

¹⁵⁷ K tomu srov. rozsudek KS v Brně sp. zn. 31 Ca 133/2005 ze dne 30. 11. 2006 ve věci SAZKA, potvrzený rozsudkem NSS sp. zn. 7 Afs 40/2007 ze dne 3. 10. 2008.

neprodával CRT, na tomto trhu byl přítomen pouze jako kupující). Dle účastníka řízení proto musí být jeho údajný delikt posuzován podle zákona č. 63/1991 Sb., dle kterého činí promlčecí doba pro uložení pokuty maximálně tři roky. Vzhledem k tomu, že posledním dnem údajného deliktu účastníka řízení byl 30. červen 2001, uplynula promlčecí doba pro uložení pokuty účastníkovi řízení dne 1. července 2004. Zákon č. 143/2001 Sb. nelze na údajné protiprávní jednání účastníka řízení aplikovat – tento zákon není pro účastníka řízení „příznivější“, jelikož lhůta pro uložení pokuty ze strany Úřadu je dle zákona č. 63/1991 Sb. promlčena. Zákon č. 143/2001 Sb. neobsahuje jakékoliv přechodné ustanovení stanovící, že by v případě deliktů, jejichž trvání skončilo za účinnosti zákona č. 63/1991 Sb. měl být aplikován zákon č. 143/2001 Sb. V této souvislosti účastník řízení poukazuje na rozhodnutí Úřadu č. j. S 222/06-3113/2007/710 ze dne 9. února 2007 ve věci *kartelu PISU*, ve kterém Úřad účastníkovi řízení, společnosti Schneider Electric SA, neuložil pokutu, neboť konstatoval, že za porušení zákona č. 63/1991 Sb. soutěžiteli nelze pokutu uložit (uvedený účastník řízení se protisoutěžního jednání účastnil před tím, než nabyl účinnosti zákon č. 143/2001 Sb.).

229. K tomu Úřad uvádí, že za poslední den účasti účastníka řízení na posuzovaném kartelu považuje 30. červen 2001 a jeho jednání ve správním řízení posuzuje výhradně dle zákona č. 63/1991 Sb. V daném případě je tedy dodržena zásada zákazu retroaktivity, neboť trestnost deliktu je posuzována dle zákona účinného v době jeho spáchání. K tomu Úřad dále uvádí, že § 14 odst. 5 zákona č. 63/1991 Sb. stanovil, že: *„Pokuty ... může ministerstvo uložit do jednoho roku od zjištění porušení povinnosti, nejpozději však do tří let následujících po roce, ve kterém byla tato povinnost porušena.“* Toto ustanovení tak stanoví lhůty, v nichž lze ukládat pokuty. Marným uplynutím lhůt uvedených v § 14 odst. 5 zákona č. 63/1991 Sb. tedy zaniká oprávnění Úřadu uložit pokutu, nikoli deklarovat porušení zákona č. 63/1991 Sb. V této souvislosti Úřad rovněž poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) č. j. 7 Afs 7/2008-200 ze dne 3. 12. 2008, ve kterém NSS uvedl, že pokud se ve správním řízení prokáže, že došlo k protisoutěžnímu jednání, je Úřad povinen takové jednání do budoucna zakázat. Úřad nikterak nerozporuje tvrzení účastníka řízení ve vztahu k promlčení (prekluzi) lhůty pro uložení pokuty za jeho účast na posuzovaném jednání.
230. K rozhodnutí Úřadu ve věci *kartelu PISU* Úřad uvádí, že v tomto rozhodnutí společnosti Schneider Electric SA pokuta uložena nebyla, ale ve výroku rozhodnutí Úřad deklaroval, že společnost Schneider Electric SA porušila § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb. a toto jednání jí do budoucna zakázal. Námitka účastníka řízení je tak ve světle výše uvedeného bezpředmětná.

Philips

231. Účastník řízení přípisem ze dne 12. 10. 2009, resp. 30. 11. 2009, sdělil, že nesouhlasí s tím, aby s ním bylo vedeno správní řízení, neboť je přesvědčen, že v souladu se svou předchozí rozhodovací praxí mu Úřad nemůže ve vztahu k jednání, které je předmětem správního řízení, uložit pokutu, a to z důvodu prekluze. Účastník řízení uvedl, že dle konstantní judikatury platí, že v okamžiku, kdy již nemůže být účastníkovi řízení uložena pokuta, nelze s příslušným účastníkem řízení dále vést předmětné správní řízení (další vedení řízení s účastníkem by bylo nezákonným zásahem

správního orgánu do práv účastníka řízení). Z těchto důvodů účastník řízení požadoval, aby s ním Úřad správní řízení zastavil. V této souvislosti účastník řízení dále namítal, že Úřad není oprávněn požadovat informace a podklady vztahující se k období před 1. červencem roku 2001, neboť není oprávněn vést s účastníkem správní řízení pro porušení zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže).

232. K tvrzení prekluze Úřad odkazuje na shora uvedené vypořádání námítky účastníka řízení LGE. Námitku vedení správního řízení s účastníkem Philips Úřad vypořádal svým přípisem ze dne 5. 11. 2009, ve kterém uvedl, že řízení před Úřadem je vázáno zásadami správního procesu, neboť § 25a zákona stanovuje, že se pro řízení před Úřadem mimo vyjmenované výjimky užije správní řád. Podpůrně lze tedy přihlídnout k přechodným ustanovením správního řádu, ve kterých je zakotvena tradiční koncepce, že řízení zahájená a vedená podle původního předpisu se podle tohoto předpisu také dokončí (viz § 179 odst. 2 správního řádu), tj. nově zahájená řízení, i pokud jsou vedena pro porušení dřívějších, resp. již neplatných právních norem, budou vedena podle nových procesních předpisů. Pro zvažování míry procesních oprávnění a povinností orgánu vedoucího správní řízení v deliktních věcech je rozhodný okamžik zahájení správního řízení – Úřad jakožto správní orgán využívá procesní pravomoci podle aktuálně platné legislativy v době šetření, resp. zahájení správního řízení.
233. K tomu Úřad dále konstatuje, že ve správním řízení, resp. správním trestání, se užijí obecné principy trestního práva, dle kterých se trestnost činu posuzuje podle zákona účinného v době spáchání, resp. v okamžiku jeho dokonání, pokud není novější právní úprava pro pachatele příznivější. Podle rozhodovací praxe i rozsudků Nejvyššího správního soudu je zákon na ochranu hospodářské soutěže založen na principu potenciální soutěže, proto se za dobu rozhodnou nebude považovat ukončení následku, ale okamžik ukončení protiprávního jednání. V případě, kdy skutková podstata zakazující určité jednání se nachází v právní normě, která je (částečně) novelizována nebo (zcela) nahrazena jinou právní normou, je rozhodující, zda tímto vzniká rozdíl v skutkové (deliktní) kvalifikaci daného činu podle dřívější a pozdější právní úpravy.
234. Účastník řízení dále vznesl námitku týkající se zásady zákazu sebeobviňování, kdy dle jeho názoru nemůže být nucen předložit Úřadu informace a údaje, které by se snad teoreticky mohly vztahovat k protisoutěžnímu jednání účastníka řízení, neboť tímto postupem by byla zásadním postupem porušena zásada zákazu sebeobviňování vyplývající z Listiny základních práv a svobod, Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a Mezinárodního paktu o občanských a politických právech. V souladu s těmito normami má každý právo odepřít výpověď, jestliže by si touto výpovědí způsobil nebezpečí trestního stíhání. V této souvislosti účastník řízení dále namítal, že Úřadu nemůže poskytnout informace a údaje, které by mohly prokazovat údajné protisoutěžní jednání, které by však bylo způsobilé současně naplnit skutkovou podstatu nějakého trestného činu, neboť by tím mohl vystavit nebezpečí trestního stíhání některého ze svých statutárních orgánů či zaměstnanců (dle účastníka řízení je pro účely řízení třeba tyto osoby považovat za osoby blízké účastníku řízení).

235. K námitce týkající se zásady zákazu sebeobviňování Úřad uvádí, že pod hrozbou sankce může podle zákona požadovat po účastnících řízení poskytnutí dokumentů, které v době žádosti reálně existují, přičemž povinnost účastníků řízení takové dokumenty poskytnout trvá i v situaci, kdy by mohly být použity v jejich neprospěch. Toto oprávnění Úřadu není v rozporu s účastníkem řízení namítaným právem neobviňovat se, což ostatně potvrzuje i judikatura Soudního dvora, ze které vyplývá, že je možné přimět soutěžitele, aby poskytl všechny nezbytné faktické informace, které jsou mu známy, a dokumenty týkající se případu, které má v dispozici, neboť opačný závěr by představoval neodůvodněnou překážku pro zajištění prosazování soutěžních pravidel.¹⁵⁸ Ostatně i Evropský soud pro lidská práva traktoval ve své rozhodovací činnosti závěr, že právo neobviňovat se zakotvené v čl. 6 Evropské úmluvy o lidských právech nevyklučuje, aby byly v trestním řízení užity důkazy, které byly od obviněného získány pomocí donucovacích oprávnění nebo které existují nezávisle na vůli obviněného.¹⁵⁹ Úřad shrnuje, že vyžadoval v souladu se zákonem a ústavně konformním způsobem dokumenty, které objektivně existovaly a které by si mohl rovněž opatřit sám uskutečněním šetření na místě dle § 21 odst. 5 zákona, když v daném případě zvolil pro soutěžitele méně omezující způsob získání dokumentů, a to pomocí žádosti o jejich zaslání.
236. V této věci se účastník řízení obrátil na Krajský soud v Brně se žalobou na ochranu proti nezákonnému zásahu spojenou s návrhem na vydání předběžného opatření. Soud žádosti účastníka řízení na vydání předběžného opatření, které by Úřadu uložilo povinnost zdržet se vymáhání povinnosti účastníka řízení předložit Úřadu informace a podklady, které by mohly vypovídat o účasti účastníka řízení na jednáních, schůzkách či jiných kontaktech ohledně CRT s účastníky správního řízení vedeného pod sp. zn. S13/2009/KD, nevyhověl. Následně soud rozsudkem ze dne 8. dubna 2010 žalobu účastníka řízení zamítl s odůvodněním, že výzva Úřadu k předložení podkladů v rámci správního řízení a trvání na jejím splnění uvnitř běžícího správního řízení do právní sféry účastníka řízení přímo nezasahuje, resp. že ze samotné skutečnosti, že chování účastníka řízení, jež může být i v rozporu s výzvou Úřadu, může vyvolat následek v podobě pro účastníka řízení nepříznivého rozhodnutí (o sankci za nerespektování výzvy Úřadu), nijak neplyne, že by tato výzva sama o sobě přímo zasahovala do právní sféry účastníka řízení. I v opačném případě, tj. kdy účastník řízení bude výzvu respektovat, je tato výzva přímo v jeho právní sféře nezasahuje, neboť důsledky respektování výzvy se mohou projevit v podkladech rozhodnutí, k němuž směřuje správní řízení před Úřadem, a toto rozhodnutí je přezkoumatelným včetně procesního postupu Úřadu při shromažďování podkladů. V daném případě tak není splněna podmínka vyplývající z § 82 soudního řádu správního¹⁶⁰, a sice že by Úřad uskutečnil úkon, který by mohl být nezákonným zásahem, kterým by účastník řízení byl přímo zkrácen na svých právech. Z rozhodnutí Krajského soudu v Brně tak lze dovodit, že postup Úřadu při vyžadování informací a podkladů byl v souladu se zákonem. Proti uvedenému rozsudku podal účastník řízení

¹⁵⁸ Srov. rozsudek SD C-374/87 ve věci *Orkem*, odst. 29, či Rozsudek Tribunálu T-112/98 ve věci *Mannesmannröhren-Werke*, odst. 66.

¹⁵⁹ Rozsudek ESLP *Saunders v. Spojené království*, stížnost č. 19187/91, odst. 68 a 69.

¹⁶⁰ Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů.

kasací stížnost, kterou však NSS usnesením ze dne 17. 6. 2010 odmítl s odůvodněním, že byla podána po zákonem stanovené lhůtě.

237. Účastník řízení přípisem ze dne 15. 6. 2010 opakovaně namítal, že Úřad by měl s účastníkem správní řízení zastavit, neboť platí, že v okamžiku, kdy již nemůže být účastníku řízení uložena pokuta, nelze s příslušným účastníkem řízení dále vést předmětné správní řízení. Na podporu svého tvrzení účastník řízení uvedl soudní judikaturu. Účastník řízení dále poukazoval na nesprávnou rozhodovací praxi Úřadu, kdy tento vydává i pouze deklaratorní rozhodnutí o porušení zákona č. 63/1991 Sb., přičemž tato praxe má být dle tvrzení Úřadu aprobována i soudní rozhodovací praxí - na podporu tohoto tvrzení však Úřad ve Výhradách žádné konkrétní soudní rozhodnutí neuvádí. V této souvislosti účastník řízení odkazuje na rozhodnutí č.j. 8 Afs 56/2007-479 ze dne 30. 12. 2009 ve věci *Benzínky*. Účastník řízení uvádí, že dle NSS (i) výrok o uložení sankce je neoddělitelnou a konstitutivní částí jakéhokoliv správního rozhodnutí o protiprávním jednání, (ii) nelze rozdělovat správní řízení a výrok správního rozhodnutí na řízení (rozhodnutí) o zjištění deliktu a řízení (rozhodnutí) sankční a (iii) účelem sankčních ustanovení zákona o ochraně hospodářské soutěže není pojmenování či pouhá deklarace protiprávního jednání, nýbrž i uložení sankce za toto jednání. Z těchto důvodů má účastník řízení za prokázané, že je s ním třeba správní řízení zastavit.
238. Nad výše uvedené Úřad uvádí, že pokud se ve správním řízení prokáže, že došlo k protisoutěžnímu jednání, je Úřad povinen takové jednání do budoucna zakázat. Z dikce § 22 odst. 2 zákona vyplývá, že uložení pokuty, a případně její výše v rámci zákonného rozpětí, je na správním uvážení Úřadu (viz rozsudek NSS sp. zn. 7 Afs 7/2008 ze dne 3. 12. 2008). K tomu Úřad dále sděluje, že podle své současné praxe i judikatury správních soudů je oprávněn vést řízení a deklarovat porušení jak zákona č. 143/2001 Sb., tak předchozího zákona č. 63/1991 Sb., přičemž sankci uloží pouze za období porušení zákona č. 143/2001 Sb. Rozsudek NSS ve věci *Benzínky* Úřad nepovažuje za odporující uvedenému závěru Úřadu; argumentace uvedená v citovaném rozsudku NSS byla podána v souvislosti s možností přechodu delikt ní odpovědnosti na nástupce zaniklého subjektu a možnosti uložit mu sankci.¹⁶¹ K dané otázce Úřad ještě poukazuje na rozsudek NSS sp. zn. 5 Afs 61/2007 ze dne 31. 10. 2008 ve věci *Pekaři*, ze kterého vyplývá, že není nezákonné, pokud správní orgán rozhodoval separátně o vině a trestu, což řečeno jinými slovy znamená, že výrok o vině nemusí být vždy spojen se současným výrokem o sankci, tedy výrok o vině může stát i sám. Přesvědčení účastníka řízení, že výrok o uložení sankce je neoddělitelnou částí jakéhokoliv správního rozhodnutí o protiprávním jednání, je tak nesprávné a nepodložené.
239. Dále k účastníkem řízení citované judikatuře týkající se přestupků Úřad uvádí, že zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, stanoví, že přestupek nelze projednat, uplynul-li od jeho spáchání jeden rok – tzn. odpovědnost za přestupek uplynutím uvedené lhůty zaniká; dle téhož zákona pak správní orgán řízení o přestupku zastaví, jestliže v něm zjistí, že odpovědnost za přestupek zanikla.

¹⁶¹ Přesné znění uvedené části rozsudku NSS je: „Účel zákona o ochraně hospodářské soutěže nemůže být naplněn pouhou deklarací nezákonnosti jednání porušitele a potažmo zákazem v jeho pokračování do budoucna, pokud se porušitel zneužitím práva vyhne odpovědnosti.“

V řízeních vedených Úřadem však odpovědnost za správní delikt (nejde tedy o přestupek v režimu zákona o přestupcích) nezaniká, marným uplynutím lhůt dle § 22 odst. 5 zákona zaniká pouze oprávnění Úřadu uložit pokutu, nikoli deklarovat porušení zákona o ochraně hospodářské soutěže a toto do budoucna zakázat, což potvrzuje též rozhodnutí NSS sp. zn. 7 Afs 7/2008-200 ze dne 3. 12. 2008, ve kterém NSS uvedl, že pokud se ve správním řízení prokáže, že došlo k protisoutěžnímu jednání, je Úřad povinen takové jednání do budoucna zakázat. Účastníkem řízení citovaná judikatura (veškerá) tak není k dané věci přílehavá, resp. z ní činí mylné závěry.

240. Z uvedeného tedy vyplývá, že skutečnost, že některému účastníku řízení nemůže být za jeho deliktní jednání uložena pokuta dle zákona, neznamená, že by toto deliktní jednání nemělo být Úřadem deklarováno a zakázáno. Opačný postup Úřadu by byl v rozporu s jemu zákonem uloženými povinnostmi, neboť Úřad nemůže přestat vykonávat jemu svěřené úkoly. Námitky účastníka řízení jsou tak nedůvodné.

Toshiba

241. Účastník řízení ve svém přípisu ze dne 9. 6. 2010 uvedl, že podle § 46 odst. 1 správního řádu je třeba mít za to, že správní řízení zahájené z moci úřední je vůči účastníkovi zahájeno dnem, kdy mu správní orgán doručil oznámení o zahájení správního řízení. Dle účastníka řízení se v předmětné věci nepoužije § 46 odst. 2 správního řádu, protože původní oznámení o zahájení správního řízení, které bylo zasíláno více osobám, nebylo účastníkovi řízení vůbec adresováno; rovněž se nepoužije postup dle § 47 odst. 2 správního řádu, který směřuje vůči kategoriím účastníků podle § 27 odst. 2 a 3 správního řádu a který z podstaty věci nelze použít na účastníky, kterým je třeba doručit oznámení podle § 46 odst. 1 správního řádu. Z uvedeného dle účastníka řízení vyplývá, že správní řízení nemohlo být vůči účastníkovi řízení zahájeno dne 21. 1. 2009, nýbrž nejdříve dnem doručení oznámení Úřadu ze dne 29. 1. 2010; účastník řízení dodává, že toto oznámení Úřadu nesplňuje náležitosti oznámení podle § 46 odst. 1 správního řádu. Dále účastník řízení uvedl, že i kdyby správní řízení bylo vůči němu řádně zahájeno, stalo se tak již za účinnosti novely č. 155/2009 Sb. Úřad tak má povinnost postupovat vůči účastníkovi řízení podle § 21b zákona ve znění po novele, tj. před vydáním rozhodnutí mu umožnit seznámit se s podklady rozhodnutí a následně stanovit přiměřenou lhůtu k doplnění dokazování, která nesmí být kratší než 14 dní.

242. Tuto námitku Úřad vypořádal v protokole ze dne 17. 6. 2010 v rámci nahlížení účastníka řízení do správního spisu. K námitkám účastníka řízení Úřad uvedl následující tvrzení, na kterých setrvává. Okamžik zahájení správního řízení vedeného z moci úřední v případě, že v takovém řízení vystupuje více účastníků, upravuje § 46 odst. 2 správního řádu. V takovém případě je správní řízení zahájeno v okamžiku, kdy je oznámení o zahájení správního řízení doručeno prvním z nich. Předmětné správní řízení tak bylo zahájeno dne 21. 1. 2009 pod sp. zn. S13/2009/KD¹⁶², kdy bylo

¹⁶² Úřad na jednání účastníků řízení aplikuje pro dobu po 1. 7. 2001 úpravu zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), platnou do 31. 8. 2009, tj. do nabytí účinnosti novely (viz výše).

doručeno oznámení o zahájení správního řízení prvním účastníkovi řízení. K tomu Úřad dále uvádí, že Úřad jako správní orgán je ve správních řízeních povinen zkoumat a upřesňovat okruh účastníků v průběhu celého správního řízení (viz § 47 správního řádu), když tato povinnost se nevztahuje pouze k okamžiku zahájení správního řízení, ale trvá po celou dobu vedení řízení. V průběhu správního řízení sp. zn. S13/2009/KD bylo zjištěno, že společnost Toshiba se účastnila posuzovaného protisoutěžního jednání, a proto ji Úřad přibral v době, kdy tuto skutečnost zjistil, jako dalšího účastníka již probíhajícího správního řízení sp. zn. S13/2009/KD. Byl to ostatně sám účastník řízení, kdo tím, že odmítal převzít korespondenci Úřadu (viz nedoručená korespondence založená ve správním spisu), pozdržel okamžik, kdy vstoupil do řízení. Úřad tak uzavírá, že účastníka řízení Toshiba přibral do již zahájeného a probíhajícího správního řízení, tedy nešlo o zahájení nového řízení toliko s Toshiba, ale jde o jedno řízení se všemi účastníky posuzovaného jednání. Z logiky věci plyne, že kartelové dohody se musí účastnit vždy více subjektů, tedy více než jeden, a proto není na místě vést řízení separátně s jednotlivými účastníky kartelu, ale jde o jedno řízení a to musí být vedeno dle stejných právních (procesních) norem pro všechny zúčastněné. Tento postup ostatně odpovídá konstantní správní praxi Úřadu i Komise v kartelových řízeních. Shora uvedená námitka společnosti Toshiba se tak jeví jako zcela nepřipadná.

243. Úřad rovněž poukazuje na skutečnost, že stejný procesní postup uplatňuje rovněž vůči všem účastníkům řízení a důsledně zachovává zásadu rovnosti účastníků řízení, jak plyne zejména z § 7 správního řádu. Výše uvedeným postupem Úřadu nebyl účastník řízení zkrácen na svých procesních právech, neboť měl po celou dobu vedení správního řízení (od doručení oznámení o účastenství ve správním řízení) možnost v souladu se správním řádem využívat svá procesní práva, zejména práva nahlížet do správního spisu a vyjadřovat v řízení své stanovisko.
244. Účastník řízení přípisem ze dne 22. 7. 2010 žádal o prodloužení lhůty pro vyjádření k podkladům rozhodnutí; stanovená lhůta je dle účastníka řízení nepřiměřeně krátká k řádné přípravě vyjádření účastníka řízení. Mezi důvody své žádosti účastník řízení mj. uvedl, že byl Úřadem oficiálně vyrozuměn o vedeném správním řízení o rok později než ostatní účastníci řízení, kteří se mohli seznamovat se spisem průběžně od ledna 2009, zatímco účastník řízení má tuto možnost až od letošního roku. Dalším důvodem je dle účastníka řízení to, že bude rovněž nezbytná interní komunikace mezi klientem a právním zástupcem přes několik časových pásem včetně případných překladů některých dokumentů do japonského jazyka. Účastník řízení oproti jiným účastníkům řízení se musí v mnohem kratším časovém úseku seznámit se spisem o více než šesti tisících stranách.
245. K žádosti účastníka řízení Úřad přípisem ze dne 26. 7. 2010 uvedl, že Úřad do řízení později – v průběhu roku 2009 – přibral též společnosti Thomson a na počátku roku 2010 kromě společnosti Toshiba rovněž společnost LG Electronics. Pro vyjádření k podkladům rozhodnutí byla všem účastníkům výše uvedeného správního řízení stanovena jednotně lhůta 15 dnů ode dne seznámení s podklady rozhodnutí. Důvodem je především zachování zásady rovného zacházení a spravedlivého přístupu ke všem účastníkům. Stanovením uvedené lhůty Úřad nezavádí koncentraci řízení, pouze indikuje účastníkům řízení za účelem umožnění jim uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy, že vyjádří-li se do tohoto data, jejich vyjádření bude

zohledněno v rozhodnutí; po uplynutí této lhůty již může dojít k vydání rozhodnutí ve věci.

246. K tomu Úřad dále poznamenává, že se již od 19. 10. 2009 snažil bezvýsledně doručit do sídla společnosti Toshiba v Japonsku oznámení o jejím účastenství ve správním řízení sp. zn. S13/2009/KD. Dopisy, přestože byly zasílány na správnou adresu společnosti, se Úřadu několikrát vrátily s poznámkou, že adresát je neznámý. Po ověřování adresy přes japonský soutěžní úřad a ministerstvo zahraničí (bylo potvrzeno, že adresa, na kterou Úřad korespondenci zasílal, byla již od počátku správná a tato korespondence byla zasílána i v anglickém jazyce) převzala společnost Toshiba oznámení o účastenství až dne 9. 2. 2010. Plnou moc pro tuzemského právního zástupce pak udělila dne 26. 2. 2010. Nahlízet do spisu, činit si výpisy či pořizovat kopie podle § 38 správního řádu však byl účastník řízení oprávněn již od 9. února 2010. Stejně tak po celou dobu řízení byl oprávněn navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy. Správní spis byl (a je) po celou dobu správního řízení přístupný k nahlížení.
247. O nahlížení do spisu účastník řízení poprvé požádal až dne 9. 6. 2010; nahlížení pak proběhlo 17. 6. 2010. Úřad má za to, že účastník řízení měl přinejmenším od února 2010 možnost se dostatečně s podklady obsaženými ve správním spise seznámit, tak jako ostatní účastníci řízení. Vzhledem k výše uvedeným důvodům Úřad žádosti účastníka řízení nevyhověl.

VII.6. Vyjádření Úřadu ke stanoviskům účastníků řízení k podkladům rozhodnutí

Samsung

248. Dne 12. 7. 2010 se účastník řízení seznámil s podklady rozhodnutí a ve stanovené lhůtě podal Úřadu stanovisko k těmto podkladům. Ve svém přípisu ze dne 27. 7. 2010¹⁶³ společnost Samsung zdůrazňuje, že plně spolupracovala s Úřadem a napomohla mu prokázat existenci ujednání v oblasti CRT. Předložila klíčové důkazy pro prokázání existence příslušných ujednání a její spolupráce s Úřadem byla příkladná. Přesto hodlá poněkud upravit některá skutková zjištění učiněná Úřadem.
249. Účastník řízení uvádí, že závěr Úřadu o tom, že společnost Samsung jako mateřská společnost [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...].
250. Úřad na základě podkladů obsažených ve správním spise dospěl k závěru, že společnost [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...]. Navíc je zřejmé, že mateřská společnost Samsung si byla plně vědoma účasti svých dceřiných společností v kartelu, neboť se ho též sama paralelně účastnila. Společnost [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...] tudíž neurčovala své jednání na trhu autonomně, ale byla podřízena dozorujícímu vlivu mateřské společnosti, jejíž pokyny v zásadě uplatňovala.
251. Dle účastníka řízení nebylo počáteční datum účasti společnosti Samsung na CPT ujednáních vztahujících se k Evropě 7. září 1998, jak uvádí Úřad, neboť účastníci této schůzky dali na první straně záznamu o schůzce najevo, že tyto diskuse se netýkají oblastí, včetně Evropy, v nichž účastníci nemohou kontrolovat objem dodávek a

¹⁶³ Viz I. č. 6535 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

ceny. Účastník řízení dále konstatuje, že neexistuje žádný důkaz, že by se společnost Samsung účastnila jakéhokoli *hard-core* ujednání ve vztahu k Evropě [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...]. Před tímto datem mohly ve vztahu k Evropě proběhnout pouze určité omezené výměny informací.

252. Úřad uvádí, že ze zápisu ze schůzky konané ve dnech 7. a 8. 1998¹⁶⁴ (předložený Úřadu společností Chunghwa), které se účastnily společnosti Samsung, Chunghwa, LGE, Orion a Thai-CRT, je zřejmé, že uvedené společnosti mj. diskutovaly své současné ceny v Asii a Evropě a rozhodly o cenách na 4. čtvrtletí 1998 dle velikostí obrazovek. Tato skutečnost vyplývá [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...]. Ze zápisu ze schůzky jasně vyplývá, že ceny CPT v Evropě (v daném případě 14" CPT) byly provázány s určením cen CPT v Asii. Skutečnost, že účastníci schůzky v jejím úvodu vyjádřili úmysl vyloučit z diskusí oblasti, v nichž účastníci nemohou kontrolovat objem dodávek a ceny, včetně Evropy, není relevantní, neboť z obsažené tabulky je evidentní, že v dalším průběhu schůzky ceny pro Evropu diskutovány byly.
253. Ohledně definice geografického trhu společnost Samsung uvádí, že podnikání v oblasti CPT má spíše regionální rozměr (nikoli celosvětový), neboť výrobci CPT jsou činní na regionální úrovni. Tomuto konstatování nasvědčuje existence obchodních bariér a cenových rozdílů mezi Evropou a Asií. Dalším důkazem v tomto ohledu je regionální organizace samotných CPT ujednání.
254. Dle zjištění Úřadu, která se opírají o dokumenty obsažené ve spise, probíhala výroba obrazovek CPT jak v Asii, odkud byly dodávány do Evropy, tak v Evropě (výrobci v mnoha zemích EU). Později řada asijských výrobců CPT otevřela své výrobní závody v Evropě (i z důvodu např. vysokých dovozních cel a antidumpingových opatření). Z asijských účastníků řízení měly výrobní pobočky v Evropě např. společnosti Chunghwa, Samsung, LGE, Panasonic; další z asijských výrobců zřídili v Evropě dceřiné společnosti/divize zabývající se prodejem CPT (podrobněji viz část II. Charakteristika účastníků řízení). Z tohoto hlediska mělo podnikání v oblasti CPT globální rozměr, neboť podnikatelské aktivity asijských účastníků řízení měly odraz i v Evropě (dovoz, výroba, prodej CPT). Dle názoru Úřadu není pro posouzení z hlediska zákona podstatné, zda podnikání v oblasti CPT mělo regionální či globální rozměr, podstatné je, zda se účinek jednání projevil na území České republiky, tj. zda je naplněna teritoriální jurisdikce Úřadu. V tomto směru odkazuje Úřad na kapitolu VI.4. Dopad na území České republiky.
255. Ohledně definice produktového trhu Samsung uvádí, že každý typ a velikost CPT představuje samostatný výrobní trh. Z pohledu tržní poptávky neexistuje prakticky žádná zastupitelnost mezi různými velikostmi CPT a přechod od výroby jedné velikosti/typu televizní obrazovky k jiné vyžaduje další značné investice.
256. Otázkou věcného relevantního trhu se Úřad zabýval v pasáži VI. 1. tohoto rozhodnutí, v níž se rovněž dotýká možnosti případného podrobnější členění CPT dle velikostí či typů. Závěr tohoto vyhodnocení je, že členění trhu CPT na další segmenty by v tomto správním řízení nebylo účelné, neboť by nevedlo k odlišnému právnímu hodnocení. Celý komplex schůzek v průběhu několika let je Úřadem nazírán jako jeden trvající delikt (kterým účastníci řízení porušili zákon č. 63/1991 Sb. a zákon). Z

¹⁶⁴ Viz I. č. 3401 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

důkazů obsažených ve spise je zřejmé, že účastníci schůzek se nezabývali na konkrétním jednání jen jednou velikostí či typem CPT, avšak že předmětem jejich zájmu bylo více velikostí CPT (konkrétně označované v zápisech z jednání). Rovněž je zřejmé, že stejně jako výrobci CPT vyráběli zároveň několik velikostí a typů obrazovek, tak výrobci televizorů vyráběli televizory s různými úhlopříčkami, tudíž poptávali CPT různých velikostí dle svého výrobního sortimentu. Český výrobce televizorů kupoval celou škálu obrazovek od malých až po velké.

257. Dle vyjádření společnosti Samsung měla ujednání dopad pouze na některé druhy/velikosti CPT – nikoli všechny typy/velikosti CPT byly součástí CPT ujednání, různé typy/velikosti CPT byly dotčeny během různých období a po různou dobu trvání. K této poznámce účastníka řízení odkazuje Úřad na své vyjádření v předchozím odstavci a opětovně zdůrazňuje (na základě důkazů ze spisu), že schůzky ohledně široké škály typů a velikostí CPT se konaly průběžně po celé sledované období (jde o jeden trvající delikt). Úřad vymezil relevantní výrobní trh jako trh CPT, jehož součástí je cca 15 typů obrazovek dle velikosti úhlopříčky s možným dalším členěním dle technických parametrů na dalších cca 8 typů (ploché, zakřivené, širokouhlé atd.). V rámci dané právní kvalifikace a vymezeného trhu by nebylo účelné se každou velikostí či typem zabývat samostatně.

258. [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...].

259. Úřad se zabývá vztahem evropských a asijských jednání shora v kapitole IV.5. Shrnutí zjištěných skutečností, na niž zároveň odkazuje. Sám žadatel o leniency vazbu mezi schůzkami v Evropě a Asii připouští, a to jak ve formě sdělování informací z asijských schůzek v Evropě, tak i opačným směrem. Z mnoha zápisů ze schůzek obsažených ve spise vyplývá, že účastníci schůzek projednávali situaci nejen v regionu, kde se schůzka konala, ale rovněž zmiňovali i aktuální stav či výhled v oblasti CPT v dalších teritoriích. Úřad rovněž nepovažuje za nutné striktně oddělovat schůzky v Asii a v Evropě, neboť i cenové ujednání, k němuž došlo na jiném kontinentu, může mít dopad na odlišný geografický trh – např. formou dodávek zboží za cenu, jež byla dohodnuta v Asii, do Evropy. Je zřejmé, že obrazovky se z Asie do Evropy dovážely, resp. s nimi obchodovaly evropské pobočky asijských účastníků řízení. Skutečnost, že účastníci řízení s centrálou v Asii měli pobočky mj. v Evropě (a pracovníci evropských poboček se evropských schůzek účastnili), rovněž nasvědčuje, že o výsledcích schůzek byli v rámci podnikové organizační struktury informováni manažeři z centrály – viz rovněž kapitola VIII. Odpovědnost jednotlivých účastníků řízení.

260. Podle vyjádření společnosti Samsung se určité diskuse týkaly primárně [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...]. To vyplývá z důkazů týkajících se schůzek, zvláště pak ze záznamu o schůzce konané dne 21. listopadu 2003 a 4. prosince 2003, na niž účastníci uzavřeli samostatné dohody [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...].

261. Úřadu je známo (a v rozhodnutí na tuto skutečnost poukazuje), že [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...] výrobci televizorů se po roce 2000 stávali důležitými odběrateli CPT od účastníků řízení. Proto je v zápisech ze schůzek několikrát zmiňován i [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...] trh. Samsung konkrétně poukazuje na dva záznamy ze schůzek z konce roku 2003, avšak sám uvádí, že zde bylo dosaženo dvou ujednání, jednoho pro [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...] a jednoho pro zbytek Evropy. Konkrétní obsah

projednávaných témat na dvou uváděných schůzkách je podrobně popsán v části IV.3. Popis důkazů o kartelu v oblasti CPT. Úřad konstatuje, že na předmětných schůzkách tři zúčastnění soutěžitelé jednali mj. o cenách CPT pro evropský trh. Pokud jednali o cenách i pro [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] odběratele, není pro posouzení učiněné Úřadem významné.

Panasonic/MTPD

262. Dne 13. 7. 2010 se tito účastníci řízení seznámili s podklady rozhodnutí a ve stanovené lhůtě podali Úřadu stanovisko k těmto podkladům. Ve svém přípisu ze dne 28. 7. 2010¹⁶⁵ uvádějí, že Úřad ve Výhradách nesprávně hodnotil účast obou společností na jednáních a neprokázal, že se obě společnosti účastnily zakázané dohody o určení cen CPT, která vedla nebo mohla vést k narušení hospodářské soutěže na území ČR. Společnosti Panasonic a MTPD nikdy neprodávaly CPT v ČR třetímu subjektu a byly ve skutečnosti hlavními oběťmi případného protisoutěžního jednání. Společnost Panasonic se neúčastnila vícestranných jednání s dalšími účastníky správního řízení (včetně evropských CPT jednání). V případě dvoustranných jednání, jichž se Panasonic zúčastnil, nešlo o jednání týkající se ČR. Společnost MTPD se nikdy neúčastnila evropských vícestranných jednání. Jediná vícestranná jednání, jichž se společnost MTPD účastnila, byla asijská vícestranná jednání, přičemž případné cenové diskuse se týkaly pouze jihoasijských zákazníků.
263. Jak Úřad vysvětluje již výše, neodděluje schůzky konané v Asii a Evropě, neboť pro to není důvod. Úřad považuje všechny dílčí schůzky uskutečněné v rámci Evropy či Asie, ať bilaterální či multilaterální, za součást jednoho trvajících deliktu (viz výše). Společnost Panasonic se účastnila, což sama přiznává, dvoustranných jednání se svými konkurenty, společnostmi Samsung a Chungghwa. Kromě výměny citlivých obchodních informací byly předmětem diskusí i ceny CPT. Záznamy o těchto kontaktech (viz správní spis) svědčí dostatečně o zapojení společnosti Panasonic do kartelu. Společnost MTPD pak byla pravidelným účastníkem vícestranných jednání v Asii již od svého vzniku až do konce Úřadem posuzovaného období. Rovněž sama společnost MTPD nijak nerozporuje skutečnost, že by se schůzek s dalšími výrobci CPT neúčastnila. Úřad tak má dostatečné důkazy svědčící o účasti obou společností na jednáních s konkurenty průběžně po celé období.
264. Obě uvedené společnosti rovněž namítají, že Úřad ve Výhradách k dohodě neprokázal vzájemnou souvislost mezi asijskými a evropskými jednáními účastníků správního řízení a neprokázal dopady údajného protisoutěžního jednání na území ČR, neboť tito účastníci řízení nikdy neprodávali CPT v ČR třetím osobám. Vypořádání této námítky je obsaženo výše. Souvislost mezi asijskými a evropskými jednáními Úřad popisuje v bodě 258 tohoto rozhodnutí. Navíc uvádí, že na schůzkách byly často probírány obecně ceny, za něž mají být CPT prodávány (bez ohledu na geografickou oblast).¹⁶⁶ K prokázání dopadu dohody na území ČR (a tím užití teritoriální jurisdikce Úřadu) Úřad uvádí, že dohoda musí být alespoň způsobila hospodářskou soutěž na trhu ČR narušit. Vyhodnocení dopadu je konkrétně a podrobně provedeno v kapitole VI.4. Dopad na území České republiky, na niž Úřad odkazuje. Názor účastníků řízení, že vztah k ČR mohou vykazovat pouze evropská vícestranná jednání, není ničím

¹⁶⁵ Viz I. č. 6614 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

¹⁶⁶ CPT se z Asie do Evropy pro potřeby evropských výrobců televizorů dovážely.

podložen a není důvodný. Obecně platí, že i jednání v jiném geografickém teritoriu (na jiném světadíle) může mít dopad na národní trh, i když tento konkrétní národní trh není na jednání výslovně zmíněn. Důvodem je globalizace ekonomiky, provázanost firem, koncernové uspořádání soutěžitelů či celosvětová působnost nadnárodních firem. Panasonic byl jedním ze soutěžitelů, který se schůzek dlouhodobě účastnil a nikdy se od nich nedistancoval.

265. Společnosti Panasonic i MTPD uvádějí, že nedodávaly CPT na území ČR třetím osobám, tudíž se nemohly účastnit dohody o určení cen ve vztahu k ČR. Skutečnost, že Panasonic dodával v ČR pouze společnosti ze své skupiny, Úřad nikterak nezpochybuje. Jak již Úřad uváděl výše, kartelu v oblasti CPT se účastnili téměř všichni významní výrobci CPT. Kartel měl vliv na všeobecnou úroveň prodejních cen v Evropě a bez zapojení všech výrobců by nemohl fungovat. Z tohoto důvodu má Úřad za to, že kartel ovlivnil ceny pro všechny evropské výrobce televizorů, včetně českých (minimálně dva tuzemští výrobci obrazovky poptávali). Zákon pak postihuje i možné/potenciální narušení soutěže, i když by nemělo skutečný negativní dopad na soutěž.
266. Společnost Panasonic poukazuje na to, že na schůzkách, jichž se účastnila, docházelo pouze k výměně informací a nikoli k cenovým dohodám. Úřad má za to, že Panasonic, i když se účastnil jen některých schůzek, věděl nebo si přinejmenším musel být vědom toho, že jeho schůzky s konkurenty jsou nezákonné. Zápisy ze schůzek navíc dokládají, že zástupci společnosti Panasonic na dvoustranných jednáních byli informováni o realizaci dohod mezi dalšími výrobci CPT, tj. o zvyšování cen včetně jejich konkrétní úrovně.¹⁶⁷ Z dalších zápisů z jednání pak vyplývá, že docházelo i ke vzájemné výměně informací o cenách.¹⁶⁸ Popis jednotlivých schůzek, jichž se Panasonic účastnil, je obsažen v části IV.3. Popis důkazů o kartelu v oblasti CPT.
267. Pokud jde o společnost MTPD, ta potvrzuje, že se účastnila od dubna 2003 (po svém vzniku) vícestranných schůzek v Asii (SML a ASEAN jednání), a to i ohledně cen (pro asijský trh), avšak dle stanoviska této společnosti nemohly mít asijské schůzky dopad v České republice, neboť zápisy ze schůzek neodkazují na ČR.
268. O účasti společnosti MTPD na schůzkách shromáždil Úřad důkazy v podobě několika zápisů z jednání, jež svědčí o její pravidelné a časté účasti (cca 6x v průběhu ročního období). Zápisy ze schůzek odkazují i na evropský trh.¹⁶⁹
269. Společnosti Panasonic a MTPD dále namítají, že Úřad není ve správním řízení oprávněn aplikovat § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb., resp. zákona č. 143/2001 Sb. a není tak dána jeho pravomoc k vedení správního řízení. Z popisu šetřeného protisoutěžního jednání vyplývá, že jde o jednání s komunitárním prvkem – Úřad tak byl dle čl. 3 odst. 1 Nařízení č. 1/2003 povinen k aplikaci čl. 81 SES, resp. čl. 101 SFEU. Dle účastníků řízení nemůže být trvajícím soutěžním delikt, vzhledem k sankčnímu charakteru řízení před Úřadem, uměle rozdělen na různé části/období, např. na část před a po přistoupení k EU. Na základě toho musí mít soutěžní úřad, který má

¹⁶⁷ Např. viz zápis z jednání dne 21. 6. 2000. Panasonic pak reagoval slibem, že rovněž oznámí zvýšení cen.

¹⁶⁸ Např. viz zápis z jednání dne 9. 10. 2001, 30. 7. 2002.

¹⁶⁹ Např. zápis z jednání dne 16. 3. 2004.

pravomoc šetřit protisoutěžní jednání dle právě platných procesních pravidel (zde Komise), pravomoc šetřit a příp. sankcionovat celé protisoutěžní jednání.¹⁷⁰ Dle čl. 11 odst. 6 Nařízení č. 1/2003 zaniká příslušnost národního soutěžního orgánu, pokud ve stejné věci a podle stejného ustanovení SES, resp. SFEU zahájí šetření Komise. Komise zahájila šetření v oblasti CPT v listopadu 2007, Úřad zahájil předmětné správní řízení až 21. 1. 2009. Úřad tak od samého počátku nebyl oprávněn předmětné správní řízení zahájit. Povinnost Úřadu k aplikaci čl. 11 odst. 6 Nařízení č. 1/2003 potvrzuje i skutečnost, že tento právní předpis má procesní charakter – Úřad byl k jeho aplikaci povinen i na základě zásady, že na řízení je třeba aplikovat procesní předpisy účinné v době zahájení řízení.

270. Úřad uvádí, že jednáním účastníků řízení se zabýval pouze do 30. 4. 2004, tedy do vstupu ČR do EU, a proto neaplikoval čl. 81 SES, resp. čl. 101 SFEU, který má dle Úřadu hmotněprávní charakter. Pokud Úřad v daném případě neaplikuje čl. 81 SES, resp. čl. 101 SFEU, nemůže ani použít pravidla o jeho provádění stanovená Nařízením č. 1/2003. Úřad zdůrazňuje, že dané správní řízení vede výhradně pro možné porušení § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 sb., resp. § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb. Z tohoto důvodu je Úřad jediným příslušným orgánem, který je oprávněn vést řízení pro porušení vnitrostátního soutěžního práva. Čl. 11 odst. 6 Nařízení č. 1/2003 proto nelze použít. Úřad má tedy za to, že okamžik vstupu ČR do EU nebrání tomu, aby Úřad postihl dle vnitrostátních právních předpisů protiprávní jednání, ke kterému došlo na území ČR před jejím přistoupením.
271. Dle účastníků řízení Úřad nesměl zahájit souběžné správní řízení s řízením již zahájeným Komisí ve stejné věci také na základě zásady zákazu dvojího trestání za tutéž věc (*ne bis in idem*). Účastníci řízení odkazují na zmíněný rozsudek Krajského soudu v Brně ve věci *PISU* ze dne 25. 6. 2008, který tento závěr podporuje. V současnosti je aplikace uvedené zásady předmětem rozhodování o předběžné otázce Soudním dvorem, která je dle účastníků řízení pro vedení předmětného správního řízení zásadní, Úřad proto měl správní řízení až do konečného rozhodnutí Soudního dvora přerušit.
272. Úřad je toho názoru, že mu nic nebrání v tom, postihnout jednání účastníků řízení do data vstupu ČR do EU, neboť do tohoto data Komise nemůže postihnout deliktní jednání ve vztahu k ČR a mohlo by to být považováno za neoprávněný výkon extraterritoriální jurisdikce. Pravomoc Komise postihnout deliktní jednání na poli hospodářské soutěže se totiž váže výlučně k teritoriu členských států EU, ve vztahu k území ČR to pak znamená, že Komise může postihovat deliktní jednání soutěžitelů od 1. 5. 2004. Úřad dále uvádí, že sankcionování „téhož“ mezinárodního kartelu v rámci různých jurisdikcí nepředstavuje porušení zásady *ne bis in idem*. Oba orgány pro hospodářskou soutěž (tzn. Komise a Úřad) se sice zabývají tímž globálním jednáním, ovšem každý se zabývá teritoriálně, příp. temporálně jinými následky tohoto jednání – nedošlo tedy k porušení této zásady. Ze strany Úřadu nedošlo k opětovnému posouzení a sankcionování téhož, neboť Komise nebyla a není oprávněna posuzovat dopady protisoutěžního jednání (byť globálního charakteru) na území ČR před 1. 5. 2004.

¹⁷⁰ V této souvislosti účastníci řízení odkazují na rozsudek Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Ca 22/2007 ze dne 25. 6. 2008 ve věci *PISU*.

273. K námitce účastníků řízení, že Úřad měl správní řízení až do konečného rozhodnutí Soudního dvora přerušit, Úřad uvádí, že přerušování řízení je zásadně fakultativním institutem, kterého správní orgán může, avšak (až na výjimky) nemusí využít. Z důvodů, na základě kterých je možné řízení přerušit, přichází v daném případě v úvahu pouze situace, kdy probíhá řízení o předběžné otázce nebo pokud správní orgán dal k takovému řízení podnět dle § 57 správního řádu. Předběžnou otázkou ve smyslu § 57 správního řádu je taková otázka, kterou nepřísluší rozhodovat správnímu orgánu, který vede správní řízení, současně však na rozhodnutí této otázky závisí vydání rozhodnutí ve věci. Úřad má za to, že v daném případě nejsou předpoklady pro přerušování správního řízení naplněny, neboť Úřadu přísluší posoudit, zda posuzované jednání účastníků řízení je deliktem dle zákona o ochraně hospodářské soutěže.
274. Účastníci řízení dále poukazují na to, že po značnou část správního řízení neměli přístup k převážné většině důkazů. Všechny informace obsažené v žádostech o leniency, které jsou ve správním spise zakryty jako obchodní tajemství, jako celek definici obchodního tajemství nenaplnují. Účastníci řízení dále namítají, že pokud jsou v žádosti o leniency uvedeny informace o účastnících řízení a jejich údajném protisoutěžním jednání, nemohou být takové informace chráněny Úřadem jako obchodní tajemství žadatele o leniency. Účastníci řízení dále uvádějí, že Úřad přislíbil¹⁷¹ zpřístupnit veškeré části správního spisu, kterými bude prováděn důkaz, nejpozději v době vydání Výhrad, zpřístupnil je však až dne 18. 6. 2010. Úřad dále pochybil tím, že při nahlížení do správního spisu dne 18. 6. 2010 odepřel účastníkům řízení právo činit si výpisy/kopie částí správního spisu obsahujících obchodní tajemství a rovněž pochybil při seznámení účastníků řízení s podklady rozhodnutí, kdy Úřad opětovně neumožnil účastníkům řízení, aby si činili výpisy/kopie z částí správního spisu, které obsahovaly žádosti společností Samsung a Chunghwa o leniency, včetně učiněných ústních podání. Z těchto částí spisu účastníci řízení obdrželi pouze shrnutí bez obchodního tajemství, která byla zcela nedostatečná. Účastníci řízení rovněž namítají, že v případě dokumentů označených společností Chunghwa za její obchodní tajemství, měl rozhodnout Úřad, zda představují obchodní tajemství či nikoli.
275. K výše uvedeným námitkám Úřad odkazuje zejména na své vyjádření v bodech 217 až 2276 tohoto rozhodnutí a konstatuje, že účastníci řízení měli po celou dobu vedení předmětného správního řízení možnost v souladu se správním řádem využívat svá procesní práva, zejména práva nahlížet do spisu a vyjadřovat v řízení své stanovisko, čehož průběžně využívali. Kompletní správní spis včetně podkladů tvořících obchodní tajemství pak byl v režimu dle § 38 odst. 6 správního řádu k dispozici účastníkům řízení po sdělení Výhrad, konkrétně v týdnu od 14. 6. 2010, o čemž Úřad účastníky řízení informoval dopisem ze dne 7. 6. 2010.¹⁷² Účastníky řízení uvedený termín nahlížení do spisu pak byl Úřadem stanoven na základě jejich telefonické žádosti. Nejpozději při seznámení s podklady rozhodnutí byly účastníkům řízení zpřístupněny k nahlížení a příp. pořizování výpisů/kopií všechny dokumenty ze správního spisu, které tvořily podklady pro vydání rozhodnutí. Úřad má za to, že

¹⁷¹ V usnesení Úřadu ze dne 23. 11. 2009 - viz bod 218 tohoto rozhodnutí.

¹⁷² Viz I. č. 6006 spisu sp. zn. S13/2009/KD.

účastníci řízení měli možnost dostatečně se s podklady obsaženými ve spise seznámit, o čemž svědčí i jejich obsáhlá vyjádření k podkladům rozhodnutí.

276. Účastníci řízení dále uvádějí, že Úřad vždy požaduje od všech účastníků řízení podklady i ve verzi bez obchodního tajemství. Správní spis však verzi žádosti o leniency skupiny Samsung a Chunghwa bez obchodního tajemství až do umožnění nahlédnutí do úplného správního spisu neobsahoval. Takový postup ukazuje nerovné zacházení s účastníky předmětného správního řízení.
277. Úřad zdůrazňuje, že stejný procesní postup uplatňuje rovněž vůči všem účastníkům řízení, ani společnosti Samsung či Chunghwa nemohly nahlížet do těch částí spisu, jež představují obchodní tajemství jiných účastníků řízení. Účastníci řízení měli k dispozici výtahy z leniency žádostí, z nichž si mohli činit výpisy nebo kopie (viz výše); pokud by Úřad obdržel leniency žádost od dalšího účastníka řízení, nakládal by s jejím obsahem za stejných podmínek. Úřad důsledně zachovává zásadu rovnosti účastníků řízení, jak plyne zejména z § 7 správního řádu.
278. Účastníci rovněž namítají, že Úřad se v předmětném správním řízení nemůže při zpřístupňování správního spisu odvolávat na Nařízení č. 1/2003, když předmětné správní řízení vede pro možné porušení § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb., resp. zákona č. 143/2001 Sb. V takovém případě má postupovat pouze podle českých procesních předpisů, zejména dle zákona o ochraně hospodářské soutěže a správního řádu. V žádném z těchto předpisů není upraveno speciální zacházení s žádostí o leniency, zejména tato žádost není vyloučena z nahlížení do správního spisu nebo jinak chráněna.
279. Úřad k této námitce uvádí, že předmětné správní řízení vede pro možné porušení zákona č. 63/1991 Sb., resp. zákona č. 143/2001 Sb. a postupuje dle národních procesních předpisů. Úřad však zároveň svým postupem nesmí ohrozit šetření probíhající před Komisí či jiným soutěžním úřadem členského státu EU, tedy musí si počínat tak, aby řádně fungovala vzájemná spolupráce v rámci Evropské soutěžní sítě. Primární právo Evropských společenství zakotvilo v čl. 4 odst. 3 Smlouvy o EU zásadu efektivity. Podle této zásady jsou členské státy povinny přijmout všechna vhodná opatření za účelem zajištění plného účinku práva EU¹⁷³, resp. mají povinnost zajistit, že aplikace vnitrostátního práva nesmí vést k znemožnění nebo ztížení uplatňování komunitárních pravidel.¹⁷⁴
280. Dle účastníků řízení jsou důkazy, na které Úřad odkazuje ve Výhradách, pouze obecné povahy a nejsou s to prokázat dohodu o cenách CPT na území ČR. Úřad při prokazování údajného protisoutěžního jednání porušil zásadu materiální pravdy, neboť Výhrady neobsahují vysvětlení, jakým způsobem se důkazy obsažené ve správním spise vztahují k ČR. Účastníci řízení rovněž namítají, že Úřad neshromáždil žádné důkazy týkající se protisoutěžního jednání na území ČR, zejména pro posouzení jeho dopadů na území ČR. Celé posouzení protisoutěžního jednání je založeno pouze na domněnkách a předpokladech Úřadu.

¹⁷³ Rozsudek Soudního dvora v případě 68/88 ve věci *Komise v. Řecko* [1989], s. 2965, odst. 23.

¹⁷⁴ Rozsudek Soudního dvora v případě C-212/04 ve věci *Adeneler a další*, [2006] ECR I-6057, odst. 95; rozsudek Soudního dvora v případě C-312/93 ve věci *Peterbroeck*, [1995] ECR I-4599, odst. 12 - srov. rozhodnutí předsedy Úřadu č.j. ÚOHS-R32/2010/HS-9702/2010/310/JMa ze dne 8. 7. 2010.

281. Úřad uvádí, že za účelem zjištění všech dostupných relevantních informací týkajících se trhu CPT v ČR oslovil tuzemské výrobce televizorů a televizních obrazovek a ČSÚ. Další informace má Úřad k dispozici od účastníků řízení. Vyhodnocením dopadu posuzované dohody na území ČR se Úřad podrobně zabýval v kapitole VI.4. Dopad na území České republiky, na kterou odkazuje.
282. Dle účastníků řízení, vzhledem k tomu, že důkazy poskytnuté Úřadu v předmětném správním řízení společnostmi Samsung a Chunghwa, byly poskytnuty v rámci žádostí o leniency, jsou účelové a nepostačují k prokázání údajného protisoutěžního jednání účastníků řízení, neboť byly Úřadu poskytnuty za účelem dosažení plného nebo částečného snížení pokuty. Úřad by proto měl k těmto důkazům přistupovat s obezřetností a ověřovat jejich správnost.
283. K této námitce Úřad uvádí, že popis jednání konkurentů v oblasti CRT se v prohlášení obou žadatelů o leniency z velké části shoduje a vzájemně koresponduje. Tato prohlášení byla podepřena písemnými důkazy o jednáních konkurentů v oblasti CRT, a to interními zápisy z jejich schůzek pořízenými zaměstnanci společností Samsung a Chunghwa. Rovněž tyto zápisy ze schůzek jsou podobné např. v datu konání, zúčastněných osobách, projednávaných tématech. Úřad dále poukazuje na komunitární judikaturu, ze které vyplývá, že pokud soutěžitel učiní prohlášení, které svědčí proti jeho zájmům, lze obecně takovéto prohlášení považovat za obzvláště věrohodné.¹⁷⁵ Úřad tak má za to, že zejména prohlášení druhého žadatele o leniency lze přisuzovat značnou věrohodnost s ohledem na hrozbu uložení (být sníženo) sankce za protisoutěžní jednání. Při posuzování skutečného stavu věci v daném správním řízení Úřad vycházel rovněž ze sdělení ostatních účastníků řízení a dalších důkazů, jež jsou popsány a zhodnoceny v tomto rozhodnutí.

Philips

284. Na základě seznámení účastníka řízení s podklady rozhodnutí, které proběhlo dne 16. 7. 2010¹⁷⁶, se tento účastník řízení vyjádřil přípisem ze dne 30. 7. 2010, ve kterém uvádí, že je přesvědčen, že žádný z předložených důkazů či tvrzení neopravňuje Úřad k závěru o účasti společnosti Philips na nezákonném jednání před 1. 7. 2001. I kdyby k participaci účastníka řízení na nezákonném jednání před 1. 7. 2001 skutečně došlo (což účastník řízení popírá), poukazuje opakovaně na konstantní judikaturu správních soudů, dle níž v okamžiku, kdy již nemůže být účastníku řízení uložena pokuta, nelze s příslušným účastníkem vést správní řízení. Pokud Úřad nezastaví ve vztahu k účastníkovi řízení správní řízení, meritorní rozhodnutí Úřadu bude nezákonné, resp. nicotné.
285. K této námitce se již Úřad vyjádřil v bodech 238 až 240 tohoto rozhodnutí, na které odkazuje.
286. Účastník řízení dále uvádí, že vzhledem k tomu, že považuje postup Úřadu, který nadále se společností Philips vede správní řízení, za nezákonný, podal proti tomuto nezákonnému zásahu ze strany Úřadu žalobu dle § 82 a násl. soudního řádu

¹⁷⁵ Viz rozhodnutí Tribunálu ve spojených případech T-67, 68, 71 a 78/00 ve věci *JFE Engineering Corp. („Seamless Steel Tubes“)*, [2004], ECR II-2501, odst. 206 a 210.

¹⁷⁶ Viz l. č. 6856 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

správního spojenou s návrhem na vydání předběžného opatření.¹⁷⁷ Účastník řízení navrhuje, aby nevyhoví-li návrhu účastníka řízení na zastavení správního řízení, Úřad správní řízení přerušil a vyčkal s vydáním rozhodnutí do okamžiku, kdy bude Krajským soudem v Brně rozhodnuto o jeho žalobě. Pouze v rámci rozhodnutí Krajského soudu v Brně bude totiž postaveno najisto, zda je správní řízení vedeno s účastníkem řízení zákonně či nikoliv, a proto se jedná o řízení o předběžné otázce ve smyslu § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu.

287. K námitce nezákonnosti vedení řízení Úřad uvádí, že řízení bylo zahájeno a je vedeno Úřadem, co by věcně příslušným orgánem, a to v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a zákona a rovněž i základními zásadami pro činnost správních orgánů, jak vyplývají z hlavy II. správního řádu. Úřad dále uvádí, že veškeré důsledky postupu Úřadu se projeví v jeho rozhodnutí, jehož přezkum, včetně procesního postupu Úřadu, je garantován opravnými prostředky v rámci správního procesu a ochranou ve správním soudnictví. Nadto dle judikatury správních soudů¹⁷⁸ ani ochrana před případným nezákonným zásahem nemůže úplně negovat vedení správního řízení, resp. v rámci této ochrany nelze úplně zamezit vedení správního řízení. Účelem žaloby proti nezákonnému zásahu obecně není přezkum procesního postupu správního orgánu ve správním řízení. K tomu slouží možnost podat proti rozhodnutí, v jehož vydání zpravidla vedení řízení vyústí, správní žalobu. Tato možnost účastníku řízení zůstává zachována. Za nezákonný zásah tedy v žádném případě nelze považovat postup Úřadu (zde vedení správního řízení s účastníkem), při kterém Úřad využívá/využíval svá procesní oprávnění vyplývající ze zákona, proto zastavení řízení není vůbec na místě. Dále má Úřad za to, že v daném případě nejsou ani naplněny předpoklady pro přerušování správního řízení z důvodu řízení o předběžné otázce (viz výše). K tomu Úřad dodává, že přerušování správního řízení by naopak vedlo k nedůvodným průtahům a bylo by v rozporu se zásadou, že správní orgány jsou povinny vyřizovat věci bez zbytečných průtahů (viz § 6 odst. 1 správního řádu).
288. Účastník řízení žádá Úřad, aby se do okamžiku nabytí právní moci rozhodnutí ve správním řízení zdržel šíření informací, že účastník řízení uzavřel a plnil zakázanou dohodu o určení cen CPT, která vedla k narušení hospodářské soutěže na trhu CPT v ČR, a to prostřednictvím tiskových zpráv, zveřejněním nepravomocného rozhodnutí či jakoukoli jinou formou. Do doby vydání pravomocného rozhodnutí je třeba ctít zásadu presumpce nevinny.
289. K tomu Úřad uvádí, že dle § 20 odst. 1 písm. b) zákona Úřad zveřejňuje svá pravomocná rozhodnutí. Ohledně zveřejňování dalších informací o řízení Krajský soud v Brně ve svém usnesení sp. zn. 62 Af 46/2010 ze dne 5. srpna 2010 uvedl, že Úřad může informovat o výsledcích své rozhodovací činnosti, např. že je řízení vedeno, pro jaké podezření, v jakém stadiu se řízení nachází, jak bylo rozhodnuto, zda je rozhodnutí pravomocné apod. Zákaz „šíření“ informací by ve skutečnosti bylo zákazem, aby Úřad o své činnosti informoval. Účastník řízení ostatně předjímá budoucí jednání Úřadu, k němuž doposud nedošlo.

¹⁷⁷ Krajský soud v Brně rozhodl v řízení o žalobě před nezákonným zásahem správního orgánu o návrhu společnosti Philips na vydání předběžného opatření usnesením sp. zn. 62 Af 46/2010 ze dne 5. srpna 2010 tak, že návrh společnosti Philips na vydání předběžného opatření se zamítá.

¹⁷⁸ Srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 Aps 6/2007 ze dne 17. 4. 2009.

LG Electronics

290. Dne 22. 7. 2010 se účastník řízení seznámil s podklady rozhodnutí a ve stanovené lhůtě podal Úřadu přípisem ze dne 30. 7. 2010¹⁷⁹ stanovisko k těmto podkladům. Účastník řízení opakovaně nesouhlasí s tvrzením Úřadu, že není povinen okamžitě ukončit řízení vedené proti účastníkovi řízení a že může v rozhodnutí deklarovat porušení zákona č. 63/1991 Sb., aniž by při tom současně uložil pokutu. Dle účastníka řízení je Úřad povinen okamžitě zastavit správní řízení s účastníkem řízení z důvodu promlčení. Za poslední den jakéhokoliv tvrzeného deliktu účastníka řízení musí být považován 30. červen 2001, kdy LGE převedl své podnikání v oblasti CRT na společný podnik. Dne 30. června 2001 byl v účinnosti zákon č. 63/1991 Sb., údajný delikt účastníka řízení proto musí být posouzen dle zákona č. 63/1991 Sb., dle kterého činí promlčecí doba pro uložení pokuty maximálně tři roky. Promlčecí lhůta tak uplynula 1. července 2004. K promlčení účastník řízení dále uvádí, že podle zákona o přestupcích je správní orgán povinen řízení zastavit, jakmile zjistí, že došlo k promlčení, a tentýž princip musí platit i u ostatních správních deliktů. V této souvislosti účastník řízení uvádí, že i kdyby s ním Úřad nebyl povinen řízení zastavit z důvodu promlčení, musel by ho zastavit, protože za protisoutěžní jednání podle zákona č. 63/1991 Sb. nemůže uložit pokutu. Na podporu svého tvrzení odkazuje na judikaturu českých soudů. Jakýkoliv jiný postup, např. vydání rozhodnutí deklarujícího vinu bez uložení sankce, by byl nezákonný a rozhodnutí Úřadu by bylo nicotné.
291. K těmto námitkám i účastníkem řízení citované judikatuře se již Úřad vyjádřil v předchozích pasážích, zejména v bodech 229, 230 a 238-240 tohoto rozhodnutí, na které Úřad odkazuje.
292. Účastník řízení poukazuje na to, že Úřad v bodě 190 Výhrad nesprávně prohlašuje, že protisoutěžní jednání účastníků řízení je posuzováno jako trvající správní delikt, k porušování soutěžního práva ze strany všech (včetně LGE) účastníků řízení tedy došlo jedním skutkem jak za účinnosti zákona č. 63/1991 Sb., tak zákona č. 143/2001 Sb.
293. Úřad vede správní řízení pro období od roku 1998 do 30. 4. 2004, tj. pro porušení zákona č. 63/1991 Sb. a zákona č. 143/2001 Sb. Úřad ve Výhradách obecně konstatoval, že jednání účastníků řízení posuzuje jako jeden trvající soutěžní delikt, tj. že porušení zákona č. 63/1991 Sb. a zákona Úřad hodnotí jako nepřetržité po celé šetřené období. Dále Úřad uvádí, že délka účasti v kartelu byla u jednotlivých účastníků řízení rozdílná, což je zohledněno a specifikováno ve výroku rozhodnutí a dále v jeho odůvodnění (zejména v kapitole Odpovědnost jednotlivých účastníků řízení). Z těchto částí rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že za poslední den účasti společnosti LGE na posuzovaném kartelu Úřad považuje 30. červen 2001 a jeho jednání ve správním řízení tak posuzuje výhradně dle zákona č. 63/1991 Sb.
294. Účastník řízení má dále za to, že současné řízení proti němu odporuje zásadě hospodárnosti řízení, protože jeho jediným výsledkem, pokud vůbec, může být historická deklarace porušení zákona č. 63/1991 Sb., které skončilo před více než 9

¹⁷⁹ Viz I. č. 6931 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

lety a za které Úřad nemůže uložit pokutu. Navíc účastník řízení již na daném trhu nepůsobí více než 9 let a samotný trh CRT téměř přestal existovat.

295. K tomu Úřad uvádí, že pokud se ve správním řízení prokáže, že došlo k protisoutěžnímu jednání, je Úřad povinen takové jednání do budoucna zakázat (viz výše uvedený rozsudek NSS sp. zn. 7 Afs 7/2008).
296. LGE dále uvádí, že kartel nemohl mít vliv na území ČR, dokud se k němu nepřipojili dva hlavní evropské výrobci CRT – společnosti Thomson a Philips, a to vzhledem k jejich obrovským tržním podílům a silnému postavení v Evropě. Důkazy svědčí o účasti těchto dvou společností na schůzkách až od roku 1999. Kartel CRT mohl mít vliv na evropské trhy (včetně českého trhu) až od 21. září 1999, kdy do něj vstoupily společnosti Thomson a Philips, nikoliv již od roku 1998, jak tvrdí Úřad.
297. Úřad ve výroku tohoto rozhodnutí deklaroval na základě důkazů obsažených ve správním spisu, že společnost Thomson porušila zákon č. 63/1991 Sb. od 25. 3. 1999 a společnost Philips od 21. 9. 1999. Kartel však započal již dříve (Úřad má důkazy spadající časově až do roku 1998), přestože někteří výrobci se nezákonného jednání začali účastnit až později. Tato skutečnost je zohledněna ve výroku rozhodnutí (v části I. a) a odůvodněna v dalších částech rozhodnutí. Na tomto místě Úřad opět konstatuje, že dovozuje dopad kartelu na území ČR již od počátku kartelu (od roku 1998), neboť již od tohoto roku byly prodejní ceny CPT ovlivněny, přičemž tyto CPT se z Asie vyvážely.

Toshiba

298. Účastník řízení opakovaně namítá, že správní řízení, které proti němu Úřad zahájil, je v rozporu s § 46 odst. 1 správního řádu. Dle účastníka řízení nepředstavuje § 47 správního řádu, dle kterého Úřad vůči němu postupoval, další způsob zahájení správního řízení, nýbrž stanoví, jak postupovat v situacích, kdy se stal někdo účastníkem řízení vedeného z moci úřední až po jeho zahájení (jedná se zejména o účastníky řízení dle § 27 odst. 2 a 3 správního řádu). Dle účastníka řízení je společnost Toshiba účastníkem řízení dle § 27 odst. 1 písm. b) správního řádu, u této kategorie účastníků však zákon nepřipouští, aby bylo řízení zahájeno jinak než oznámením podle § 46 odst. 1 správního řádu. Na účastníka řízení nelze použít ani procesní postup podle § 46 odst. 2 správního řádu, neboť nebyl ve skupině účastníků řízení, vůči kterým směřovalo zahájení řízení v lednu 2009. Úřad proto měl vůči účastníkovi řízení zahájit nové správní řízení oznámením podle § 46 odst. 1 správního řádu. Účastník řízení se tak domnívá, že vůči němu nebylo správní řízení zahájeno a nemůže být vůči němu vydáno rozhodnutí.
299. K této námitce účastníka řízení Úřad odkazuje na své vyjádření zejména v bodech 242 a 243 tohoto rozhodnutí a doplňuje, že z § 47 správního řádu nevyplývá, že se toto ustanovení použije pouze na účastníky řízení vymezené v § 27 odst. 2 a 3 správního řádu, je tedy aplikovatelné na všechny skupiny účastníků řízení, které § 27 správním řádu rozlišuje (tj. i na účastníky řízení dle § 27 odst. 1).
300. Účastník řízení tvrdí, že vzhledem k tomu, že v oblasti obrazovkových elektronek zahájila řízení Komise, již Úřad nemůže zahájit řízení v téže věci, neboť by šlo o porušení ústavní zásady *ne bis in idem* a příslušných ustanovení Nařízení č. 1/2003.

Dle účastníka řízení neobstojí argument Úřadu, že zkoumal účinky téhož kartelového jednání jako Komise ve vztahu k ČR před 1. květnem 2004. Dle účastníka řízení čl. 3 a 11 odst. 6 Nařízení č. 1/2003 společně zbavují vnitrostátní soutěžní úřad pravomoci použít vnitrostátní právo samostatně na dohodu, která může ovlivnit obchod mezi členskými státy, a to proto, že pokud Komise zahájí řízení ve smyslu čl. 11 odst. 6 Nařízení č. 1/2003, vnitrostátní soutěžní úřad již nemůže postupovat dle čl. 3 odst. 1 Nařízení č. 1/2003, aby aplikoval evropské soutěžní právo. Dle účastníka řízení není podstatné, že k údajnému kartelovému jednání (resp. jeho podstatné části) mělo dojít v době, kdy ČR ještě nebyla členem EU. Soudní dvůr ve věci C-328/08 P, *SGL Carbon AG v Commission* konstatoval, že zásada *ne bis in idem* se nepoužije v situaci, kdy soutěžní úřady třetích států aplikují své právo v rámci své vlastní jurisdikce, ČR nelze považovat za třetí zemi pro účely aplikace zásady *ne bis in idem*.

301. K námitce týkající se zásady *ne bis in idem* Úřad odkazuje na své vyjádření zejména v bodě 272 tohoto rozhodnutí. Úřad zdůrazňuje, že správní řízení není vedeno pro porušení čl. 81 SES, resp. čl. 101 SFEU, Nařízení č. 1/2003 se tedy neaplikuje. Úřad v daném správním řízení posuzuje protisoutěžní jednání účastníků řízení výhradně podle českého práva, k jehož aplikaci je oprávněn pouze Úřad. Účastníkem řízení citovaná judikatura uvedené závěry Úřadu nezpochybňuje.
302. Účastník řízení namítá, že Úřad porušil jeho právo na obhajobu, když mu neposkytl plný přístup ke spisu, zejména mu znemožnil pořídit si kopie a činit výpisy z protokolů o ústních podáních žadatelů o leniency a dalších dokumentů, které tvořily jejich součást, na které Úřad ve Výhradách odkazoval a provedl jimi důkaz. Účastník řízení dále namítá, že písemná vysvětlení, tabulky a komentáře poskytnuté žadateli o leniency nepředstavují obchodní tajemství, neboť se netýkají jejich obchodní činnosti, ale spíše poskytují vysvětlení a komentář k předloženým důkazům. V této souvislosti účastník řízení poukazuje na skutečnost, že Komise obecně považuje informaci, která je starší 5 let za informaci, která ztratila svoji důvěrnou povahu. Úřad rovněž porušil právo účastníka řízení na obhajobu tím, že mu určil nedostatečný čas k vyjádření k podkladům rozhodnutí. V této souvislosti účastník řízení odkazuje na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva a na lhůty, které stanoví Komise.
303. K možnosti pořizování výpisů/kopií dokumentů předložených žadateli o leniency se již Úřad vyjádřil v předchozích pasážích, zejména v bodech 217 až 222 tohoto rozhodnutí. Úřad má za to, že právo účastníka řízení na účinnou obhajobu nebylo jeho postupem dotčeno, neboť při seznámení s podklady rozhodnutí byly účastníkovi řízení zpřístupněny k nahlížení a příp. pořizování výpisů/kopií všechny dokumenty ze správního spisu, které tvořily podklady pro vydání rozhodnutí a jimiž byl prováděn důkaz. Pokud jde o námitku týkající se obchodního tajemství žadatelů o leniency Úřad uvádí, že dle obchodního zákoníku (který jako jediný předpis definuje obchodní tajemství) jsou obchodním tajemstvím takové údaje, které naplní kumulativní pojmové znaky pro obchodní tajemství dle § 17 a násl. obchodního zákoníku a pokud tomu tak je, je povinností správního orgánu ochranu těmito údaji zajistit. Úřad zdůrazňuje, že ochrana obchodního tajemství není dle obchodního zákoníku časově omezena – viz § 19 obchodního zákoníku, který stanoví, že právo k obchodnímu tajemství trvá, pokud trvají skutečnosti uvedené v § 17 obchodního zákoníku. K námitce týkající se nedostatečné lhůty pro vyjádření k podkladům rozhodnutí Úřad

odkazuje na své vyjádření v bodech 245 až 247 tohoto rozhodnutí a dodává, že Úřad se v procesních otázkách řídí normami českého právního řádu.

304. Společnost Toshiba namítá, že neporušila české soutěžní právo. Pokud jde o samotnou obrazovku typu CPT, ta se lišila jak rozměrem úhlopříčky, tak dalšími technickými parametry a rovněž cenou (několikanásobně dražší byly největší CPT). Z tohoto hlediska nejsou různé typy CPT vzájemně zaměnitelné. To znamená, že koluzní jednání se mohlo týkat pouze určitých typů CPT (postrádalo by smysl, aby dodavatel 32" CPT jednal v tajné dohodě s dodavatelem 14" CPT). Pokud jde o geografický rozměr trhu, Toshiba má za to, že evropský trh byl regionální, proto diskuse v Asii nemohly způsobit omezení hospodářské soutěže v EU nebo v ČR. Úřad nerozlišuje mezi schůzkami týkajícími se asijského a evropského trhu; schůzky se zaměřovaly na různé regiony odděleně. K izolaci evropského trhu od dovozů z Asie přispěla vysoká dovozní a antidumpingová cla. Mezi oběma regiony se lišily výrobní náklady a překážku dovozu z Asie tvořily i přepravní náklady. Z toho důvodu si někteří asijsí výrobci otevřeli závody v Evropě; Toshiba však CPT v Evropě nikdy nevyráběla a nikdy neprodala CPT žádnému výrobcí televizorů v ČR. Ceny CPT v Evropě nebyly provázány s cenami v Asii, proto cenová jednání o CPT v Asii nemohla mít vliv na ceny CPT prodávané odběratelům v ČR. Žádné ujednání, kterého se měla Toshiba zúčastnit, nemělo za cíl narušovat hospodářskou soutěž na území ČR, ani nemělo okamžité, podstatné a očekávatelné účinky v ČR. Společnost Toshiba tak dospívá k závěru, že § 3 zákona nelze aplikovat.
305. Úřad se k výrobkovému vymezení trhu vyjádřil již v kapitole VI.1. Věcný relevantní trh, kde zdůvodňuje, proč nebylo třeba rozlišovat CPT na další segmenty dle rozměru úhlopříčky či dle dalších technických parametrů. Účastníci schůzek jednali vždy o těch typech CPT, které vyráběli a na kterých měli společný zájem. Obecně lze říci, že projednávali ceny všech typů CPT, od malých až po největší. K údajné neprovázanosti asijských a evropských schůzek a trhů se Úřad vyjádřil již v předchozích pasážích. Skutečnost, že Toshiba neměla závod na výrobu CPT v Evropě, Úřad nikterak nezpochybnuje, současně však z podkladů ve spise vyplývá, že obrazovky vyrobené společností Toshiba se do Evropy dovážely – výhradním distributorem CRT výrobků v EU byla dceřiná společnost Toshiba Electronics Europe GmbH. Obrazovky Toshiba tedy byly na evropském trhu nabízeny a jejich potenciálními odběrateli mohli být i čeští výrobci televizorů. Úřad má za to, že i když by Toshiba na tuzemský trh obrazovky nedodávala, její zapojení do kartelu (o němž nejsou na základě důkazů obsažených ve spise pochybnosti) ovlivnilo nabídkové ceny CPT i pro český trh.
306. Toshiba namítá, že dohody, do nichž měla být zapojena, nezakládají porušení § 3 zákona, neboť všechny dvoustranné schůzky, jichž se měla Toshiba účastnit, se konaly v Asii. Tyto schůzky byly orientovány na asijský trh, jejich předmětem nebylo ovlivnění hospodářské soutěže na českém trhu. Existovaly čtyři typy schůzek (European Glass Meetings, Asian Glass Meetings, SML Meetings a ASEAN Meetings). Toshiba uvádí, že evropské GSM schůzky se začaly svolávat 11. 11. 1999 a účastnili se jich evropští výrobci CPT: Chunghwa, Samsung, LGE, Orion, Philips a později i Thomson. Toshiba do těchto jednání nebyla zapojena. Toshiba nebyla zapojena ani do asijských GSM schůzek, když snahou účastníků těchto schůzek (Chunghwa, Samsung, LG, Orion, Thai-CRT a Philips) bylo ovlivnit ceny malých a středních vypouklých CPT pro své asijské odběratele. Toshiba uvádí, [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ*

...]. Toshiba soudí, že evropské GSM mohly porušení § 3 zákona zakládat, avšak Toshiba se jich neúčastnila.

307. Úřadu je známo, že v rámci kartelu probíhaly schůzky v Asii a Evropě a jejich účastníci je označovali různými názvy/zkratkami. Úřad nerozlišuje tyto schůzky dle jejich názvů a míst konání, považuje je všechny (vícestranné i dvoustranné) za součást jednoho trvajících jednání. Sama Toshiba uznává, že se určitých schůzek o cenách malých, středních a velkých CPT účastnila (schůzek SML a ASEAN), avšak tvrdí, že tyto schůzky (konané v Asii) neovlivnily trh v ČR. Úřad naopak prokázal propojenost asijských a evropských jednání (viz výše) a prokázal, že jednání společnosti Toshiba vedlo k porušení § 3 zákona (viz kapitoly VI.4 Dopad na území České republiky, VII. Právní posouzení jednání účastníků řízení).
308. Společnost Toshiba se dále vyjadřuje k obsahu některých konkrétních schůzek. Na podporu svých tvrzení doložila vyjádření bývalých zaměstnanců pana [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] (ze dne [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...], pouze v angličtině) k několika schůzkám. Bývalí manažeři uvádějí, že asijské schůzky byly zaměřeny pouze na asijské zákazníky a že se Toshiba neúčastnila GSM schůzek. Vyjádření (obecná a stručná, předaná v kopii a bez ověřeného podpisu) nemůže Úřad přijmout jako relevantní důkaz, a to i s ohledem na časový odstup téměř 10 let od konání schůzek (záznamy ze schůzek, které naopak slouží jako důkazy v řízení, byly sepsány bezprostředně po konání schůzek).
309. Účastník řízení namítá, že slučování separátních skupin CPT jednání nesplňuje požadavky na určení jednoho a trvajících porušení. Důkazy ve správním spise by měly být rozděleny do čtyř kategorií (asijské Glass Meetings, evropské Glass Meetings, SML Meetings a ASEAN Meetings). V této souvislosti účastník řízení odkazuje na judikaturu evropských soudů a rozhodovací praxi Komise. Dle účastníka řízení jednotlivé typy CPT jednání nespojoval žádný celkový plán, měly své vlastní různé a konkrétní cíle a nebyly propojeny tak, aby představovaly jediné a trvajících porušení (např. různí účastníci, různé produkty, různí odběratelé, odlišné regiony). [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...]. Účastník řízení zdůrazňuje, že nikdy nebyl zapojen do evropských ani do asijských Glass Meetings. Účastník řízení navíc prokázal, že spis obsahuje důkazy o tom, že se účastník řízení odmítl na porušování podílet a zaujal konkurenční postoj, který zmařil plány členů asijského Glass Meetingu. Účastník uzavírá, že nevěděl o úplně všech dohodách CPT a neměl na nich podíl.
310. Nad výše uvedené Úřad uvádí, že má za to, že pravidelné vzájemné kontakty a schůzky účastníků řízení měly jednotný cíl, a to dlouhodobé určování cen CPT. Ze správního spisu vyplývá, že na schůzkách konaných v Asii byly diskutovány i otázky týkající se CPT v Evropě, včetně cen, a naopak. Jednotlivé schůzky měly různý okruh diskutovaných témat, avšak na sebe vzájemně navazovaly a jejich primárním cílem bylo stanovení cen CPT. Navíc na většině schůzek byl v úvodu popsán aktuální stav na trhu a účastníci byli informováni o obsahu a závěrech předchozí schůzky, příp. schůzek. Uvedené skutečnosti nasvědčují tomu, že všichni účastníci řízení, byť se neúčastnili všech schůzek, si museli být vědomi toho, že se podílí na společném cíli, a proto Úřad považuje jejich jednání za součást jednoho trvajících deliktu. Skutečnost, že soutěžitel nedodrží postupy dohodnuté s ostatními konkurenčními soutěžiteli na jednáních, která mají zjevně protisoutěžní cíl a kterých se účastnil, či o jejichž

výsledcích byl informován, jej nezbavuje plné odpovědnosti za účast v zakázané dohodě. Odpovědnost účastníka řízení by byla vyloučena pouze v případě, že by se veřejně distancoval od kartelu (například ukončením účasti na dalších jednáních). Společnost Toshiba byla jedním ze soutěžitelů, který se schůzek dlouhodobě účastnil a nikdy se od nich nedistancoval, naopak sama Toshiba přiznává, že se určitých schůzek (SML a ASEAN schůzek) účastnila.

Thomson

311. Na základě seznámení účastníka řízení s podklady rozhodnutí, které proběhlo dne 14. 7. 2010¹⁸⁰, se tento účastník řízení vyjádřil přípisem ze dne 29. 7. 2010. Ve svém stanovisku účastník řízení uvádí, že z ustálené judikatury v ČR vyplývá, že při ukládání sankcí v oblasti správního práva je potřeba aplikovat zásady trestního práva, včetně zásady *ne bis in idem*. Účastník řízení v této souvislosti odkazuje na rozhodnutí Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Ca 22/2007. Účastník řízení dále uvádí, že zodpovězení předběžných otázek předložených Krajským soudem v Brně Soudnímu dvoru, které se týkají (i) aplikace čl. 101 SFEU a Nařízení č. 1/2003 na celou dobu trvání kartelu, který na území ČR započal před jejím vstupem do EU a byl ukončen po vstupu ČR do EU, (ii) pravomoci národních soutěžních úřadů zabývat se jednáním, jestliže Komise zahájí řízení po 1. 5. 2004 a ve stejné věci rozhodne, bude zásadní pro další interpretaci zásady *ne bis in idem* ve vztahu k posuzování jednání, které bylo započato před přistoupením ČR k EU a k jehož ukončení došlo po 30. 4. 2004. Účastník řízení je přesvědčen, že z důvodu právní jistoty účastníků řízení by měl Úřad předmětné správní řízení přerušit do doby, než o předběžných otázkách Soudní dvůr rozhodne.
312. K námitce týkající se aplikace zásady *ne bis in idem* Úřad odkazuje na své vyjádření v bodě 272. Pokud jde o přerušení správního řízení Úřad odkazuje na své vyjádření v bodě 273 tohoto rozhodnutí a konstatuje, že v daném případě nejsou naplněny podmínky pro přerušení správního řízení z důvodu řízení o předběžné otázce.
313. Účastník řízení uvádí, že ze schůzek uvedených ve Výhradách byl identifikován jako účastník pouze 15 z celkových 56 schůzek. Úřad ve Výhradách připouští omezenost důkazů, co do účasti účastníka řízení na údajném protisoutěžním jednání ohledně CPT, přesto bez dalšího uvádí, že se pravidelně účastnil protisoutěžních schůzek s ostatními účastníky řízení a považuje jeho účast na cenovém kartelu za kontinuální. Účastník řízení dále poukazuje na to, že se odmítal podřídit výsledkům jednání, o čemž např. vypovídá zápis ze schůzky ze dne 26. 1. 2001. Dle účastníka řízení bylo primárním důvodem většiny jednání, kterých se zúčastnil, získání statistických dat ohledně kapacity produkce, poptávky a též průměrných cen v oblasti CPT.
314. Úřad v kontextu judikatury uvedené v kapitole VIII. Odpovědnost jednotlivých účastníků řízení uvádí, že skutečnost, že účastník řízení byl méně aktivním účastníkem zakázané dohody, tedy se neúčastnil všech jednání s ostatními účastníky řízení a ne vždy dodržoval, co bylo na jednáních dohodnuto, ho nezprošťuje odpovědnosti za účast na výše popsané zakázané dohodě. Jeho odpovědnost by byla vyloučena pouze v případě, že by se veřejně distancoval od toho, co bylo dohodnuto. Thomson se však schůzek mezi CPT výrobcí dlouhodobě a kontinuálně účastnil a

¹⁸⁰ Viz I. č. 6859 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

nikdy se od nich veřejně nedistancoval. Popis jednotlivých schůzek, kterých se účastník řízení účastnil, je obsažen v části IV. Popis důkazů o kartelu v oblasti CPT. Záznamy o těchto schůzkách svědčí dostatečně o zapojení společnosti Thomson do kartelu. Navíc účastník řízení sám nijak nerozporuje skutečnost, že se schůzek s dalšími výrobci CPT účastnil.

315. Další z námitek společnosti Thomson se týká vztahu evropských a asijských jednání. Spis dle společnosti Thomson obsahuje pouze dílčí a omezené důkazy o její účasti na jednáních v Asii. Např. jednání dne 25. 3. 1999 se konalo v Paříži a zápis z něj obsahuje jen dílčí zmínku o trhu v Asii.
316. Jak Úřad uvedl již výše, považuje schůzky konané v Evropě i v Asii za součást jednoho trvajícího jednání. Ze správního spisu vyplývá, že společnost Thomson se účastnila převážně evropských schůzek, avšak (i jak sama uvádí) její zástupci byli přítomni též na jednáních v Asii (v rámci asijských asociací elektrotechnického průmyslu).
317. Dle účastníka řízení k tomu, aby mohl být shledán odpovědným za veškerá jednání, která Úřad identifikoval ve Výhradách, by Úřad musel prokázat, že jednání, které je předmětem tohoto řízení, tvoří jedinou a trvající dohodu, která je součástí širšího plánu se stejným cílem a současně, že účastník řízení věděl, nebo nutně musel vědět, že jednotlivá setkání sledují společný cíl, který se svým jednáním snažili naplnit. Účastník řízení má za to, že pro splnění podmínky jediné dohody musí být naplněna podmínka stejných účastníků, kteří o sobě vzájemně vědí. Důkazy citované Úřadem ve Výhradách nasvědčují spíše tomu, že jde o případy dohodnutých jednání mezi různými skupinami společností. Zejména ve správním spise není žádný důkaz, který by nasvědčoval porušení, které by zahrnovalo společnosti Thomson a Chunghwa. Navíc účastník řízení nebyl společností Chunghwa zmíněn jako účastník předmětných jednání.
318. Úřad odkazuje na své vyjádření zejména v bodě 310 tohoto rozhodnutí a dále uvádí, že pro posouzení dohody jako jednoho trvajícího deliktu není relevantní, zda se každý účastník řízení pravidelně scházel se všemi ostatními účastníky řízení, ať jednotlivě či dohromady. K tomu Úřad doplňuje, že sám účastník řízení poukazuje na zápis ze schůzky, které se účastnily mj. společnosti Thomson a Chunghwa a který je součástí správního spisu.
319. Společnost Thomson zpochybňuje dopad dohody na území České republiky. Poukazuje na jeden z důkazů – zápis z jednání dne 11. 11. 1999 (obsahuje odkaz na českého zákazníka Matsushita Czech), jehož se však společnost Thomson neúčastnila. Ve spise není důkaz, že by jednání společnosti Thomson ovlivnilo hospodářskou soutěž v ČR. V této souvislosti Thomson žádá, aby Úřad, pokud shledá narušení soutěže v ČR, při určení pokuty zohlednil, zda a v jaké míře skutečně k narušení soutěže došlo. Úřad by měl rovněž zohlednit značný časový odstup, kdy k posuzovanému jednání došlo (více než 10 let) a též skutečnost, že nastal útlum technologie CPT, v níž sám Thomson není aktivní již 5 let.
320. Úřad k této námitce uvádí, že společnost Thomson byla největším nezávislým dodavatelem obrazovek pro nejvýznamnějšího českého výrobce televizorů. Úřad prokázal, že se Thomson dlouhodobě podílel na dohodě o cenách CPT (i když jednání dne 11. 11. 1999 se neúčastnil, což však vzhledem k pravidelné a dlouhodobé účasti

na jiných schůzkách není podstatné), tj. mohl nabízet tuzemskému odběrateli obrazovky za ovlivněné ceny. Jednání společnosti Thomson tak mělo dopad na území ČR. Pokud jde o dlouhý časový odstup mezi posuzovaným jednáním a rozhodováním včetně nahrazení daného výrobku novými technologiemi, tato skutečnost nezbavuje Úřad povinnosti deklarovat porušení zákona i předchozího zákona č. 63/1991 Sb.

321. Thomson dále poukazuje na velice závažnou finanční situaci skupiny Technicolor. Čistý obrat skupiny během let postupně klesá, z pokračujících aktivit skupiny byla v roce 2008 zaznamenána ztráta (předchozí 2 roky byly ziskové), za rok 2009 se očekává zisk. Hrubý finanční dluh skupiny se zvětšuje. Technicolor na konci roku 2009 vstoupil do řízení o ochraně před věřiteli, jehož výsledkem je přijetí záchranného plánu. Z toho důvodu Technicolor žádá Úřad, aby vzal v úvahu jeho kritickou finanční situaci při svém dalším postupu.
322. Úřad se odůvodněním výše sankce zabývá v kapitole IX. Odůvodnění výše pokut. Úřad vůči všem účastníkům při vyměrování pokuty postupoval nediskriminačně tak, aby dodržel zásadu rovného zacházení se všemi účastníky. Pokuta pro společnost Thomson je stanovena při spodní hranici zákonného rozpětí (činí méně než 1 % z čistého obratu). Pokud by po pravomocném vyměření pokuty některému soutěžiteli hrozila vážná újma spojená s neprodleným uhrazením pokuty, lze v souladu se zákonem č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, požádat o posečkání či o platbu ve splátkách.

Shrnutí

323. Na závěr Úřad uvádí, že při svém rozhodování vzal v potaz všechny námitky vznesené účastníky řízení během celého správního řízení. Některé z námitek se opakovaly či je vzneslo více účastníků. Úřad v zájmu hospodárnosti řízení a přehlednosti rozhodnutí neuváděl v tomto rozhodnutí přepis všech jednotlivých námitek, nicméně ke všem přihlížel a všechny náležitě zvažoval. K námitkám je argumentace přímo uvedena v této části rozhodnutí, vypořádání zbylých v průběhu řízení vznesených dílčích námitek je seznatelné z celého rozhodnutí. K tomu srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 21. 12. 2004, sp. zn. II. ÚS 67/04 (N 194/35 SbNU 551), v němž bylo zdůrazněno, že z hlediska splnění náležitostí rozhodnutí není povinností soudu se v odůvodnění rozhodnutí speciálně vyjadřovat ke všem jednotlivým argumentům účastníka, podporujícím jeho konkrétní a z hlediska sporu pouze dílčí tvrzení, pokud stanovisko k nim jednoznačně a logicky vyplývá ze soudem učiněných závěrů. Uvedené lze bezpochyby aplikovat i na rozhodnutí správního orgánu.

VII.7. Subjektivní stránka deliktu

324. Ačkoliv je odpovědnost za protisoutěžní jednání spočívající v uzavření zakázané dohody narušující soutěž odpovědností objektivní, konstrukce zákona předpokládá možnost uložení pokuty či opatření k nápravě za protisoutěžní delikt pouze tehdy, jestliže k porušení zákona dochází zaviněně, resp. slovy zákona, úmyslně nebo z nedbalosti (viz § 22 odst. 2 zákona). Zákon tak ukládá Úřadu, aby u všech soutěžitelů, tj. jak u fyzických, tak u právnických osob, které hodlá za porušení hmotněprávních ustanovení zákona sankcionovat, zkoumal zavinění. Úřad ve svých

rozhodnutích¹⁸¹ složku zavinění zkoumá pravidelně i u soutěžitelů – právnických osob, a to skrze jejich personální substrát (fyzické osoby vystupující v řídicích orgánech soutěžitelů). Zkoumání subjektivní stránky jednání účastníka řízení považuje tedy Úřad za nezbytnou součást úvah o samotné možnosti uložit pokutu; forma zavinění je pak i podle judikatury správních soudů relevantní z hlediska rozhodování o výši ukládané pokuty.¹⁸²

325. Zaviněním se rozumí psychický vztah toho, kdo se určitým způsobem chová, k výsledku jeho chování. I v soutěžním právu je třeba rozlišovat dvě základní formy zavinění: úmysl (*dolus*) a nedbalost (*culpa*). Při zkoumání formy subjektivní stránky správního deliktu, tj. zavinění, je třeba vycházet ze vztahu intelektuální a volní složky k objektu deliktu, jímž je právem chráněný zájem, proti němuž jednání směřuje. V případě vědomé nedbalosti i nepřímého úmyslu jednající ví, že škodlivý následek může způsobit. Zatímco u vědomé nedbalosti jednající nechce způsobit škodlivý následek, resp. bez přiměřených důvodů spoléhá, že jej nezpůsobí, v případě úmyslu nepřímého je subjekt srozuměn s tím, že škodlivý následek způsobit může. Pokud jde o úmysl přímý, vychází se z toho, že jednající nejenže věděl, ale také chtěl porušit či ohrozit zájem chráněný zákonem. Není tedy rozhodné, zda účastník řízení věděl, že porušuje konkrétní zákonné ustanovení, či zda si byl vědom možností porušení zákona. Při posouzení subjektivní stránky deliktu porušení zákazu stanoveného v § 3 odst. 1 zákona je rozhodné posouzení volní a vědomostní složky ve vztahu k objektu deliktu, tj. k právem chráněnému zájmu, jímž je existence a fungování hospodářské soutěže na trhu zboží a služeb, resp. hospodářská soutěž prostá narušení ve smyslu § 1 odst. 1 zákona, tedy účinná hospodářská soutěž.
326. Při posuzování formy zavinění Úřad též přihlédl k judikatuře evropských soudů, z níž vyplývá, že pro konstatování úmyslného porušení soutěžního práva není nezbytné, aby si soutěžitelé byli vědomi toho, že porušují zákaz stanovený soutěžními pravidly Smlouvy ES, resp. SFEU; je dostačující, aby si nemohli být nevědomi toho, že napadené jednání mělo za cíl nebo mohlo mít za následek narušení hospodářské soutěže na společném trhu.¹⁸³
327. Při posuzování subjektivní stránky jednání, jež je předmětem správního řízení, vycházel Úřad z toho, že účastníci řízení vzájemně koordinovali cenovou politiku v oblasti CPT a vědomě tak eliminovali rizika své vzájemné konkurence. Přitom si byli vědomi nezákonného charakteru svého jednání, což dokládají i zápisy z jednání účastníků řízení, které byly často označeny jako přísně důvěrné nebo na nich byla uvedena poznámka „po přečtení zničte“. Z toho Úřad dovozuje, že si museli být vědomi rovněž toho, že jejich jednání může mít za následek narušení hospodářské soutěže. Úřad proto dospěl k závěru, že účastníci řízení porušili zákon ve formě úmyslu.

VIII. Odpovědnost jednotlivých účastníků řízení

¹⁸¹ Srov. např. rozhodnutí Úřadu č.j. S 132/2007-05901/2008/810 ze dne 1. 4. 2008 ve věci *Estée Lauder CZ*.

¹⁸² Srov. např. rozsudek KS v Brně sp. zn. 31 Ca 133/2005 ze dne 30. 11. 2006 ve věci *SAZKA*, potvrzený rozsudkem NSS sp. zn. 7 Afs 40/2007.

¹⁸³ Srov. např. rozsudek Tribunálu v případě T-65/89 ve věci *Industrie and British Gypsum v. Komise* [1993], ECR II-389.

VIII.1. Obecně

328. Adresátem právních norem českého soutěžního práva je soutěžitel. Definice pojmu soutěžitel¹⁸⁴ je chápána velmi extenzivně – je legislativní zkratkou pro prakticky jakékoliv subjekty (dokonce i non subjekty), které se (alespoň nepřímo) účastní hospodářské soutěže.¹⁸⁵ Obdobnou úlohu plní v evropském soutěžním právu pojem podnik. V rozsudku Nejvyššího správního soudu ČR sp. zn. 5 As 61/2005 ze dne 29. 10. 2007 (*Česká rafinérská*) tento soud konstatoval, že pojem „soutěžitel“ použitý v zákoně o ochraně hospodářské soutěže odpovídá pojmu „podnik“ ve Smlouvě o fungování Evropské unie. Při výkladu pojmu soutěžitel z hlediska aplikace zákona o ochraně hospodářské soutěže tak lze vycházet i z komunitární judikatury.
329. Z komunitární judikatury vyplývá, že pojmem podnik je v soutěžním právu třeba rozumět hospodářskou jednotku, i když po právní stránce příslušná hospodářská jednotka sestává z několika osob, ať již fyzických či právnických.¹⁸⁶ Obdobně je vymezen obsah pojmu podnik např. v rozhodnutí Tribunálu ve věci *Shell*,¹⁸⁷ kde soud uvedl, že pojem podniku směřuje na hospodářské jednotky sestávající z jednotné organizace osobních, hmotných a nehmotných prvků, které dlouhodobě sledují specifický hospodářský cíl a mohou přispět ke spáchání porušení práva, o kterém hovoří článek 81 odst. 1 SES (nyní 101 odst. 1 SFEU). Pojem soutěžitel může tedy označovat i hospodářskou jednotku skládající se z několika rozdílných osob, ať již právnických či fyzických, což je i případ mateřských a dceřiných společností, které jsou považovány za jednoho soutěžitele, pakliže tvoří jednu hospodářskou jednotku.
330. Přestože adresátem norem soutěžního práva je soutěžitel, resp. podnik, je nutné přisuzovat porušení soutěžních pravidel vždy určité fyzické nebo právní osobě, neboť pouze s ní je možné vést správní řízení. Jak uvádí komunitární judikatura:¹⁸⁸ „... pro účely uplatnění a výkonu rozhodnutí Komise v oblasti práva hospodářské soutěže je nezbytné označit jako osobu, jíž je rozhodnutí určeno, entitu s právní subjektivitou“.
331. Základním pravidlem je princip osobní odpovědnosti,¹⁸⁹ jehož podstatou je přičtení odpovědnosti za protiprávní jednání té fyzické nebo právní osobě, která provozuje podnik podílející se na kartelové dohodě.¹⁹⁰ Odpovědným právním subjektem v rámci jedné hospodářské jednotky bývá zpravidla mateřská společnost. Aby mateřská společnost mohla být činěna odpovědnou za protiprávní jednání

¹⁸⁴ Soutěžitelem se dle § 2 odst. 1 zákona (a obdobě i dle zákona č. 63/1991 Sb.) rozumí fyzické a právní osoby, jejich sdružení, sdružení těchto sdružení a jiné formy seskupování, a to i v případě, že tato sdružení a seskupení nejsou právními osobami, pokud se účastní hospodářské soutěže nebo ji mohou svou činností ovlivňovat, i když nejsou podnikateli.

¹⁸⁵ Rozsudek KS v Brně sp. zn. 29 Ca 110/2003 ze dne 31. 3. 2005 ve věci *Česká lékařská komora*.

¹⁸⁶ Viz rozsudek Soudního dvora v případě 170/83 ve věci *Hydrotherm* [1984], ECR-2999, odst. 11.

¹⁸⁷ Rozsudek Tribunálu v případě T-11/89 ze dne 10. 3. 1992 ve věci *Shell* [1992], ECR II-00757, odst. 311.

¹⁸⁸ Srov. např. rozsudek Tribunálu v případě T-112/05 ze dne 12. 12. 2007 ve věci *Akzo Nobel* [2007], ECR II-05049, odst. 59.

¹⁸⁹ Rozsudek Soudního dvora v případě C-280/06 ze dne 11. 12. 2007 ve věci *ETI SpA* [2007], ECR I-10893, odst. 39.

¹⁹⁰ Rozsudek Soudního dvora v případě C-49/92P ze dne 8. 7. 1999 ve věci *Anic Partecipazioni* [1999], ECR I-4125, odst. 78 a 145.

spáchané její dceřinou společností, není třeba, aby bylo prokázáno osobní porušení pravidel hospodářské soutěže ze strany mateřské společnosti. V případě *AKZO NOBEL*¹⁹¹ Tribunál uvedl, že: „...skutečností, která opravňuje Komisi učinit mateřskou společnost adresátem rozhodnutí o uložení pokuty, není ani vztah mezi mateřskou a dceřinou společností, kdy dochází k podněcování k protiprávnímu jednání, a tím spíše ani účast mateřské společnosti na uvedeném protiprávním jednání, ale to, že tvoří jediný podnik ve smyslu čl. 81 a 82 SES“. Přičemž pro vyloučení odpovědnosti mateřské společnosti za jednání dceřiné společnosti nestačí, že dceřiná společnost je nadána právní subjektivitou.¹⁹²

332. Pokud je mateřská společnost 100% vlastníkem dceřiné společnosti, existuje vyvratitelná právní domněnka, podle které lze přičíst odpovědnost za protiprávní jednání dceřiné společnosti mateřské společnosti, neboť mateřská společnost vykonává rozhodující vliv na jednání dceřiné společnosti¹⁹³ (a tudíž tvoří jednu ekonomickou jednotku¹⁹⁴). Je tedy na mateřské společnosti, aby tuto domněnku vyvrátila předložením důkazů prokazujících, že dceřiná společnost jednala nezávisle, neboť samotná existence 100% vlastnictví je postačující pro přičtení odpovědnosti mateřské společnosti a není tudíž nutné prokázat žádné další skutečnosti, ani to, že mateřská společnost rozhodující výkon skutečně vykonávala.¹⁹⁵
333. V případě, kdy mateřská společnost není 100% vlastníkem dceřiné společnosti, je třeba prokázat, že mateřská společnost vykonávala rozhodující vliv na jednání dceřiné společnosti. V takovém případě lze přičíst odpovědnost mateřské společnosti, neboť podle ustálené judikatury¹⁹⁶ může být protisoutěžní jednání podniku přičteno jinému podniku, pokud neurčoval své jednání na trhu samostatně, ale v zásadě uplatňoval pokyny vydané posledně uvedeným podnikem, zejména s ohledem na hospodářské a právní vazby, které je spojují.
334. S uvedenou komunitární judikaturou koresponduje i judikatura českých soudů – např. v rozsudku ve věci *Česká rafinérská NSS* judikoval, že: „Dceřiné společnosti vytvářejí spolu s mateřskou společností koncern, který je považován za jedinou hospodářskou jednotku, která se jako celek považuje za soutěžitele (podnik), pokud je splněna podmínka, že dceřiné společnosti nemohou skutečně autonomně určovat své jednání na trhu, nýbrž musí následovat pokyny mateřské společnosti, která je kontroluje... Pro zjištění, zda dceřiné společnosti nemohou skutečně autonomně určovat své jednání na trhu, nýbrž musí následovat pokyny mateřské společnosti, která je kontroluje, tedy zda více subjektů tvoří jedinou hospodářskou jednotku,

¹⁹¹ Rozsudek Tribunálu v případě T-112/05 ze dne 12. 12. 2007 ve věci *Akzo Nobel* [2007], ECR II-05049, odst. 58.

¹⁹² Rozsudek Soudního dvora v případě 48/69 ze dne 14. 7. 1972 ve věci *Imperial Chemical Industrie* [1972], ECR-00619, odst. 132.

¹⁹³ Rozsudek Tribunálu v případě T-112/05 ze dne 12. 12. 2007 ve věci *Akzo Nobel* [2007], ECR II-05049, odst. 60.

¹⁹⁴ Rozsudek Tribunálu v případech T-71/03, T-74/03, T-87/03 a T-91/03 ve věci *Tokai Karbon a další*, [2005] ECR II-00010, odst. 59.

¹⁹⁵ Rozsudek Soudního dvora v případě C-286/98 P ze dne 16. 11. 2000 ve věci *Stora Kopparbergs Bergslags AB* [2000], ECR-I-9925, odst. 28 a 29, rozsudek Tribunálu v případě T-112/05 ze dne 12. 12. 2007 ve věci *Akzo Nobel*, odst. 61.

¹⁹⁶ Rozsudek Soudního dvora ve spojených případech C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P, C-208/02 P a C-213/02 P ze dne 28. 6. 2005 ve věci *Dansk Rorindustri a další* [2005], ECR-I-05425, odst. 117.

nepostačuje pouhá příslušnost k podnikatelské skupině. Rozhodující je způsob vztahů mezi subjekty ve skupině. Důležitými kritérii jsou mj., zda mateřská společnost skutečně určuje (formou pokynů) soutěžní jednání dceřiné společnosti, zda dceřiná společnost tyto pokyny respektuje a opravdu uskutečňuje... Důležitým kritériem je, zda mateřská společnost kontroluje dceřinou společnost sama nebo společně s jinými podniky, zda ji kontroluje zcela nebo zčásti... Důležité je, zda mateřská společnost dává dceřiné společnosti pokyny a je reálně schopna jejich realizaci vynutit.“

335. Pokud jde o účast jednotlivých účastníků řízení na jednáních ohledně cen CPT, z ustálené judikatury vyplývá, že účastník řízení může být postižen za dohodu jako celek, i když se účastnil pouze jednoho nebo jen některých jednání, pokud věděl nebo nutně vědět musel, že jednotlivá jednání sledují jeden společný cíl, který se svým jednáním účastníci řízení snažili naplnit (viz výše). Z judikatury dále vyplývá, že neexistuje-li důkaz o opaku, je třeba použít domněnku příčinné souvislosti, podle které podniky, jestliže zůstávají na daném trhu aktivní, při svém jednání zohledňují informace, které si vyměnily s ostatními soutěžiteli. Tato domněnka se použije, i když se jednání soutěžitelů zakládá pouze na jediné schůzce. Dlouhodobost a pravidelnost spolupráce mezi soutěžiteli pouze posiluje uvedenou domněnku, ale není jejím předpokladem.¹⁹⁷
336. V případě, že se soutěžitel účastní, či je obeznamován s výsledky jednání, na kterých konkurenční soutěžitelé koordinují své chování na trhu, může být shledán odpovědným za protisoutěžní zakázanou dohodu i v případě, že jeho vlastní chování na trhu se liší od toho, co bylo s ostatními soutěžiteli dohodnuto.¹⁹⁸ Dále dle judikatury skutečnost, že soutěžitel nedodržuje postupy dohodnuté s ostatními konkurenčními soutěžiteli na jednáních, která mají zjevně protisoutěžní cíl a kterých se účastnil, či o jejichž výsledcích byl informován, jej nezabavuje plné odpovědnosti za účast v zakázané dohodě. Jeho odpovědnost by byla vyloučena pouze v případě, že by se veřejně distancoval od toho, co bylo dohodnuto.¹⁹⁹ Za takové distancování lze považovat například ukončení účasti na dalších jednáních, či výslovné přání nebyť na takováto další jednání zván.

VIII.2. Odpovědnost jednotlivých účastníků řízení

Samsung

337. Důkazy obsažené ve správním spisu prokazují, že dohody o určení cen CPT se ze skupiny Samsung účastnily tyto společnosti: [... OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ ...].

¹⁹⁷ Rozsudek Soudního dvora v případě C-8/08 ze dne 4. 6. 2009, rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 234 Smlouvy o ES ve věci *T-Mobile Netherlands BV, KPN Mobile NV, Orange Nederland NV, Vodafone Libertel NV v. Nizozemský soutěžní úřad* [2009], ECR I-0000.

¹⁹⁸ Rozsudek Tribunálu v případě T-334/94 ve věci *Sarrío v Commission* [1998] ECR II-01439, odst. 118.

¹⁹⁹ Rovněž viz rozsudek Tribunálu v případě T-12/89 ve věci *Solvay*, [1992] ECR II-907, odst. 98; rozsudek Tribunálu v případě T-141/89 ve věci *Tréfileurope Sales*, [1995] ECR II-791, odst. 85; rozsudek Tribunálu v případě T-7/89 ve věci *Hercules Chemicals*, [1991] ECR II-1711, odst. 232; rozsudek Tribunálu v případě T-25/95 ve věci *Cimenteries CBR*, [2000] ECR II-491, odst. 1389; rozsudek Soudního dvora v případě C-204/00 P ve věci *Aalborg Portland*, [2004] ECR I-123, odst. 83 a 84; rozsudek Tribunálu v případě T-99/04 ve věci *AC-Treuhand*, [2008] ECR II-1501, odst. 108.

338. Účastník řízení, společnost Samsung SDI Co., Ltd. je mateřskou společností skupiny Samsung. V období, pro které je správní řízení vedeno, byla společnost [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] % vlastněnou dceřinou společností společnosti Samsung SDI Co., Ltd. a společnost [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] byla touto mateřskou společností vlastněna většinou. V případě [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] vykonávala společnost Samsung na její soutěžní chování [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] (viz výše).
339. Pokud jde o [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] dceřinou společnost, z podkladů předložených společností Samsung vyplývá, že [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] této dceřiné společnosti.²⁰⁰ I když [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...]. Úřad má rovněž za to, že mateřská společnost si byla vědoma účasti svých dceřiných společností v kartelu, neboť se ho též sama paralelně účastnila. Dceřiná společnost [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...].
340. Úřad proto za účast na dohodě o určení cen CPT činí odpovědnou společnost **Samsung SDI Co., Ltd.**, a to jak za její přímou účast, tak za účast jejich dceřiných společností, za období od 7. 9. 1998 do 30. 4. 2004.

Chunghwa

341. Důkazy obsažené ve správním spisu prokazují, že dohody o určení cen CPT se ze skupiny Chunghwa účastnily tyto společnosti: **Chunghwa Picture Tubes Co., Ltd.**, **Chunghwa Picture Tubes (Malaysia) Sdn., Bhd.** a **Chunghwa Picture Tubes (UK) Co., Ltd.** (v roce 2004 byla zrušena).
342. Společnost Chunghwa Picture Tubes Co., Ltd. je mateřskou společností skupiny, jejímiž plně ovládanými dceřinými společnostmi²⁰¹ byly v období, pro které je správní řízení vedeno, společnosti Chunghwa Picture Tubes (UK) Co., Ltd. a společnost Chunghwa Picture Tubes (Malaysia) Sdn., Bhd. Z tohoto důvodu Úřad dovozuje výkon rozhodujícího vlivu mateřské společnosti na jednání obou těchto dceřiných společností (viz výše).
343. Úřad proto za účast na dohodě o určení cen CPT činí odpovědnou společnost **Chunghwa Picture Tubes Co., Ltd.**, a to jak za její přímou účast, tak za účast jejich dceřiných společností, za období od 7. 9. 1998 do 30. 4. 2004.

Philips

344. Důkazy obsažené ve správním spisu prokazují, že na dohodě o určení cen CPT participoval ze skupiny Philips pouze účastník správního řízení, společnost **Koninklijke Philips Electronics N.V.** K datu [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] společnost Philips přesunula veškeré své aktivity v oblasti CRT do společného podniku LG.Philips

²⁰⁰ Viz l. č. 2639 a násl. spisu sp. zn. S13/2009/KD.

²⁰¹ Mateřská společnost Chunghwa byla 100% vlastníkem Chunghwa P.T. (Bermuda) Ltd. a tato byla 100% vlastníkem Chunghwa P.T. (Malaysia) Sdn. Bhd. a 100% vlastníkem Chunghwa P.T. (UK) Ltd. Z důvodu této akcionářské struktury považuje Úřad tyto dceřiné společnosti za osoby podrobené jednotnému řízení mateřskou společností.

Displays Holding B.V. Tento společný podnik zanikl v důsledku bankrotu k 30. 1. 2006 bez právního nástupce.

345. Společnost Philips nevykonávala rozhodující vliv na soutěžní jednání společného podniku ani nedávala pokyny, které by určovaly nebo jinak ovlivňovaly jeho soutěžní chování. Po vzniku společného podniku se již společnost Philips dalších schůzek v oblasti CPT nezúčastňovala. Proto má Úřad za to, že společný podnik byl po celou dobu své existence nezávislým soutěžitelem, který určoval své jednání na trhu samostatně. Po vzniku společného podniku se již společnost Philips dalších schůzek v oblasti CPT nezúčastňovala. Z uvedených důvodů Úřad nepřisuzuje účastníku řízení, společnosti Philips, odpovědnost za jednání společného podniku.
346. Společnost Philips se tedy účastnila protisoutěžního jednání pouze do vzniku společného podniku, tj. do 30. 6. 2001.
347. Úřad proto za účast na dohodě o určení cen CPT činí odpovědnou společnost **Koninklijke Philips Electronics N.V.**, a to za období od 21. 9. 1999 do 30. 6. 2001.

Thomson

348. Pokud jde o účast společnosti Thomson na schůzkách ohledně CPT, první důkaz o její účasti, který má Úřad k dispozici, je ze dne 25. 3. 1999. Od této doby se společnost Thomson pravidelně účastnila protisoutěžních schůzek s ostatními účastníky řízení až do 30. 4. 2004. I když Úřad nemá pro některá období ve správním spisu záznam o účasti společnosti Thomson na protisoutěžním jednání o cenách CPT, má Úřad za to, že účast společnosti Thomson byla součástí komplexního a dlouhodobého kartelu se společným cílem stanovit ceny CPT, jehož si byl Thomson vědom. Proto Úřad považuje účast společnosti Thomson na cenovém kartelu za kontinuální.
349. Úřad proto za účast na dohodě o určení cen CPT činí odpovědnou společnost **Technicolor S.A.** (viz poznámka pod čarou č. 12), a to za období 25. 3. 1999 do 30. 4. 2004.

Panasonic

350. Důkazy obsažené ve správním spisu prokazují, že dohody o určení cen CPT se ze skupiny Panasonic účastnily tyto společnosti: mateřská společnost skupiny - **Panasonic Corporation** (dříve Matsushita Electric Industrial Co., Ltd. – „MEI“) a její dceřiné společnosti **Matsushita Electronics Corporation** („MEC“), **Matsushita Electronics Europe GmbH** /„EMEC“, později Matsushita Display Devices (Germany) GmbH) – „MDDG“/ a **Matsushita Electronics Corporation Malaysia Sdn. Bhd.** /„MMEC“; později Matsushita Display Devices Corporation (M) Sdn. Bhd. - „MDDM“/.
351. Společnost Matsushita Electronics Corporation (MEC) byla 100% vlastněná společností MEI. K 1. 4. 2001 se společností MEI a MEC spojily. Společnosti Matsushita Electronics Europe GmbH a Matsushita Electronics Corporation Malaysia Sdn. Bhd. byly 100% vlastněny společností MEC, a to od roku 1998 do konce

finančního roku 2000, kdy došlo k fúzi společností MEC a MEI. Od roku 2001 byly tyto společnosti 100% vlastněny společností MEI prostřednictvím její divize Display Devices Company.

352. Protože šlo o 100% vlastněné dceřiné společnosti, Úřad dovozuje výkon rozhodujícího vlivu mateřské společnosti na jednání všech uvedených dceřiných společností.
353. Od 1. dubna 2003 vytvořily společnosti Panasonic a Toshiba společný podnik MTPD, jež od těchto dvou mateřských společností převzal veškeré aktivity v oblasti CRT. Po vzniku společného podniku se již Panasonic dalších schůzek v oblasti CPT neúčastnil a neměl vliv na obchodní a strategická rozhodnutí společného podniku (viz níže MTPD).
354. Pokud jde o účast společnosti Panasonic na schůzkách ohledně CPT, první důkaz o její účasti, který má Úřad k dispozici, je z 15. 7. 1999. Od této doby se společnost Panasonic pravidelně účastnila protisoutěžních schůzek s ostatními účastníky řízení až do 31. 3. 2003. I když Úřad nemá pro některá období ve správním spisu záznam o účasti společnosti Panasonic na protisoutěžním jednání o cenách CPT, má Úřad za to, že účast společnosti Panasonic byla součástí komplexního a dlouhodobého kartelu se společným cílem stanovit ceny CPT, jehož si byl Panasonic vědom. Proto Úřad považuje účast společnosti Panasonic na cenovém kartelu za kontinuální.
355. Úřad proto za účast na dohodě o určení cen CPT činí odpovědnou společnost **Panasonic Corporation**, a to jak za její přímou účast, tak za účast jejich dceřiných společností, v období od 15. 7. 1999 do 31. 3. 2003.

MTPD

356. Společnost MTPD vznikla k 1. 4. 2003 jako společný podnik společností Matsushita Electric Industrial co., Ltd. (nyní Panasonic) a Toshiba. Od této doby se společnost MTPD začala účastnit protisoutěžního jednání.
357. Společnost Panasonic měla od vzniku společnosti MTPD v této společnosti pouze pozici finančního investora. Z této pozice nijak nezasahovala do každodenního chodu společnosti MTPD. Klíčová obchodní a strategická rozhodnutí týkající se fungování společnosti MTPD byla přijímána odpovědnými vedoucími/výkonnými orgány společnosti MTPD, které také byly odpovědné za obchodní plán (včetně kapacity výroby a objemu prodeje) a cenovou politiku společnosti MTPD.
358. Úřad má za to, že společný podnik MTPD byl po celou dobu své existence nezávislým soutěžitelem, který určoval své jednání na trhu samostatně. Mateřským společností MTPD tak nelze přisuzovat odpovědnost za jednání společného podniku.
359. Úřad za účast na dohodě o určení cen CPT činí odpovědnou společnost **MT Picture Display Co., Ltd.**, a to za období od 1. 4. 2003 do 30. 4. 2004.

LG Electronics

360. Důkazy obsažené ve správním spisu prokazují, že dohody o určení cen CPT se ze skupiny LGE účastnila sama tato mateřská společnost a dále její dceřiná společnost PT LG Electronics Displays Device Indonesia (nyní PT LG Electronics Indonesia Ltd.). Společnost LGE přesunula veškeré své aktivity v oblasti CRT do společného podniku LG.Philips Displays Holding B.V. k 30. 6. 2001 (zanikl v důsledku bankrotu k 30. 1. 2006 bez právního nástupce).
361. Po vzniku společného podniku LG.Philips Displays Holding B.V. se již společnost LG Electronics dalších schůzek v oblasti CPT nezúčastňovala. Společný podnik LG.Philips Displays Holding B.V. byl nezávislou společností a jednal na trhu autonomně. Úřad proto nepřisuzuje účastníku řízení, společnosti LG Electronics, odpovědnost za jednání společného podniku.
362. Společnost PT LG Electronics Indonesia Ltd. byla v období, pro které je správní řízení vedeno, 100% dceřinou společností LGE. Z tohoto důvodu Úřad dovozuje výkon rozhodujícího vlivu mateřské společnosti na soutěžní jednání této dceřiné společnosti (viz výše).
363. Společnost LGE se tedy účastnila protisoutěžního jednání pouze do vzniku společného podniku, tj. do 30. 6. 2001.
364. Úřad proto za účast na dohodě o určení cen CPT činí odpovědnou společnost **LG Electronics, Inc.**, a to jak za její přímou účast, tak za účast její dceřiné společnosti, v období od 7. 9. 1998 do 30. 6. 2001.

Toshiba Corporation

365. Důkazy obsažené ve správním spisu prokazují, že dohody o určení cen CPT se účastnila mateřská společnost **Toshiba Corporation** a jí [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...] ovládaná dceřiná společnost [... *OBCHODNÍ TAJEMSTVÍ* ...], jež následně vstoupila do likvidace. Úřad činí odpovědnou společnost Toshiba Corporation výhradně za její přímou účast na protisoutěžním jednání.
366. Pokud jde o účast společnosti Toshiba na schůzkách ohledně CPT, první důkaz o její účasti, který má Úřad k dispozici, je z 6. 3. 2000. Od této doby se společnost Toshiba pravidelně účastnila protisoutěžních schůzek s ostatními účastníky řízení až do 31. 3. 2003. I když Úřad nemá pro některá období ve správním spisu záznam o účasti společnosti Toshiba na protisoutěžním jednání o cenách CPT, má Úřad za to, že účast společnosti Toshiba byla součástí komplexního a dlouhodobého kartelu se společným cílem stanovit ceny CPT, jehož si byla Toshiba vědoma. Proto Úřad považuje účast společnosti Toshiba na cenovém kartelu za kontinuální.
367. Od 1. dubna 2003 vytvořily společnosti Toshiba a Matsushita společný podnik MTPD, jež od těchto dvou mateřských společností převzal veškeré aktivity v oblasti CRT. Po vzniku společného podniku se již Toshiba dalších schůzek v oblasti CPT

nezúčastňovala a jako menšinový akcionář nevykonávala rozhodující vliv na jednání společného podniku.

368. Úřad proto za účast na dohodě o určení cen CPT činí odpovědnou společnost **Toshiba Corporation**, a to za období od 6. 3. 2000 do 31. 3. 2003.

IX. Odůvodnění výše pokut

369. Při stanovení pokut jednotlivým účastníkům řízení Úřad postupoval podle § 22 odst. 2 zákona. Dle tohoto ustanovení může Úřad soutěžitelům uložit pokutu do výše 10 miliónů Kč nebo do výše 10 % z čistého obratu dosaženého za poslední ukončené účetní období, jestliže úmyslně nebo z nedbalosti porušili zákazy stanovené v § 3 odst. 1, § 11 odst. 1 a § 18 odst. 1 nebo neplní opatření uložená podle § 7 odst. 2 nebo § 11 odst. 3 anebo podle § 18 odst. 5. Při rozhodování o výši pokuty Úřad přihlédne zejména k závažnosti, případnému opakování a délce trvání porušování tohoto zákona.
370. Stanovení výše pokuty v mezích zákona je věcí správního uvážení Úřadu, které se odvíjí od posouzení skutkových okolností daného případu. Dle judikatury českých soudů²⁰² musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i jiné nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníkům řízení. Zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře soutěžitelů, aby v něm byla obsažena jeho represivní funkce, aniž by byl pro soutěžitele likvidační. Uložená pokuta by tedy měla plnit zároveň jak funkci represivní, tak funkci preventivní.
371. Při stanovování konkrétní výše pokuty Úřad předně vychází ze zákonem předepsaných kritérií, která má v sobě tato pokuta odrážet, a to ze závažnosti deliktu, délky jeho trvání a případného opakování protisoutěžního jednání účastníků správního řízení. Dále Úřad zohledňuje další specifika případu, která jsou vzhledem k jejich charakteru pro stanovení výše pokuty relevantní.²⁰³
372. Základním východiskem pro stanovení pokut v přiměřené výši je skutečnost, že trest by měl odpovídat povaze a závažnosti správního deliktu, za nějž je ukládán. Při určení konkrétních výší pokut je třeba zohlednit jak typovou, tak konkrétní závažnost jednání, jež je předmětem správního řízení. Při stanovování pokut v řízení s více účastníky je třeba rovněž dodržet princip spravedlivého a proporcionálního rozložení pokuty mezi všechny delikventy.
373. V souladu s dosavadní rozhodovací praxí Úřadu se ukládá pokuta za spáchání správního deliktu za dobu trvání porušení zákona, nejdříve však od jeho účinnosti, tj. od 1. 7. 2001. Zákon č. 143/2001 Sb. zrušil předchozí zákon chránící týž zájem, avšak výslovně nezmocnil Úřad sankcionovat správní delikty spáchané za účinnosti předchozí právní úpravy, tj. zákona č. 63/1991 Sb. Úřad je tedy oprávněn deklarovat

²⁰² Srov. rozsudek KS v Brně sp. zn. 62 Ca 27/2006 ze dne 6. 4. 2007 ve věci *ČSAD Liberec*, potvrzený rozsudkem NSS sp. zn. 8 Afs 48/2007 ze dne 26. 4. 2010.

²⁰³ Srov. rozsudek KS v Brně sp. zn. 62 Ca 20/2006 ze dne 29. 5. 2007 ve věci *Telefónica O2*.

porušení dříve platného zákona, jak vyplývá z ustálené soudní judikatury, toto jednání však podle své stávající správní praxe nepostihuje sankcí.

374. Úřad za účelem zvýšení předvídatelnosti a transparentnosti svého rozhodování při ukládání pokut za porušení hmotněprávních povinností stanovených zákonem vypracoval a na svých internetových stránkách zveřejnil dokument „*Zásady postupu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže při stanovování výše pokut podle § 22 odst. 2 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, v platném znění*“ (dále též jen „Zásady“). Úřad při stanovení postupu pro výpočet pokuty v tomto správním řízení vycházel ze znění § 22 odst. 2 zákona a přiměřeně využil základní principy obsažené v těchto Zásadách.²⁰⁴
375. Horní hranice pokut, kterou lze na základě zákona uložit, je stanovena alternativně. Za horní hranici je považována ta z použitelných hranic, která je pro příslušného soutěžitele nepříznivější. Úřad tedy v daném případě považoval za horní hranici pokut výši 10 % z čistého obratu dosaženého jednotlivými účastníky řízení za poslední účetní období (za rok 2008²⁰⁵, což je poslední ověřené ukončené účetní období).
376. V tomto rozhodnutí je deklarováno porušení § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb. a § 3 odst. 1 zákona, neboť účastníci řízení uzavřeli dohodu o cenách. Dohody o určení cen spadají pod tzv. kartely s tvrdým jádrem a představují tak nejzávažnější formy zakázaných dohod. Vedou k nastavení cen mimo úroveň konkurenčních cen a neodpovídají výsledkům předpokládaného konkurenčního boje. Úřad dohodu tohoto typu považuje v souladu se Zásadami²⁰⁶ za **velmi závažné porušení zákona**. V případě protisoutěžního jednání, které je považováno typově za velmi závažný delikt, ukládá Úřad nejprísrnější pokuty. Při výpočtu pokuty u nejzávažnějších deliktů se výchozí podíl stanoví do 3 % hodnoty prodeje. Úřad se v tomto případě přiklonil k maximální hranici 3 %, a to z důvodů uváděných v následujícím bodě.
377. V tomto správním řízení Úřad prokázal **skutečný negativní dopad** předmětného jednání účastníků řízení na hospodářskou soutěž ve formě vyloučení cenové soutěže na horizontální úrovni. Soutěž byla omezena ve svém nejdůležitějším parametru, kterým je cena. Dohoda výrobců CPT byla pro všechny zúčastněné výhodná, neboť jim poskytovala ochranu před konkurencí, když byli dopředu informováni, jaké ceny nabídne jejich konkurent. Dohodu o fixaci cen, jež zasáhla celý relevantní trh, všichni účastníci řízení plnili. Žádný z nich ve sledovaném období z kartelu nevystoupil a ani jinak nevyjádřil, že se kartelu nebude účastnit a dohodnuté ceny dodržovat. Tuzemský odběratel nemohl poptat CPT u jiného dodavatele za konkurenční cenu, neboť v kartelu působila naprostá většina potenciálních dodavatelů. Český výrobce televizorů tak odebíral obrazovky pouze od subjektů, které se účastnily kartelového jednání, a to za cenu dohodnutou v kartelu. Úřad dovozuje, že ceny CPT byly vyšší

²⁰⁴ Zásady byly publikovány v Informačním listě Úřadu č. 2/2007 v dubnu 2007. Jsou rovněž dostupné na stránkách Úřadu www.compet.cz.

²⁰⁵ U společnosti MTPD za rok 2007, neboť výroba CPT byla ukončena v září 2007 a prodejní databáze po září 2007 nebyla dále udržována.

²⁰⁶ Srov. bod 22 Zásad.

než by byla jejich konkurenční hladina při nezkreslené soutěži. Jednání účastníků řízení tak mělo citelný dopad na fair soutěž.

378. V pokutě bude dále koeficientem času individuálně zohledněna **délka trvání porušování zákona**. Koeficient času se stanoví úměrně k počtu let trvání deliktu, přičemž v případě deliktu trvajících méně než rok je roven jedné a v případě deliktu trvajících 10 a více let je roven třem.
379. Úřad dále zkoumá, zda u každého jednotlivého soutěžitele existují **přítěžující nebo polehčující okolnosti**, které by byly důvodem pro zvýšení nebo snížení pokuty nad úroveň základní částky. Mezi přítěžující okolnosti, které mohou vést k navýšení pokuty, patří např. skutečnost, že účastník řízení měl v kartelu vedoucí či iniciační roli, že se dopustil úmyslného porušení zákona či že se dle pravomocného rozhodnutí v minulosti dopustil jednání narušujícího soutěž (**opakované porušení zákona**); za zvlášť přítěžující se považuje, pokud se v minulosti dopustil typově shodného jednání. Při zohlednění všech přítěžujících okolností může být základní částka navýšena celkem až o 50 %. Za polehčující okolnosti, které povedou k dodatečnému snížení pokuty, se považuje např. skutečnost, že účastník řízení porušil zákon nedbalostně, že byl v kartelu v pasivní roli či že jeho spolupráce s Úřadem významně přispěla k objasnění deliktu. Při zohlednění všech polehčujících okolností může být základní částka pokuty snížena až o 50 %.
380. Základní částky pokut budou stanoveny na základě obratu z prodeje zboží, jehož se narušení hospodářské soutěže přímo nebo nepřímo dotýká na vymezeném geografickém trhu (hodnota prodejů). Individuální obrat z dodávek relevantního zboží na trhu ČR sice měli pouze někteří účastníci řízení, avšak kartel by bez zapojení dalších výrobců CPT (jež do ČR nedodávali nebo měli tzv. *in-house* dodávky²⁰⁷), nemohl úspěšně fungovat. Do kartelu byli všichni účastníci řízení zapojeni stejnou měrou a všichni (kromě dvou, viz dále) porušili § 3 odst. 1 zákona. Aby Úřad v pokutě spravedlivě a proporcionálně zohlednil podíl jak účastníků řízení, kteří do České republiky CPT dodávali, tak těch, kteří v relevantním období dodávky fakticky nerealizovali (i když jako potenciální dodavatelé mohli), vzal za základ celkový obrat z prodeje CPT realizovaný na území ČR, a to obrat u tuzemského výrobce televizorů a odběratele CPT, společnosti Panasonic Plzeň.²⁰⁸ Tento postup při výpočtu pokuty zvolil Úřad v daném správním řízení i z toho důvodu, aby stanovení výše pokut bylo jasně vztaženo ke geografickému relevantnímu trhu, tedy k teritoriu České republiky, když pro území EU vede správní řízení v oblasti CRT Evropská komise.²⁰⁹

²⁰⁷ *In-house* dodávky CPT realizovala společnost Panasonic své spřízněné společnosti Panasonic Plzeň Tyto interní dodávky nebyly do celkových dodávek CPT na relevantní trh započítány, neboť nebyly předmětem nabídky a poptávky; šlo o prodeje v rámci jedné ekonomické jednotky.

²⁰⁸ Tato společnost byla nejvýznamnějším výrobcem CRT televizorů v ČR s celoevropskou působností; další zjištěný výrobce televizorů TESLA TELEVISION, a.s., působil na trhu jen omezeně a nebyl odběratelem CPT od účastníků řízení (nákupy v rámci koncernu Tesla). Úřad pro účely stanovení pokuty zohlednil primárně údaje poskytnuté společností Panasonic Plzeň (oproti hodnotám poskytnutým ČSÚ) právě proto, že data od uvedené společnosti obsahují pouze externí dodávky CPT a nejsou v nich zahrnuty interní dodávky v rámci skupiny Panasonic. Tento postup je plně ve prospěch účastníků.

²⁰⁹ EK bude při výpočtu výše pokut pravděpodobně vycházet z obratu účastníků na trhu členských zemí EU v příslušném období, proto Úřad vztahuje pokutu výhradně k obratu na trhu ČR a v době před rokem 2004 (viz dále).

381. Pokud jde o období, ke kterému má být pokuta vztažena, konstatuje Úřad následující: v části Zjištěné skutečnosti a v části Odpovědnost jednotlivých účastníků řízení je specifikována doba účasti jednotlivých subjektů na zakázané dohodě. Úřad má možnost vycházet z realizovaného obratu za CPT na území ČR za poslední ukončený kalendářní rok před koncem kartelu, tj. za rok 2003. Dva z účastníků řízení, společnosti Panasonic a Toshiba, však participovali na dohodě pouze do 31. 3. 2003 (do vzniku společného podniku MTPD), tudíž v jejich případě by měl být zohledněn rok 2002 jako poslední ukončený kalendářní rok jejich účasti v kartelu. Současně si je Úřad vědom toho, že z důvodu změn v poptávce meziročně docházelo k určitým výkyvům v obrazech za CPT na tuzemském trhu, proto z důvodu vyrovnání těchto nerovností trhu a ve prospěch účastníků řízení bude Úřad brát v úvahu údaje o obratu za roky 2001 až 2003, přičemž výsledný objem trhu dotčeného dohodou bude průměrem za uvedené 3 roky. Tímto postupem bude dosaženo spravedlivějšího vyčíslení hodnoty prodejů na trhu dotčeném vytýkanou dohodou po dobu několika let.
382. Průměrný tuzemský obrat za CPT²¹⁰ za období od roku 2001 do roku 2003²¹¹ v ČR činil cca 1.640.194 tisíc Kč. Tato suma je zároveň východiskem pro určení celkové základní částky pokuty pro šest účastníků řízení, kteří porušili zákon a kterým bude pokuta ukládána. Individuální část připadající na každého z těchto šesti účastníků řízení činí jednu šestinu z uvedené částky, tj. po zaokrouhlení 273.366 tis. Kč. Dle Zásad se u nejzávažnějších deliktů stanoví výchozí podíl do 3 % hodnoty prodejů, Úřad využil tuto horní hranici (důvody viz výše). Tento metodický postup Úřad zvolil z toho důvodu, aby v maximální míře zohlednil trh České republiky. Obrat z prodeje CPT v ČR, to znamená prospěch z kartelu na území ČR, zhodnotil Úřad jako přitěžující okolnost (u účastníků, kterých se to týká).
383. Výchozí podíl hodnoty prodejů pro každého ze šesti účastníků, kteří porušili zákon, ve výši 3 % činí po zaokrouhlení 8.200 tis. Kč. Takto stanovená hodnota pak bude individuálně upravena nejprve koeficientem času, který zohlední dobu porušení zákona, a dále bude zvýšena za případné přitěžující okolnosti a snížena za možné polehčující okolnosti. Na závěr bude výsledná suma pokuty případně korigována tak, aby nepřevýšila 10 % čistého obratu soutěžitele v roce 2008, což je maximální hranice pokuty dle kritéria obratu daná § 22 odst. 2 zákona. Rok 2008 je posledním ověřeným ukončeným účetním obdobím, jež odráží aktuální finanční situaci soutěžitele (s ohledem na jeho schopnost stanovenou pokutu uhradit aniž by pro něj byla likvidační). Pokuty jednotlivým účastníkům byly na základě výše uvedených kritérií stanoveny takto:

Samsung

384. Společnost Samsung porušila § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 v době od 7. 9. 1998 do 30. 6. 2001 a § 3 odst. 1 zákona v době od 1. 7. 2001 do 30. 4. 2004. Vzhledem

²¹⁰ Podklady poskytl tuzemský odběratel CPT, společnost Panasonic Plzeň, viz l. č. 1624 a násl. spisu sp. zn. S13/20009/KD.

²¹¹ Hodnota prodejů CPT vztahující se k tuzemskému trhu v roce 2001 činila 2.454.575 tis. Kč, v roce 2002 byla 1.538.660 tis. Kč a v roce 2003 pak 927.349 tis. Kč (jde o prodeje od externích dodavatelů). Do obratu nejsou započítány *in-house* dodávky v rámci skupiny Panasonic.

k tomu, že společnost Samsung splnila podmínky Leniency programu, Úřad této společnosti pokutu neukládá.

Philips

385. Společnost Philips se účastnila kartelu v období od 21. 9. 1999 do 30. 6. 2001, tj. v této době porušila § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb. Z důvodů výše uvedených (marné uplynutí lhůt dle § 14 odst. 5 zákona č. 63/1991 Sb. – více viz bod 229) Úřad společnosti Philips pokutu za porušení dříve platného zákona o ochraně hospodářské soutěže neukládá.

LG Electronics

386. Společnost LG Electronics se účastnila kartelu v období od 7. 9. 1998 do 30. 6. 2001, tj. v této době porušila § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb. Z důvodů výše uvedených (marné uplynutí lhůt dle § 14 odst. 5 zákona č. 63/1991 Sb. – více viz bod 229) Úřad společnosti LG Electronics pokutu za porušení dříve platného zákona o ochraně hospodářské soutěže neukládá.

Chunghwa

387. Společnost Chunghwa porušila § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 v době od 7. 9. 1998 do 30. 6. 2001 a § 3 odst. 1 zákona v době od 1. 7. 2001 do 30. 4. 2004. Pokuta je ukládána za dobu porušení zákona. Základní částka pokuty pro společnost Chunghwa činí 8,2 milionu Kč. Délka trvání porušení zákona byla 2 roky a 10 měsíců, tudíž základní částka pokuty bude upravena koeficientem času ve výši 1,3. Pokuta po této úpravě tedy činí 10,66 milionu Kč.

388. Za přitěžující okolnost považuje Úřad skutečnost, že Chunghwa se dopustila úmyslného porušení zákona a že realizovala především v roce 2001 prospěch z kartelu v ČR (dodávala obrazovky do ČR v roce 2001, v malém množství i v roce 2002); polehčující okolnosti Úřad neshledal. Po zohlednění přitěžujících okolností Úřad navýšil pokutu o 15 % za úmyslné porušení zákona. Úřad navýšil pokutu o dalších 5 % za skutečnost, že společnost Chunghwa realizovala svými dodávkami²¹² cca po dobu jednoho roku prospěch z kartelu na území ČR, tj. prodávala zde zboží dotčené kartelovou dohodou za ovlivněné ceny. Za tyto ceny pak zboží poptával tuzemský výrobce televizorů, jenž mohl část takto vynaložených prostředků využít jiným způsobem v rámci své podnikatelské činnosti. Chunghwa v ČR dosáhla vyšších zisků, než by tomu bylo při prodeji za konkurenční cenu. Pokuta za obě přitěžující okolnosti tak byla společnosti Chunghwa navýšena celkem o 20 % a její výše činí 12,792 milionu Kč.

389. Společnost Chunghwa splnila jako druhý z žadatelů podmínky Leniency programu, přiznala svoji účast na kartelové dohodě a poskytla Úřadu takové informace a důkazy o této kartelové dohodě, které představovaly významnou přidanou hodnotou ve vztahu k informacím a důkazům, které již Úřad měl k dispozici. Protože společnost Chunghwa splnila i další podmínky pro aplikaci Leniency programu, především

²¹² Jednalo se o méně významného dodavatele s menším objemem dodávek.

podmínku plné, soustavné a vstřícné spolupráce, Úřad jí v souladu s tímto programem snížil pokutu o 50 %, tj. po zaokrouhlení na částku 6.400.000 Kč. Po porovnání s celkovým obratem této společnosti za rok 2008 Úřad konstatuje, že výsledná částka pokuty nepřesahuje 10 % z jejího čistého obratu.

Thomson

390. Společnost Thomson porušila § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 v době od 25. 3. 1999 do 30. 6. 2001 a § 3 odst. 1 zákona v době od 1. 7. 2001 do 30. 4. 2004. Pokuta je ukládána za dobu porušení zákona. Základní částka pokuty pro společnost Thomson činí 8,2 milionu Kč. Délka trvání porušení zákona byla 2 roky a 10 měsíců, tudíž základní částka pokuty bude upravena koeficientem času ve výši 1,3. Pokuta po této úpravě činí 10,66 milionu Kč.

391. Za přitěžující okolnost považuje Úřad skutečnost, že se společnost Thomson dopustila úmyslného porušení zákona a že realizovala prospěch z kartelu v ČR (dodávala obrazovky do ČR v letech 2001 až 2004, přičemž v letech 2001 až 2003 byla největším externím dodavatelem tuzemského výrobce televizorů s dodávkami ve výši několika set tisíc kusů ročně). Polehčující okolnosti Úřad neshledal. Po zohlednění přitěžujících okolností Úřad navýšil pokutu o 15 % za úmyslné porušení zákona a rovněž celkem o 15 % za skutečnost, že společnost Thomson jako objemově největší dodavatel předmětného zboží na relevantní trh realizoval po dobu cca 3 let prospěch z kartelu v ČR, tj. prodával zde zboží dotčené kartelovou dohodou za ovlivněné ceny. Za tyto ceny pak zboží poptával tuzemský výrobce televizorů, jenž mohl část takto vynaložených prostředků využít jiným způsobem v rámci své podnikatelské činnosti. Thomson tak v ČR dosáhl vyšších zisků, než by tomu bylo při prodeji za konkurenční cenu. Oproti účastníkovi řízení Chunghwa realizoval Thomson prospěch z kartelu na území ČR cca o dva roky déle (bráno z období posuzovaného pro účely uložení pokuty); objemově byly jeho dodávky rovněž vyšší. Úřad tedy navýšil pokutu o 10 % za dobu realizace prospěchu na území ČR a o dalších 5 % z důvodu výše objemu dodávek. Celkové zvýšení pokuty za přitěžující okolnosti činí 30 %, tedy konečná výše pokuty pro společnost Thomson je 13.858.000 Kč. Po porovnání s celkovým obratem této společnosti za rok 2008 Úřad konstatuje, že výsledná částka pokuty nepřesahuje 10 % z jejího čistého obratu.

Panasonic

392. Společnost Panasonic porušila § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 v době od 15. 7. 1999 do 30. 6. 2001 a § 3 odst. 1 zákona v době od 1. 7. 2001 do 31. 3. 2003. Pokuta je ukládána za dobu porušení zákona. Základní částka pokuty pro společnost Panasonic činí 8,2 milionu Kč. Délka trvání porušení zákona byla 1 rok a 9 měsíců, tudíž základní částka pokuty bude upravena koeficientem času ve výši 1,1. Pokuta po této úpravě tedy činí 9,02 milionu Kč.

393. Za přitěžující okolnost považuje Úřad skutečnost, že se společnost Panasonic dopustila úmyslného porušení zákona; polehčující okolnosti Úřad neshledal. Po zohlednění přitěžujících okolností Úřad navýšil pokutu o 15 %, tj. na částku 10.373.000 Kč, což je výsledná pokuta pro společnost Panasonic. Po porovnání s celkovým

obratem této společnosti za rok 2008²¹³ Úřad konstatuje, že výsledná částka pokuty nepřesahuje 10 % z jejího čistého obratu.

MTPD

394. Společnost MTPD porušila § 3 odst. 1 zákona v době od 1. 4. 2003 do 30. 4. 2004. Základní částka pokuty pro společnost MTPD činí 8,2 milionu Kč. Délka trvání porušení zákona byla 1 rok a 1 měsíc, tudíž základní částka pokuty bude upravena koeficientem času ve výši 1,0. Pokuta tedy činí 8,2 milionu Kč. Za přitěžující okolnost považuje Úřad skutečnost, že se společnost MTPD dopustila úmyslného porušení zákona; polehčující okolnosti Úřad neshledal. Po zohlednění přitěžující okolnosti Úřad navýšil pokutu o 15 %, tj. na částku 9.430.000 Kč, což je výsledná pokuta pro společnost MTPD. Po porovnání s celkovým obratem této společnosti za rok 2007²¹⁴ Úřad konstatuje, že výsledná částka pokuty nepřesahuje 10 % z jejího čistého obratu.

Toshiba

395. Společnost Toshiba porušila § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 v době od 6. 3. 2000 do 30. 6. 2001 a § 3 odst. 1 zákona v době od 1. 7. 2001 do 31. 3. 2003. Pokuta je ukládána za dobu porušení zákona. Základní částka pokuty pro společnost Toshiba činí 8,2 milionu Kč. Délka trvání porušení zákona byla 1 rok a 9 měsíců, tudíž základní částka pokuty bude upravena koeficientem času ve výši 1,1. Pokuta po této úpravě činí 9,02 milionu Kč.

396. Za přitěžující okolnost považuje Úřad skutečnost, že se společnost Toshiba dopustila úmyslného a **opakovaného** porušení zákona. Tato společnost porušila již v minulosti § 3 odst. 1 zákona, když se účastnila kartelu na trhu plynem izolovaných spínacích ústrojí (PISU), což bylo pravomocně konstatováno v rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. R 059-070, 075-078/2007/01-08115/2007/310 ze dne 26. dubna 2007.²¹⁵ Polehčující okolnosti Úřad neshledal. Po zohlednění obou přitěžujících okolností Úřad navýšil společnosti Toshiba pokutu o 15 % za úmyslné porušení zákona a o dalších 15 % za opakované a k tomu typově shodné porušení zákona²¹⁶ (jde o zvláště přitěžující okolnost), tj. celkem o 30 % na částku 11.726.000 Kč, což je výsledná pokuta pro společnost Toshiba. Po porovnání s celkovým obratem této společnosti za rok 2008 Úřad konstatuje, že výsledná částka pokuty nepřesahuje 10 % z jejího čistého obratu.

IX.1. Shrnutí k pokutám

397. Pokuty byly stanoveny v rozmezí daném zákonem. Úřad podotýká, že uložení nižších pokut by nebylo s to reálně naplnit represivní a preventivní funkci ukládaných pokut.

²¹³ Účetní rok společností skupiny Panasonic je vždy od 1. 4. do 31. 3., porovnání bylo tedy provedeno za období od 1. 4. 2008 do 31. 3. 2009.

²¹⁴ Účetní rok společnosti MTPD je vždy od 1. 4. do 31. 3. Společnost poskytla obrat pouze za období od 1. 4. 2007 do 30. 9. 2007, kdy přestala CPT vyrábět (prodeje ze skladů však pokračovaly).

²¹⁵ Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 30. 4. 2007.

²¹⁶ Přihlédnout k opakovanému porušování zákona je povinností Úřadu dle § 22 odst. 2 zákona a je rovněž praxí Úřadu – srov. bod 33 Zásad. K tomu také srov. rozhodnutí předsedy Úřadu č.j. UOHS-R 164/2008/01-4652/2009/310/ADr ze dne 29. dubna 2009 ve věci *Česká lékárnická komora*, odst. 87 a 88 a rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S 52/2009/DP-7933/2009/820 ze dne 24. 6. 2009 ve věci *RWE* odst. 98.

Výpočet pokut, který Úřad zvolil, reflektuje principy proporcionality a spravedlnosti. Vzhledem k postavení účastníků řízení na trhu (jde o významné subjekty dlouhodobě etablované na trhu, s celosvětovou působností v mnoha oblastech), jejich společenskému kreditu a ekonomické síle, nepovažuje Úřad uložené pokuty za likvidační, jež by mohly ohrozit životaschopnost pokutovaného subjektu a způsobit úplnou ztrátu hodnoty jeho aktiv. Sankce odpovídají zásadám proporcionality, spravedlnosti, rovného zacházení a konečně i zásadě legitimního očekávání. Pokuty jsou uloženy při spodní hranici zákonného rozpětí a z celkového čistého obrátu jednotlivých účastníků řízení za rok 2008²¹⁷ tvoří méně než 1 %.

398. Uložené pokuty jsou účastníci řízení povinni uhradit ve lhůtě uvedené ve výrokové části III. tohoto rozhodnutí, tj. ve lhůtě 90 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada se provede na účet Celního úřadu Brno, číslo účtu 3754-17721621/0710, variabilní symbol – identifikační číslo účastníka řízení.

X. Náklady řízení

399. Vzhledem k tomu, že Úřad v rámci správního řízení dospěl k závěru, že účastníci řízení jednáním, jež v rámci správního řízení posuzoval, porušili § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb. a § 3 odst. 1 zákona, tedy porušili svou povinnost neuzavírat zakázané dohody narušující soutěž na relevantním trhu, je splněna podmínka daná v § 79 odst. 5 správního řádu, jsou tedy splněny zákonné předpoklady pro uložení náhrady nákladů správního řízení účastníkům řízení. Výši paušální částky stanovil Úřad na 2 500,- Kč. S ohledem na délku řízení a rozsah prováděného dokazování má Úřad za to, že se jednalo o zvláště složitý případ, tudíž základní paušální částku 1 000,- Kč navýšil o 1 500,- Kč.
400. Náklady řízení jsou účastníci řízení povinni uhradit ve lhůtě do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada se provede na účet Úřadu vedený u České národní banky v Brně, číslo účtu 19-24825621/0710, konstantní symbol 1148, jako variabilní symbol se uvede kmenová část daňového identifikačního čísla účastníka řízení.

XI. Závěr

401. Ze všech uvedených důvodů Úřad konstatuje, že bylo prokázáno spáchání správního deliktu dle § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb. a § 3 odst. 1 zákona ve smyslu předmětu zahájeného správního řízení, a Úřad tedy rozhodl v souladu s § 67 odst. 1 správního řádu, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí mohou účastníci řízení dle § 152 odst. 1 a odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 83 odst. 1 a § 85 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat

²¹⁷ MTPD poskytl obrat za část roku 2007, viz výše.

do 15 dnů od jeho doručení rozklad, o kterém rozhoduje předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Rozklad se podává u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Včas podaný a přípustný rozklad má odkladný účinek.

JUDr. Michal Petr, Ph.D.
ředitel Sekce hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Mgr. Tomáš Fiala, Ph.D., advokát, se sídlem 120 00 Praha 2, Italská 27
2. Mgr. Daniel Čekal, advokát, se sídlem 110 00 Praha 1, Jungmannova 34
3. JUDr. Pavel Dejl, LL.M., Ph.D., advokát, se sídlem 110 00 Praha 1, Jungmannova 24
4. Dr. Radan Kubr, advokát, se sídlem 110 00 Praha 1, Jáchymova 2
5. JUDr. Martin Nedelka, Ph.D., advokát, se sídlem 110 00 Praha 1, nám. Republiky 1079/1a
-2x
6. JUDr. Ivo Janda, Ph. D., advokát, se sídlem 110 00 Praha 1, Na Příkopě 8
7. JUDr. Alexandr César, advokát, se sídlem 110 02 Praha 1, Klimentská 46

Vypraveno dne:

Viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy